JÓZEF STALIN



21 XII 1949 — 70-LECIE URODZIN



1 Domek w miejscowości Gori koło Tyflisu (Gruzja). Tu mieszkał przed 70-ciu laty szewc Wissarion Dżugaszwili z żoną Katarzyną, pochodzącą z rodziny chłopów pańszczyźnianych. 21-go grudnia 1879 r. urodził im się tutaj syn Józef, którego dziś czczą i miłują prości ludzie całego świata, pod imieniem Stalin.



2 Stalin gorąco kochał swoją matkę. Otaczał ją do końca jej życia najtroskliwszą opieką i odwiedzał, ile razy pozwalało na to jego surowe i burzliwe życie rewolucjonisty.



3 15-letni Józef Dżugaszwili, uczeń seminarium duchownego w Tyflisie, nawiązuje pierwsze kontakty z marksistami przybyłymi z Rosji, zakłąda kółka rewolucyjne wśród współuczniów i — zostaje wydalony z seminarium.



4 Stalin poświęca się całkowicie pracy rewolucyjnej. Studiuje pilnie Marksa i Lenina. W myśl nauk Lenina buduje Stalin rewolucyjną partię proletariatu w Gruzji, organizuje strajki i manifestacje i przygotowuje kraj do powstania przeciw caratowi. W grudniu 1905 r. wyjeżdża Stalin na Konferencję Bolszewików do Finlandii i tu po raz pierwszy spotyka się osobiście ze swoim wielkim nauczycielem.



10 Gdy Lenin, zraniony w zamachu kontrrewolucyjnym 1918 r. i wyczerpany nadmierną pracą, odczuwać zaczyna ubytek sił, proponuje w kwietniu 1922 r. na sekretarza generalnego partii bolszewickiej swego najbliższego ucznia i współpracownika — Stalina. Lenin zmuszony jest przenieść się na leczenie do miejscowości podmoskiewskiej Gorki, gdzie Stalin często go odwiedza. Przez dwa lata Stalin prowadzi partię w ścisłej i serdecznej współpracy ze swoim wielkim nauczycielem.



11 Mocne więzy przyjaźni łączyły Stalina z wybitnym rewolucjonistą polskim, Feliksem Dzierżyńskim. Łączyło ich bezgraniczne oddanie sprawie klasy robotniczej i ludu pracującego, głębokie przywiązanie do Lenina i niezłomna wierność jego nauce, głęboka wiara w zwycięstwo komunizmu.



5 Mijają lata wypełnione walką, znaczone więzieniami, zesłaniami, ucieczkami z zesłania. Stalin stał się najwierniejszym uczniem Lenina. W 1912 r. odwiedza Stalin dwukrotnie Lenina w Krakowie. Tu zaczyna pisać swoje klasyczne dzieło „Marksizm a sprawa narodowa“, w którym uzasadnia leninowskie hasło o prawie każdego narodu do samostanowienia o sobie i do utworzenia odrębnego państwa.



6 Lenin miał bezgraniczne zaufanie do Stalina. W czasie Rewolucji Październikowej powierzał mu najtrudniejsze zadania. Z polecenia Lenina, Stalin kierował przygotowaniami do powstania i samym powstaniem. Później, w okresie wojny z kontrrewolucją i interwencją zagraniczną, Lenin posyła Stalina na najbardziej zagrożone odcinki frontu.



Декларація правъ народовъ Россіи

Именемъ Республики Россійской Народный Комиссар по дѣламъ національностей
Іосифъ Джугашвили-Сталинъ.
Председатель Совѣта Народныхъ Комиссаровъ
В. Ульяновъ (Ленинъ).

7 W pierwszym rządzie zwycięskiej Rewolucji, Stalin pełni funkcje Komisarza Ludowego do spraw narodowościowych. Jego podpisem zaopatrzona jest historyczna Deklaracja Praw Narodów, która wciela w życie bolszewickie hasło o prawie narodów do samookreślenia i do utworzenia odrębnych państw. Tej leninowsko-stalinowskiej Deklaracji zawdzięczała Polska odzyskanie niepodległości w 1918 roku.



8 Tadżyckie kobiety u Stalina. Symbol równouprawnienia narodów i symbol równouprawnienia kobiet. Tylko w państwie socjalistycznym kobieta otrzymuje naprawdę pełne prawa, ma dostęp do wszystkich zawodów i stanowisk i cieszy się powszechnym szacunkiem.



9 Wiele czasu i energii poświęcił Stalin pracom Międzynarodówki Komunistycznej, która odegrała wielką rolę w ukształtowaniu się samodzielnych partii proletariatu w krajach kapitalistycznych. Stalin pomagał mądrymi wskazówkami Dymitrowowi, kierownikowi Międzynarodówki Komunistycznej, sławnemu bohaterowi procesu lipskiego, późniejszemu premierowi Bułgarii Ludowej.



12 21-szy stycznia 1924 r. Straszliwy cios spadł na partię, na ZSRR, na całą postępową ludzkość. Lenin umarł. Stalin składa imieniem partii wstrząsającą przysięgę, w której między innymi mówi: „Nie ma nic chlubniejszego ponad miano członka partii, której twórcą i kierownikiem jest towarzysz Lenin... Odchodząc od nas nakazał nam towarzysz Lenin wysoko dzierżyć wielkie miano członka partii i strzec jego czystości. Przysięgamy Ci, towarzyszu Leninie, że z honorem wykonamy to Twoje przykazanie!“.



13 Śmiało i przezornie, mądrze i czujnie poprowadził Stalin Związek Radziecki do socjalizmu. Dawno w niepamięć poszła Rosja carska, kraj zacofania, nędzy i bezprawia. Pod kierownictwem Stalina zbudowany został potężny przemysł socjalistyczny, klasa wyzyskiwaczy w mieście i na wsi została całkowicie zlikwidowana, chłopi z pomocą robotników złączyli się w gospodarstwa zbiorowe — kołchozy, które przyniosły im dostatnie i kulturalne życie. Zniesiony został ostatecznie i na zawsze wyzysk człowieka przez człowieka, powstało pierwsze w świecie społeczeństwo socjalistyczne. Stalin proponuje ludowi radzieckiemu przyjęcie nowej Konstytucji, Konstytucji wolności i równości ludzi i narodów, najbardziej demokratycznej konstytucji świata.



„Poranek naszej ojczyzny"



(Obraz F. Szurpina)



1 Nadszedł dla ZSRR okres najcięższej próby. Niemcy hitlerowskie, pokonawszy całą prawie Europę, uderzyły na Związek Radziecki. Stalin stanął na czele wielkiej wojny narodów radzieckich w obronie ojczyzny. 7-go listopada 1941 r. Stalin przemawia do żołnierzy Armii Radzieckiej: „Patrzą na was, jako na swych zbawców podbite narody Europy, które dostały się w jarzmo zaborców niemieckich. Przypadła wam w udziale wielka misja wyzwoleńcza. Bądźcie więc godni tej misji!".



2 Stalin sam kierował obroną Moskwy. Hordy hitlerowskie zostały zatrzymane. Następuje historyczna obrona Stalingradu, śmiertelna walka o każdy dom i o każde piętro. Stalin opracowuje plan wielkiej ofensywy i sam kieruje jego wykonaniem. 2-go lutego 1943 r. 300-tysięczna armia hitlerowska otoczona pod Stalingradem została zniszczona. Odtąd inicjatywa działań przechodzi w ręce dowództwa radzieckiego.

Можете быть уверенными в том, что Советский Союз сделает все возможное, чтобы ускорить разгром нашего общего врага — гитлеровской Германии, укрепить польско-советскую дружбу и всемерно содействовать воссозданию сильной и независимой Польши.

(Из ответа И. В. Сталина президиуму Съезда Союза Польских Патриотов в СССР, 17 июня 1943 г. Внешняя политика Советского Союза в период Отечественной войны, Т. I, стр. [illegible]).

3 „Możecie być pewni — powiedział Stalin demokratom polskim w ZSRR w 1943 r. — że Związek Radziecki uczyni wszystko, co możliwe, by przyśpieszyć klęskę naszego wspólnego wroga — hitlerowskich Niemiec, by utrwalić przyjaźń polsko-radziecką i dopomóc ze wszystkich sił w odbudowie silnej, niepodległej Polski".



4 Stalin pomógł nam zbudować demokratyczne Wojsko Polskie. Pod Lenino poraz pierwszy żołnierz polski bił się u boku żołnierza radzieckiego, wnosząc swój bohaterski wkład krwi i życia we wspólną sprawę. Pod naczelnym dowództwem Stalina Armia Radziecka wyzwoliła ziemie polskie. Niełatwe to były walki. Szlak wyzwoleńczy Armii Radzieckiej znaczony jest gęsto grobami radzieckich żołnierzy poległych za naszą wolność. Spoczęli na zawsze w naszej ziemi i na zawsze pozostanie pamięć o nich w naszych sercach.



5 Genialna strategia Stalina okazała się nieporównanie wyższą zarówno od strategii niemieckiej jak i od strategii amerykańsko-angielskiej. Naród radziecki wychowany przez Lenina i Stalina okazał w tej wojnie hart, zwartość i bohaterstwo jakich nie znały dzieje. Pod wodzą Stalina rozbił on największą potęgę wojskową, jaką świat kapitalistyczny kiedykolwiek rozporządzał i zatknął sztandar radziecki w Berlinie. Oczyścił swoje ziemie od najeźdźcy, ocalił ludzkość przed odrzuceniem jej wstecz do średniowiecznego barbarzyństwa, wyzwolił narody Europy. Stalin udowodnił, że ustrój socjalistyczny przewyższa ustrój kapitalistyczny nie tylko w warunkach pokojowych, ale i w warunkach wojennych.



6 Imperializm niemiecki legł powalony. Związek Radziecki pod przewodem Stalina rozpoczyna walkę o zapewnienie ludzkości trwałego pokoju. Na Konferencji Poczdamskiej przyjęte zostały uchwały, zapowiadające pokojową współpracę wszystkich narodów w Organizacji Narodów Zjednoczonych, wyrwanie z korzeniami hitleryzmu w Niemczech i rozwiązanie problemu niemieckiego w duchu demokratycznym. Związek Radziecki do dziś pozostaje wierny tym uchwałom i walczy o ich urzeczywistnienie. Stalin przeprowadził na Konferencji Poczdamskiej uchwałę o przyznaniu Polsce nowej granicy zachodniej na Odrze i Nysie. W ciągu lat późniejszych Stalin bronił konsekwentnie i obronił dla nas te granice przed atakami anglosaskich imperialistów.



7 Nie zapomnimy nigdy, że Stalin ocalił naród nasz od fizycznej zagłady, jaka groziła mu ze strony hitlerowskiego okupanta i przywrócił nam niepodległość w nowych, korzystniejszych granicach. Dzięki Stalinowi Polska odrodziła się jako kraj wyzwolony od panowania kapitalizmu, rządzony przez klasę robotniczą i masy pracujące. Podpisana przez Stalina polsko-radziecka umowa o przyjaźni i pomocy wzajemnej, zapoczątkowała między nami stosunki zupełnie nowego, socjalistycznego typu. Wydatna i bezinteresowna pomoc Związku Radzieckiego leży u podstawy naszych osiągnięć gospodarczych. Na doświadczeniach Związku Radzieckiego, na dziełach Stalina uczą się nasi robotnicy i chłopi, uczeni i artyści, uczą się pracować, rządzić i budować socjalizm. Swoim Wielkim Przyjacielem nazywa Stalina lud polski i czci 70-lecie jego urodzin jak swoje własne święto narodowe.



9 Po wojnie Stalin poprowadził naród radziecki do odbudowy i dalszej rozbudowy gospodarki socjalistycznej, do komunizmu. Pod kierownictwem Stalina Związek Radziecki zmienia oblicze globu ziemskiego, zasiewa lasy na milionach hektarów ziemi, rozsadza przy pomocy energii atomowej masywy górskie, odwraca kierunek rzek, zmienia klimat całych połaci kraju i przekształca pustynne stepy w urodzajne pola.



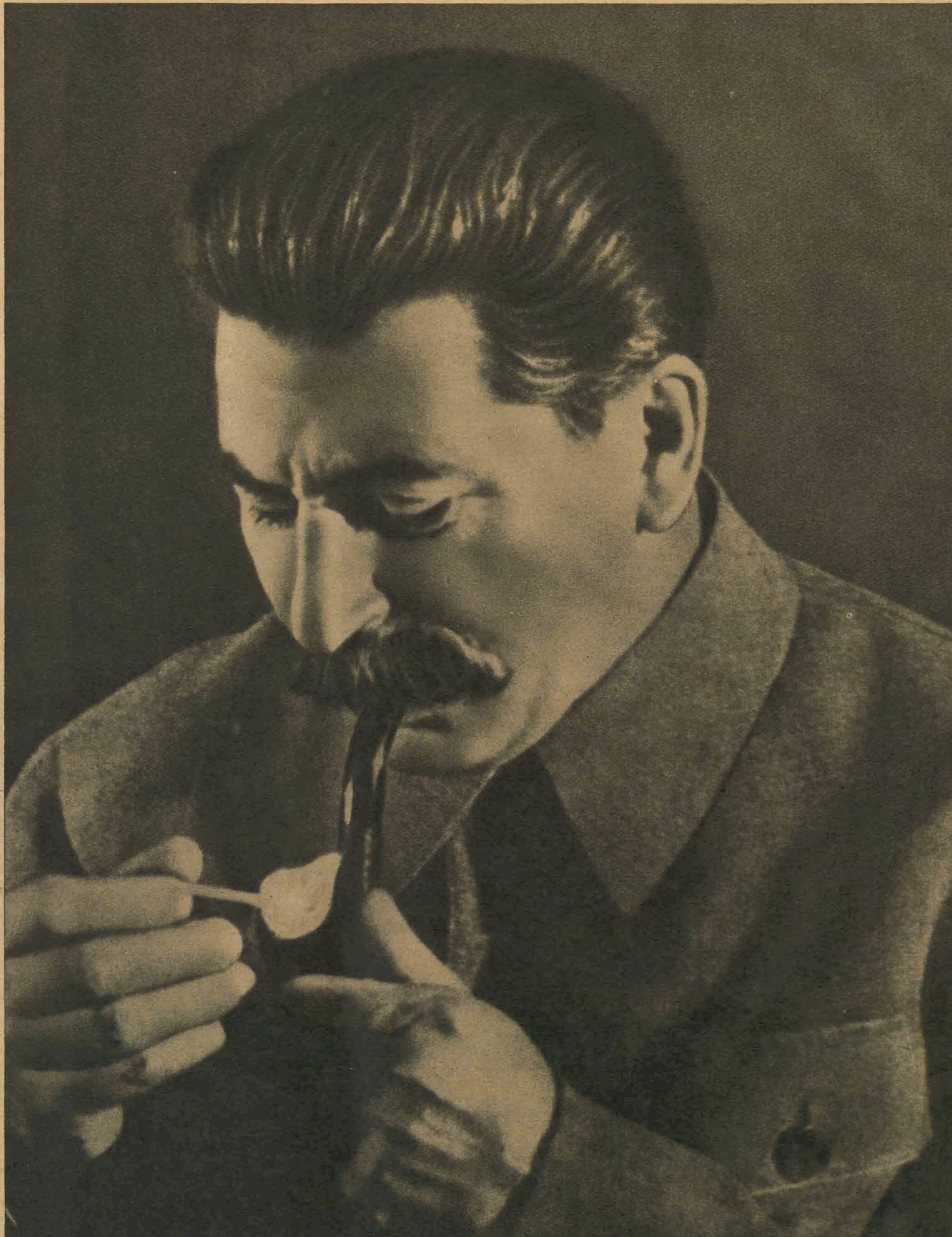
10 Dziecko jest radością i szczęściem człowieka radzieckiego. W socjalistycznym kraju, któremu przewodzi Stalin, ludność staje się z każdym rokiem zamożniejsza i światlejsza i nie zna strachu przed bezrobociem i nędzą. Dziecko, do którego uśmiecha się Stalin, będzie już — jako dorosły człowiek — żyło w ustroju komunistycznym, ustroju braterstwa i szczęścia, ustroju, do którego drogę utorowali Marks, Lenin i Stalin.



8 Decydująca rola, jaką odegrał ZSRR w ocaleniu świata od hitleryzmu, zdobyła Stalinowi taki ogrom czci i zaufania wśród prostych ludzi wszystkich krajów, że każde jego słowo słuchane jest wszędzie z największą uwagą i przyjmowane jako nauka. Oświadczenia Stalina zdzierają maskę z anglosaskich podżegaczy wojennych i otwierają oczy dziesiątkom milionów ludzi oszukiwanych przez kapitalistyczną propagandę. Niezliczone rzesze ludzi pracy, nauki i sztuki skupiają się dziś wokół Stalina w wielkim obozie walki o pokój. Dwie nowe siły przyłączyły się do tego obozu w ostatnich miesiącach: olbrzymie Chiny Ludowe, które zwyciężyły, kierując się nauką Lenina i Stalina, oraz Niemiecka Republika Demokratyczna, utworzona dzięki pomocy Stalina. Ukonstytuowanie się tych dwóch państw z klasą robotniczą na czele stanowi wielką klęskę obozu reakcji i wojny, a wielkie zwycięstwo obozu demokracji i pokoju. Cała pracująca ludzkość skupia się w tym obozie i wiąże z imieniem Stalina swoją wiarę w spokojną i lepszą przyszłość.



11 Stalin rozwinął i wzbogacił swymi dziełami naukę marksizmu-leninizmu. Szczególną wagę ma Stalinowski „Krótki kurs historii WKP(b)". Jest to genialny skrót nauki Marksa - Lenina - Stalina a zarazem synteza całego olbrzymiego doświadczenia partii bolszewickiej. Książka ta, wydana w 40 milionach egzemplarzy, stanowi prawdziwą szkołę stalinowską, w której pracujący całego świata uczą się walczyć i zwyciężać.



„Mądry i prosty jak prawda". Tak mówią o Stalinie ludzie, którzy zetknęli się z nim osobiście. Dzieła Stalina są takie same. Łączą w sobie najwyższą mądrość z największą prostotą. Ta przepiękna prostota w wyrażaniu myśli nie jest przypadkowa. Wynika ona z głębokiego szacunku dla prostego słuchacza i czytelnika, z przekonania, że pisać trzeba dla mas pracujących, z rewolucyjnej wiary, że te masy stają się niezwyciężoną siłą, kiedy je wprawia w ruch wielka i słuszna idea. Wiara w potężną siłę ludu pracującego i głęboka miłość dla tego ludu — oto dominująca cecha Stalina. Człowiek pracy, który chociażby raz jeden zetknął się z mówionym lub pisanym słowem Stalina w jakimkolwiek języku, czuje to zaufanie i dumny jest z niego. Zaufanie Stalina dodaje mu wiary we własne siły, zapala do walki, każe czuć się przyszłym gospodarzem świata. Ogromną miłością cieszy się Stalin wśród wszystkich uciśnionych i poniżonych, wśród wszystkich walczących o godność i wolność człowieka. Cała postępowa ludzkość czci w nim budowniczego pierwszego państwa socjalizmu, wyzwoliciela narodów, przewodnika obozu pokoju, genialnego kontynuatora nauki Marksa i Lenina, wielkiego człowieka wielkiej epoki komunizmu. 70-lecie urodzin Stalina jest wielkim i radosnym świętem pracujących całej kuli ziemskiej. Długiego życia i zdrowia życzy dziś swojemu przewodnikowi — Stalinowi cała postępowa ludzkość.

Wydawca: Związek Dziennikarzy i Związek Wydawnictw Prasowych – Druk Zakłady Wklęsłodrukowe R. S. W. „Prasa" Warszawa – B-92663

NIECH ŻYJE JÓZEF STALIN — WIELKI PRZYJACIEL NARODU POLSKIEGO

Cena numeru 3 zł PR PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

GŁOS ROBOTNICZY

ORGAN WK i ŁK POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK II (V) ŁÓDŹ, CZWARTEK 22 GRUDNIA 1949 ROKU. Nr 351 (1275)



IMIĘ STALINA — to symbol zwycięstwa Komunizmu

Pismo gratulacyjne KC WKP(b) i Rady Ministrów ZSRR do Józefa Stalina

Moskwa (PAP). KC WKP(b) i Rada Ministrów ZSRR wystosowały następujące pismo gratulacyjne do Józefa Stalina:

DO TOWARZYSZA STALINA — WIELKIEGO WODZA I NAUCZYCIELA, KONTYNUATORA NIEŚMIERTELNEGO DZIEŁA LENINA.

Drogi Przyjacielu, Towarzyszu Broni, Nauczycielu i Wodzu!

Komitet Centralny Wszechzwiązkowej Komunistycznej Partii Bolszewików i Rada Ministrów ZSRR w dniu 70 rocznicy Twych urodzin serdecznie pozdrawiają Ciebie, Wielkiego Towarzysza broni i Przyjaciela Lenina, Genialnego Kontynuatora Jego nieśmiertelnego dzieła, niestrudzonego Budowniczego Komunizmu, Naszego Mądrego Nauczyciela i Wodza!

Wraz z Leninem tworzyłeś, Towarzyszu Stalin, Partię Bolszewików, w ścisłej przyjacielskiej współpracy z Leninem opracowywałeś ideologiczne, organizacyjne, taktyczne i teoretyczne podstawy bolszewizmu, hartowałeś Partię w zaciętej walce o wyzwolenie ludzi pracy i przekształciłeś ją w najpotężniejszą na świecie partię rewolucyjną.

Jako nieustraszony rewolucjonista, genialny teoretyk i wielki organizator poprowadziłeś wraz z Leninem pewnie i śmiało, stanowczo i rozważnie Partię i klasę robotniczą do powstania zbrojnego i do Rewolucji Socjalistycznej.

Byłeś, Towarzyszu Stalin, **wraz z Leninem, inicjatorem i wodzem Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej oraz założycielem pierwszego na świecie radzieckiego państwa socjalistycznego robotników i chłopów.** W latach wojny domowej i obcej interwencji, Twój geniusz organizatora i dowódcy poprowadził naród radziecki i jego bohaterską Armię Czerwoną do zwycięstwa nad wrogami ojczyzny.

Pod Twoim, Towarzyszu Stalin, niezwyciężonym kierownictwem dokonano olbrzymiej pracy, tworząc narodowe republiki radzieckie i jednocząc je w jedno państwo związkowe — ZSRR.

Gdy śmierć przerwała nić życia Wielkiego Lenina, Ty, Towarzyszu Stalin, wzniosłeś wysoko owiany chwałą **sztandar Lenina** i poprowadziłeś naszą Partię odważnie i zdecydowanie po drodze leninowskiej. Partia Bolszewików, silna swą wiernością wobec leninizmu, torowała niezbadany jeszcze w historii szlak budowy socjalizmu w kraju, otoczonym pierścieniem państw kapitalistycznych.

Olbrzymie znaczenie dla zwycięstwa socjalizmu miała rozwinięta i wzbogacona przez Ciebie, Towarzyszu Stalin, teoria leninowska o możliwości zwycięstwa socjalizmu w naszym kraju. **Wrogowie socjalizmu, wrogowie narodu radzieckiego i Partii Komunistycznej usiłowali bezskutecznie zepchnąć naszą Partię z leninowsko - stalinowskiej drogi, rozbić ją od wewnątrz, pozbawić klasę robotniczą wiary w jej własne siły i w możność zbudowania socjalizmu.**

Obrońca socjalizmu przed trockistowskimi zdrajcami

Bezlitośnie **demaskowałeś** zbrodnicze, przestępcze usiłowania wrogów ludu — rozbrojenia Partii pod względem ideologicznym rozbicia jej jedności oraz doprowadzenia do zguby władzy radzieckiej i socjalistycznej rewolucji. **W zaciekłej walce przeciwko zdrajcom i renegatom sprawy socjalizmu, przeciwko trockistom, bucharinowcom, nacjonalistom burżuazyjnym i innym wrogom — wokół Ciebie, Towarzyszu Stalin, ukształtował się trzon kierowniczy naszej Partii, który obronił niezwyciężony sztandar Lenina, zjednoczył Partię Komunistyczną i wyprowadził naród radziecki na szeroką drogę budowy socjalizmu.**

Twórca potężnych pięciolatek socjalistycznych i kołchozów

Wprowadzając w życie opracowany przez Ciebie **gigantyczny program socjalistycznego uprzemysłowienia naszego kraju,** naród radziecki w okresie niezwykle krótkim w historii przekształcił zacofaną pod względem techniczno - gospodarczym Rosję **w przodujące mocarstwo przemysłowe.** Z imieniem Twoim związana jest **realizacja potężnych pięciolatek socjalistycznych,** olbrzymy przemysłowe, nowe gałęzie przemysłu, które odegrały decydującą rolę we wzmocnieniu zdolności obronnej naszego państwa.

Pod Twoim mądrym kierownictwem, Towarzyszu Stalin, nastąpił na wsi w 1929 roku historyczny zwrot, równoznaczny w swych konsekwencjach z rewolucyjnym przewrotem w październiku 1917 r.

Partia Komunistyczna przeprowadziła całkowitą **kolektywizację gospodarki rolnej** i na tej podstawie — **likwidację kułaków jako klasy.** W wyniku zwycięstwa ustroju kołchozowego i mechanizacji gospodarki rolnej, ugruntowało się na wsi radzieckiej nowe życie socjalistyczne, które wyzwoliło pracujące chłopstwo od niewoli, ruiny i nędzy.

Pod przewodem naszej Partii z ukochanym Stalinem na czele **Związek Radziecki stał się potężnym przemysłowo - kołchozowym mocarstwem — krajem zwycięskiego socjalizmu.** Zbudowawszy socjalizm, naród radziecki **zlikwidował raz na zawsze wyzysk człowieka przez człowieka,** stworzył nowy ustrój społeczny i państwowy, wolny od kryzysów i bezrobocia oraz zapewniający nieustanny wzrost materialnego i kulturalnego poziomu mas pracujących.

Konstytucja Stalinowska gwiazdą przewodnią pracującej ludzkości

Konstytucja ZSRR, słusznie nazwana przez naród **Konstytucją Stalinowską,** utrwaliła gigantyczne zwycięstwa socjalizmu, stała się siłą przyciągającą, **gwiazdą przewodnią dla całej pracującej ludzkości.**

Opierając się na bogatym doświadczeniu istnienia Kraju Rad, stworzyłeś, Towarzyszu Stalin, **naukę o państwie socjalistycznym, stanowiącą jednolitą i skończoną całość.** Rozwijając leninizm, doszedłeś do genialnego wniosku o **możliwości zbudowania komunizmu w naszym kraju,** i o konieczności zachowania państwa przy ustroju komunistycznym, jeżeli pozostanie kapitalistyczne otoczenie.

Wniosek ten dał Partii i narodowi jasną perspektywę walki o zwycięstwo komunizmu.

Z imieniem Twym, Towarzyszu Stalin, związane jest rozstrzygnięcie jednego z najważniejszych zagadnień rewolucji — kwestii narodowej. Narody dawniej uciskane osiągnęły w bratniej rodzinie narodów radzieckich niebywały rozkwit polityczny, gospodarczy i kulturalny. Natchniona przez Ciebie przyjaźń narodów ZSRR stała się wielką zdobyczą rewolucji, — jednym ze źródeł potęgi naszej socjalistycznej Ojczyzny. Wraz ze zwycięstwem socjalizmu niezniszczalną stała się jedność moralno - polityczna narodu radzieckiego, nierozerwalnie zespolonego wokół Partii Lenina - Stalina.

Naród nasz ożywiony jest płomiennym, życiodajnym patriotyzmem radzieckim. **Pod Twoim przewodem Partia Bolszewików dokonała prawdziwej rewolucji kulturalnej w ZSRR.**

Wielki Stalin mądry przywódca Partii i Państwa

W każdej przemianie, w dużej czy małej, podnoszącej naszą Ojczyznę na coraz wyższy poziom, jest Twoja mądrość, Twa niepohamowana energia i żelazna wola.

Jest szczęściem dla nas, szczęściem dla naszego narodu, że Wielki Stalin, jako przywódca Partii i Państwa, kieruje i inspiruje twórczą pracę narodu radzieckiego dla rozkwitu naszej pełnej chwały Ojczyzny. **Pod Twoim przewodem, Towarzyszu Stalin, Związek Radziecki stał się wielką i niezwyciężoną siłą.**

Gdy Niemcy hitlerowskie narzuciły wojnę Związkowi Radzieckiemu i nad Ojczyzną naszą zawisło śmiertelne niebezpieczeństwo, stanąłeś, Towarzyszu Stalin, na czele zbrojnej walki narodu radzieckiego przeciwko faszyzmowi — najzaciekłejszemu wrogowi ludzkości, zmobilizowałeś wszystkich ludzi radzieckich do wielkiej wojny w obronie Ojczyzny, dałeś narodowi radzieckiemu i jego siłom zbrojnym natchnienie do legendarnych, bohaterskich czynów.

Zbawca cywilizacji i pogromca faszystowskich bandytów

Partia Lenina - Stalina zjednoczyła wysiłki frontu i zaplecza. Twój geniusz wojskowy i organizatorski dał nam zwycięstwo nad Niemcami faszystowskimi i imperialistyczną Japonią. **Jako wielki dowódca wojskowy i organizator zwycięstwa stworzyłeś Towarzyszu Stalin, przodującą radziecką naukę wojenną.** Kierowane przez Ciebie bitwy — to wspaniałe przykłady operacyjnej i strategicznej sztuki wojennej.

Wychowane i wykształcone przez Ciebie doskonałe kadry wojskowe zrealizowały zaszczytnie stalinowskie plany rozgromienia wroga.

Wszyscy uczciwi ludzie na świecie, wszystkie przyszłe pokolenia będą sławić Związek Radziecki i Ciebie, Towarzyszu Stalin, jako Tego, który zbawił światową cywilizację od faszystowskich bandytów.

W warunkach powojennych cały naród radziecki, kierując się Twymi wskazaniami, rozwinął swą twórczą inicjatywę, aby jak najszybciej zlikwidować skutki wojny, urzeczywistnić gigantyczne plany dalszego rozwoju gospodarki narodowej i kultury kraju socjalizmu, aby **podnieść dobrobyt ludzi pracy.**

(Ciąg dalszy na str. 3-ej)

Załoga PZPW Nr 3 wykonała przed terminem swe Stalinowskie Zobowiązania

Jeszcze w listopadzie załoga nasza postanowiła uczcić dzień urodzin Towarzysza Stalina, przesuwając termin wykonania rocznego planu produkcji na dzień 21 grudnia. Cała załoga wraz z kierownictwem zakładów stanęła z zakasanymi rękawami do tej wielkiej kampanii produkcyjnej. Dzięki temu plan został wypełniony nie tylko w terminie, ale nawet o dzień wcześniej tj. w dniu 20 grudnia o godz. 19,30. Do końca zaś roku załoga nasza wykona jeszcze ponad plan 40.000 metrów tkaniny gotowej, przysparzając naszemu państwu 58 milionów zł oszczędności.

S. Warcikowski
koresp. fabryczny PZPW Nr 3

Zwyciężymy w walce o Polskę Socjalistyczną

Uroczyste wmurowanie kamienia węgielnego pod Pomnik Przyjaźni Polsko-Radzieckiej

WARSZAWA (PAP). — W dniu 21 bm. — w dniu 70 rocznicy urodzin Generalissimusa Józefa Stalina odbyła się w Warszawie uroczystość wmurowania kamienia węgielnego pod Pomnik Przyjaźni Polsko-Radzieckiej.

W uroczystości udział wziął przewodniczący Ogólnokrajowego Komitetu Uczczenia 70 rocznicy urodzin Generalissimusa Stalina — Prezydent RP Bolesław Bierut, przewodniczący KC PZPR.

Przybyli również: członkowie Rady Państwa oraz członkowie rządu z premierem **Józefem** Cyrankiewiczem na czele.

Uroczystość zgromadziła delegacje partii politycznych, organizacji społecznych i warszawskich zakładów pracy z pocztami sztandarowymi oraz liczne rzesze mieszkańców Stolicy.

Punktualnie o godz. 13 przybywa Prezydent RP B. Bierut i przy dźwiękach Hymnu Narodowego udaje się na miejsce uroczystości.

Zrywa się nieopisana burza entuzjazmu. Zebrani skandują: **STA-LIN, BIE-RUT, STA-LIN, BIE-RUT!**

ROZLEGAJĄ SIĘ DŹWIĘKI HYMNU RADZIECKIEGO.

Na mównicę wchodzi przewodniczący CRZZ — Aleksander Zawadzki.

Słowa mówcy: **„Uzbrojeni w naukę marksizmu-leninizmu, w oparciu o więź ideową i przyjaźń ze Związkiem Radzieckim, pod wodzą Wielkiego Stalina, zwyciężymy w naszej walce o Polskę Socjalistyczną“** wywołują potężny okrzyk: **„ZWYCIĘŻYMY!“.**

Prezydent RP B. Bierut dokonuje symbolicznego wmurowania kamienia węgielnego.

Grudniowe słońce przedziera się przez chmury. Jasne promienie światła słonecznego tworzą naturalną iluminację uroczystości.

Znów rozlegają się okrzyki: **„NIECH ŻYJE WIECZNA PRZYJAŹŃ NARODU POLSKIEGO Z NARODAMI ZWIĄZKU RADZIECKIEGO.“**

„NIECH ŻYJE JÓZEF STALIN!“

Potężna zwycięska pieśń proletariatu — **„Międzynarodówka“** — kończy uroczystość.

Ludność Stolicy

składa w Ambasadzie ZSRR życzenia dla Generalissimusa Stalina

WARSZAWA (PAP). — **W uroczystym dniu 70 rocznicy urodzin Generalissimusa Józefa Stalina ludność stolicy oraz delegacje ze wszystkich województw składały w Ambasadzie ZSRR na ręce I sekretarza Kuzniecowa i attache wojskowego gen. Orłowa, serdeczne i gorące życzenia dla Wodza mas pracujących całego świata.**

W ciągu 7 godzin przybywały bez **przerwy delegacje partii politycznych, związków zawodowych, organizacji społecznych, młodzieży zakładów pracy, poszczególnych instytucji, uczelni, redakcji pism, wydawnictw itp.**

W imieniu Komitetu Centralnego PZPR życzenia złożyli członkowie Komitetu Centralnego tow. tow. Hilary Chełchowski, Jerzy Albrecht i Ostap Dłuski.

Na cześć Towarzysza Stalina

Wspaniałe rekordy produkcyjne uzyskali najlepsi w Łodzi przodownicy pracy

Nie ma trudu, nie ma zobowiązania jakiego by robotnicy nie podjęli dla uczczenia Towarzysza Stalina. W ciągu trzech dni, Dni Stalinowskiej Pracy, postanowili jeszcze bardziej zwiększyć swą wydajność, jeszcze bardziej podnieść jakość.

Uważniej niż zwykle pochyliły się nad warsztatami i maszynami głowy młodych i starych tkaczek, prządek, szwaczek, z większą zaciętością, nie odchodząc ani na chwilę od maszyn, pracowali ślusarze, tokarze, formierze.

Wielu z nich przeszło samych siebie, pobiło wszystkie swe dotychczasowe rekordy. Oto ich nazwiska:

W Ośrodku Konfekcyjnym nr 1 tow. Alicja Grabowska, prasowaczka, przekroczyła swój dotychczasowy rekord o 12 procent. **Tow. Maria Frączak,** rozkładaczka, zwiększyła swe dotychczasowe wyniki o 25 proc. Druga rozkładaczka, **tow. Krzysztopolska,** która dotychczas osiągała do 109 procent, w dniu 20 bm. wyrobiła 117 procent, a w dniu 21 do 125 procent. Bezpartyjna **ob. Pokora,** szwaczka, przekroczyła swą bazę o 20 procent wykonując 160 proc. planu.

Sześć tkaczek biorących udział w Dniach Stalinowskiej Pracy w **PZPB Nr 2** także osiągnęło bardzo wysoki procent wykonania normy. **Ob. Zawadzka,** która wykonywała dotychczas 103 proc., osiągnęła 110 proc., **tow. Marczykowski** podniósł swe wyniki do 117 proc., **tow. Zagozda** — ze 103 na 110, **ob. Szkopiak** — ze 100 proc. na 110 proc. **ob. Mamrot** — z 82 na 120 proc., ob. Banka — z 78 proc. na 102 proc.

W Zakładach Metalowych im. Strzelczyka podjęło poważne zobowiązania 5 robotników. Dwaj tokarze **ob. ob. Kowalczyk i Tokarz** wyrobili 300 procent swych baz produkcyjnych. Trzej ślusarze **Kępa, Menkel i Lid** osiągnęli do 250 procent normy.

W „Wełnianej Dwójce“ wyróżniło się podczas Stalinowskich Dni Pracy trzech robotników: snowacz **Jóźwiak,** tkacz **Hreniewiecki** (wzrost ze 102 proc. do 110 proc.) i tkacz **Linczewski** (ze 102 proc. do 110 proc.)

W PZPB Nr 3 najlepsze wyniki przy pełnieniu „Wart Stalinowskich“ osiągnęli tkacze: **Kazimierski, Kaczmarek i Pluskota,** przekraczając znacznie swe dotychczasowe bazy produkcyjne. W przędzalni zaś pobili rekord: **Kapcewicz, Derendas, Augustyniak, Dawicka, Krasucka, Kolczyńska i Załoba.**

W PZPB im. Józefa Stalina wyróżniły się prządki: **Kucharska, Skórka i Zagozda,** które przekroczyły o kilka procent swe dotychczasowe wskaźniki produkcyjne.

W PZPB Nr 16 na wyróżnienie zasłużyły **tow. tow. Lisowska i Sontag.**

W PZPW Nr 1 tow. Terpilakowa, a w zakładach gumowych **tow. Regina Goździńska.**

Wszyscy ci rekordziści, którzy w pamiętne Stalinowskie Dni Pracy zdobyli się na tak wielki wysiłek i którzy w tak piękny sposób uczcili rocznicę urodzin Towarzysza Stalina zasługują na najwyższe uznanie opinii publicznej

Realizując wolę całego narodu

będziemy wzmacniać sojusz ze Związkiem Radzieckim

Przemówienie premiera J. Cyrankiewicza

na uroczystym posiedzeniu Sejmu Ustawodawczego

ku czci 70 rocznicy urodzin Towarzysza STALINA

OBYWATELU PREZYDENCIE! WYSOKA IZBO!

Zebraliśmy się dzisiaj, aby uczcić Wielkiego Człowieka naszej epoki, który wprowadził przełom w stosunkach między narodem polskim, a narodami Związku Radzieckiego — w kierunku wieczystej przyjaźni i braterstwa między naszymi narodami.

Cześć narodu polskiego dla Józefa Stalina wyrosła nie tylko ze stosunku Stalina do Polski i z przełomu między naszymi narodami, ale z ogromu osiągnięć i dokonań Stalina, których waga ma znaczenie ogólnoludzkie.

Gdyby spróbować określić treść dzisiejszego uroczystego posiedzenia reprezentacji narodu, można posłużyć się prostymi słowami chłopki, która poprzez swoje własne i swojej rodziny losy — tak widzi sprawę całego naszego narodu:

„Kochany Towarzyszu Stalinie! Życzę Towarzyszowi długiego zdrowia i pomyślności, bo jak by nie Wy i Wasza Partia, to by my już dawno nie żyli, albo by my byli we wielkim nieszczęściu i nędzy. Takich rodzin jak my jest w Polsce tysiące i oni ze mną życzą Towarzyszowi, długiego życia i pomyślnej pracy, żeby już nigdy nie było na świecie wojny, wyzysku i nędzy, żeby wszyscy robotnicy i chłopi byli braćmi i szli za Towarzysza przykładem".

Słowa pełne miłości płyną do Towarzysza Stalina

Można mówić słowami robotników, pełnymi miłości, oddania, twardych zobowiązań, dalszej pracy i walki dla sprawy, której On jest Wodzem.

Można mówić słowami uczonych i filozofów, którzy widzą w Stalinie nie tylko opiekuna i protektora nauki — ale widzą w nim „model nowego uczonego", człowieka, który w sposób naukowy rozwijając wiedzę o naturze i wiedzę o człowieku w społeczności, rozwijając świadomość praw rozwoju społecznego — organizuje nowe życie organizuje dalszy rozwój społeczny.

Można mówić słowami poetów, głoszących, jak „Siedemdziesiąt lat Stalinowych powiewa nad światem i nad naszą ziemią, przez którą przeszedł ogień" i piszących o „Ziemi rozdartej na dwoje", która ogłasza „Twoje zwycięstwo i nasze" i dopowiedzieć to przyszłe zwycięstwo słowami studenta z Haiti, piszącego z tamtej strony rozdartej ziemi o milionach głodnych wszystkich krajów, sławiących Towarzysza wszystkich ludów.

Można mówić wywodami przywódców proletariackich wszystkich krajów — formułujących zadania klasy robotniczej w walce, której On jest Wodzem, słowami publicystów w niezliczonych artykułach i rozprawach, usiłujących wyjaśnić i rozwinąć pojęcie Stalina, jako Twórcy Nowej Epoki.

Można wrócić do prostych słów i wsłuchać się w pełen bólu list matki francuskiej, której syn zginął w Mauthausen i która całą nadzieję walki o lepszy świat składa — tak jak miliony kobiet i matek — u progu nowej epoki — Stalinowi.

Mówią — i to mocno mówią o myślach, o uczuciach milionów ludzi — ogromne ilości podarków, płynących ze wszystkich krajów, podarków, które są deklaracjami, wyznaniem wiary demonstracją, przejawem pomysłowości, wyrazem ludzkiego ciepła.

I to ludzkie ciepło, ciepło uczuć, wdzięczności i nadziei otacza dziś Stalina tak jak nikogo dotychczas.

Jakżeż różnorodne i żywiołowe są formy tego najbardziej masowego w historii ruchu, skupiającego całą postępową ludzkość wokół swojego Wodza, wokół —jak Stalina określił Prezydent Bierut — Zwycięskiego Wodza Nowej Epoki.

Jak w szczególności wzruszająca jest suma ciepła, serdeczności, promieniującej ku Stalinowi z ludzi wszystkich ras i wszystkich narodowości.

Warto pomyśleć chwilę nad wszystkimi przejawami tego wielkiego ruchu sympatii do Stalina, ruchu, który biegnie po społecznych przekrojach poprzez wszystkie narody, poprzez cały świat, obalając wszelkie granice państwowe.

Warto wsłuchać się w słowa uczonych, w manifestacje — w referaty i pogadanki — w słowa pojedyncze, i w słowa formujące poglądy i walkę milionów — odczytywać myśli milionów ludzi — i warto próbować zdać sobie sprawę, na czym polega najistotniejsza przyczyna tego niezwykłego w historii ruchu—serdecznej solidarności milionów ludzi z Józefem Stalinem.

Wydaje się, że nie trudno tę przyczynę znaleźć i że znalazłszy ją trzeba sobie jej przełomowe znaczenie naleźycie uświadomić.

Od wieków istniał pęd mas ludowych do wolności, istniała tęsknota za sprawiedliwym światem, istniała walka o zrzucenie zmieniających się form ucisku człowieka przez człowieka. Masy ludowe — ileż razy krwawiły w swoich walkach o wolność — ileż razy pełne zawodu i rozpaczy przegrywały swoją walkę — ileż razy torując swoją walką drogę przemianom ustrojowym, zmieniały formy gniotącego je ucisku - nie mogąc i nie umiejąc zmienić treści stosunków między ludźmi, w dalszym ciągu polegających na ucisku człowieka przez człowieka.

Nieodgadnione wówczas — niewykryte prawa rozwoju społecznego nie pomagały walce o wolność — nie dawały jej perspektyw, nie wskazywały etapów i dróg walki.

Bezradność lub bohaterskie ale nie skuteczne zrywy, z jednej strony, utopie, do których nie sposób i nie wiadomo jak dążyć i tymbardziej jak je realizować, z drugiej strony warunki ucisku i wyzysku, cynicznie osłaniane wszystkimi autorytetami władzy i myśli.

Tęsknota ludzi za lepszym światem i równocześnie rzeczywistość wyrzucająca te tęsknoty za burtę ziemskiego życia.

Piękne hasła porywające nieraz do walki i ofiar — zamieniane potem w opaczną rzeczywistość, w cyniczne zaprzeczenie — jakim musiał stać się rozwijający się kapitalizm zrodzony na gruzach feudalizmu przez mieszczańską rewolucję.

Stąd tyle w przeszłości, w przeszłej historii, i dziś tam, gdzie gnije kapitalizm, różnych burżuazyjnych filozofii upadku, beznadziejności, zatracenia, zaprzepaszczenia, różnych mieszczańskich filozofii zmierzchu, dekadencji, zwyrodnienia, końca cywilizacji, beznadziejności ludzkiego życia, kompensaty poza życiem, niezaspokojonych dążeń i tęsknot człowieka.

Stąd podsycający tę filozofię upadku i beznadziejności i żerujący na nich jak hiena — imperializm — do ostatnich granic rozwinięta forma ucisku człowieka przez człowieka — stąd filozofia i praktyka ludobójczego faszyzmu, stąd filozofia i praktyka wojny — zasłona dymna najcyniczniejszych, szalbierczych praktyk kapitalistycznych monopolistów.

A tymczasem. Tymczasem zrodził się dziedzic wszystkich poprzednich plebejsko-demokratycznych ruchów społecznych, które na przestrzeni stuleci wyrażały interesy i dążenia wolnościowe wyzyskiwanych i uciemiężonych warstw ludowych, z poprzednich dążeń po omacku rodzi się nowoczesny socjalizm naukowy, rodzi się zwycięska nauka Marksa i Engelsa, która klasie robotniczej dała znajomość praw rozwojowych społeczności i ze świadomości tych praw uczyniła oręż walki o wyzwolenie społeczne ludzkości.

A tymczasem świadomość tych praw walki i rozwoju społecznego, rozwinięta w nowych warunkach imperializmu przez Lenina, przekuta została w oręż walki rewolucyjnej — jakim stała się — dzięki Leninowi i Stalinowi—awangarda klasy robotniczej.

Stalin — symbol nowej epoki

Naprzeciw panice burżuazji, wyobrażającej sobie historię ludzkości jak pochód 4 jeźdźców Apokalipsy, naprzeciw panice kapitalizmu, wyrażonej złowieszczo dla ludzkości w faszyźmie, naprzeciw spiętrzonej do nihilizmu rozpaczy zawiedzionych i oszukanych, naprzeciw wilczym kłom imperializmu— stanęły tęsknoty i dążenia wolnościowe mas pracujących. Z badawczej i odkrywczej myśli Marksa i Engelsa, z genialnej pracy twórców Rewolucji Październikowej — Lenina i Stalina, z dzieła 5-latek, w ciągu których zbudowano socjalizm, z heroicznego zwycięstwa w wojnie narodowej z faszyzmem — z budownictwa socjalizmu na nowych połaciach ziemi, wydartych kapitalizmowi — ze zwycięstwa Chin Ludowych — z walki wyzwoleńczej ludów kolonialnych—z ogromnego wzrostu sił walczących o pokój — z jedności myśli i czynów — nauki i praktyki — **z genialnej strategii i taktyki Stalina — z ofiarnej i świadomej walki milionowych mas, rodzi się nowa epoka. Niesie ona nadzieję ludzkości, daje godność socjalistycznym narodom, sponiewieranym w nacjonalizmie przez burżuazję, daje godność człowiekowi, daje mu świadomość i możność tworzenia swojej przyszłości, wywalcza człowiekowi sens jego życia, odebrany mu przez filozofię i praktykę kapitalizmu, pokazuje człowiekowi cel jego dążeń i tęsknot za lepszym życiem, za sprawiedliwym światem, za wolnością, za sprawiedliwością — i pokazuje ten cel, jako cel realny: cel osiągalny — ludzką wiedzą, ludzką walką, przetwarzaniem przyrody i przetwarzaniem społeczności — cel osiągalny tu na ziemi ludzkimi rękami, jeżeli się do niego świadomie,** w sposób zorganizowany, uporczywie, **w walce z przeciwnościami, dąży.**

Wydaje się, że ta namacalna realność najlepszych dążeń człowieka — ta osiągalność dawniej utopijnych celów, jakimi było dobro ludzkości — wbrew pesymistom i schyłkowcom i wbrew utopistom, a także wbrew Don Kichotom — walczącym z wiatrakami — ta realność i osiągalność najszczytniejszych dążeń ludzkości, tak znakomicie przybliżona przez Marksa i Engelsa i urzeczywistniana przez Lenina, a teraz przez Stalina, Wodza Proletariatu, to najbardziej charakterystyczne znamię przełomu epoki ku socjalizmowi, to największy dotychczas przełom duchowy w historii ludzkości.

Oto dzięki teorii, stanowiącej naukowy wyraz interesów klasy robotniczej, dzięki teorii Marksa, Lenina i Stalina, wtopionej w praktykę partii nowego typu — wyznaczającej cele w walce wyzwoleńczej klasy robotniczej — a pod wodzą klasy robotniczej masy ludowe, świadomie jak nigdy dotąd i zwycięsko, jak nigdy dotąd, kształtują przyszłość świata, ucząc walki uciemiężonych i ujarzmionych, niosąc im nadzieję i wyzwolenie. Taki jest sens tego przełomu w historii ludzkości.

Wyzwolenie proletariatu, to jego własne, ciężko wypracowywane, krwawo wydzierane krok po kroku zwycięstwo — jego własne dumne dzieło — dzieło myśli naukowej, wtopionej organizacyjnie w praktykę — dzieło partii — awangardy, dzieło wodzów proletariatu takich jak Lenin, takich jak Stalin, dzieło milionów walczących pod przewodem partii.

I równocześnie — coraz lepiej rozumiana jest ogólnoludzka treść walki klasowej proletariatu, przewodnika całej ludzkości w drodze ku wyzwoleniu.

Stąd rodzi się ta niespotykana dotychczas w historii fala sympatii, solidarności i miłości do Józefa Stalina, — fala, która przewaliła się poprzez wszelkie przegrody granic państw burżuazyjnych, która narasta i staje się nowym, o ogromnym znaczeniu faktem politycznym w dalszej konsolidacji sił postępu i pokoju wokół Nauczyciela ludów, Wodza i realizatora nowej epoki.

Nic dziwnego, że rozmach tej manifestacji budzi lęk i przerażenie w obozie imperialistycznym, bo nie jest już dla nich tajemnicą fakt, że ogromna większość ludzkości widzi w Stalinie sztandar pokoju i postępu.

Nienawiścią zieją chytrzy politykierzy burżuazyjni, którym ruch robotniczy, im bardziej świadomy celów i sposobów walki, tym bardziej odbiera możliwości szachrajskich sztuczek i utrudnia rozbijanie jedności klasy robotniczej, jedności obozu postępu.

70 rocznica urodzin Józefa Stalina — stała się potężna manifestacją na cześć Wodza obozu pokoju

Obchód 70-lecia urodzin Józefa Stalina przekształcił się bowiem w potężną manifestację solidarności ludzi pracy całego świata, narodów socjalistycznych z narodami uciskanymi, wszystkich ludzi pokoju, wolności i postępu.

Jest dla nas zebranych tutaj na uroczystym posiedzeniu Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej szczególną narodową satysfakcją móc w takim dniu stwierdzić, że jako Polska Ludowa, jako kraj budujący socjalizm, jako naród stojący wraz z ogromną częścią ludzkości na straży pokoju — należymy nierozerwalnie do świata tworzącego zwycięsko epokę socjalizmu pod wodzą Józefa Stalina.

Dla narodu jest to sprawa rozstrzygająca o jego niepodległości, o jego dalszym rozwoju.

Rozwój naszego narodu zahamowany był w tragiczny sposób przez 100-letnią przeszło niewolę.

Przefrymarczona przez sprzedajną szlachtę Polska w niewoli u carów, kaizerów i cesarzy — nie miała żadnych możliwości rozwoju.

Patriotyzm, tak krzykliwej później burżuazji polskiej, polegał wówczas na sporach między poszczególnymi grupami, którym zaborcom gorliwiej służyć.

Patriotyzm rodzącej się klasy robotniczej polegał na wiązaniu walki z własną burżuazją — z walką z uciskiem narodowym i na współorganizowaniu międzynarodowej solidarności klas wyzyskiwanych.

Patriotyzm prawicy socjalistycznej polegał na podporządkowaniu interesów klasy robotniczej interesom burżuazyjnego nacjonalizmu i na zaprzepaszczeniu szans rewolucji w Polsce, co było równoznaczne z podporządkowaniem Polski interesom międzynarodowego imperializmu, interesom przemysłowców francuskich i angielskich, i co zmieniło Polskę po roku 1918 w ekspozyturę interwencji przeciw pierwszemu krajowi rewolucji socjalistycznej.

Partia Lenina-Stalina przyniosła Polsce wolność

A tymczasem uwolnienie się z jarzma zaborców przyszło wówczas nie w drodze łaski imperatora Wszechrosji, ani kajzera, ani cesarza austriackiego, ale poprzez ich powyrzucane podmuchem rewolucji trony, wyłącznie poprzez zwiastującą świtu nową epokę—Rewolucję Październikową, poprzez dzieło partii Lenina i Stalina — dzieło rosyjskiego proletariatu.

Było o tym wielokroć mówione i pisane, jest to fakt historyczny, nie tylko bezsporny, ale i dostatecznie znany.

Nie powstrzymało to, rzecz jasna, polskiej burżuazji, nie powstrzymało Piłsudskiego od wkupywania się w łaski imperializmu poprzez zbrojną agresję przeciw krajowi Rad.

A Wszechrosyjski Centralny Komitet Wykonawczy Rad delegatów robotniczych, włościańskich i żołnierskich, — tak wówczas pisał w swojej odezwie do narodu polskiego:

„My, przedstawiciele rosyjskiej klasy robotniczej i włościaństwa, występowaliśmy i występujemy otwarcie przed całym światem, jako bojownicy o ideały komunistyczne, jesteśmy do głębi przeświadczeni, że lud pracujący wszystkich krajów wejdzie na tę drogę, na którą już wstąpił rosyjski lud pracujący.

Wszechrosyjski Centralny Komitet Wykonawczy przesyła pozdrowienia narodowi polskiemu ,gnębionemu niegdyś przez carat rosyjski i rosyjską burżuazję i dotkniętemu cięższej niż inne narody klęskami wojny, spowodowanej przez wspólnych naszych wrogów kapitalistów i wyraża mocne przekonanie, że na drodze pokoju i ustanowienia dobrych stosunków sąsiedzkich uda się usunąć wszystko to, co różni między sobą obydwa narody, że wspólnymi usiłowaniami stworzone zostaną najbardziej pokojowe, jak najbardziej przyjazne stosunki między narodami Polską i Sowieckiej Rosji" (2 lutego 1920 r. Kreml). Tak było mówione w roku 1920.

Jakże mocno brzmią te braterskie słowa do narodu polskiego w porównaniu z jazgotem nienawiści, szerzonej wówczas przez burżuazję polska do narodów radzieckich.

Jakże blisko tym słowom do słów Stalina, wypowiedzianych do Polaków już po całym niesławnym okresie istnienia obszarniczo - kapitalistycznej Polski, którą cały czas władcy sanacyjni usiłowali uczynić bramą wypadową imperializmu przeciw Rosji, i którą w końcu porzucili we wrześniu 1939 r.

Stalin w roku 1943 powiedział tak:

„Możecie być pewni, że Związek Radziecki uczyni wszystko, co jest w jego mocy, aby przyspieszyć klęskę naszego wspólnego wroga — hitlerowskich Niemiec, umocnić przyjaźń polsko-radziecką i wszelkimi środkami przyczynić się do odbudowania silnej i niepodległej Polski".

I jakże blisko tym słowom z roku 1920 — jak blisko i jak konsekwentnie brzmi przemówienie Stalina w roku 1945, z okazji podpisania układu o przyjaźni między naszymi narodami:

„Znaczenie tego układu polega przede wszystkim na tym, że jest on wyrazem zasadniczego zwrotu w stosunkach między Związkiem Radzieckim a Polską w kierunku sojuszu i przyjaźni, zwrotu, który ukształtował się w toku obecnej walki wyzwoleńczej przeciwko Niemcom, obecnie zaś nabiera mocy formalnej w niniejszym układzie.

Stosunki między naszymi krajami obfitowały, jak wiadomo, w ciągu ostatnich 5 stuleci w elementy obcości, niechęci i nie rzadko otwartych konfliktów zbrojnych. Stosunki takie osłabiały obydwa nasze kraje i wzmacniały imperializm niemiecki..."

„Nic tedy dziwnego, że narody naszych krajów z niecierpliwością czekają podpisania tego układu. Czują, że układ ten stanowi rękojmię niepodległości nowej, demokratycznej Polski, rękojmię jej potęgi i rozkwitu."

Za słowami Stalina idą zawsze czyny

Jakże równocześnie już nie tylko blisko, ale wprost za słowami, idą czyny.

Wielki międzynarodowy sens wspaniałego zwycięstwa Związku Radzieckiego nad hitleryzmem zawierał w sobie także wywalczenie wolności narodowi polskiemu i umożliwienie polskiej klasie robotniczej ustanowienia władzy ludowej, przeprowadzenia reform społecznych i skierowania kraju ku budowie socjalizmu.

Naród polski, dzięki stworzonemu w Związku Radzieckim Wojsku Polskiemu, mógł przy boku Związku Radzieckiego wspólnie walczyć o wolność, mógł walką swoją przypieczętować sojusz ze Związkiem Radzieckim.

Naród polski, w jarzmie okupacji hitlerowskiej, postawiony oko w oko z widmem zagłady przez faszyzm — dobrze odczuwał, że i jego losy rozstrzygały się w bitwach pod Moskwą, pod Leningradem, w zmaganiach stalingradzkich, w tej wielkiej próbie, na jaką wystawiony został pierwszy kraj socjalizmu, w tej wielkiej walce o losy świata, którą kierował Stalin.

To była walka o losy świata, a w szczególności także o losy naszego narodu.

I dobrze to pamiętają chłopi i robotnicy, piszący dziś listy do Stalina, matki z lubelskiego, którym dzieci mordowali hitlerowcy zastrzykami z fenolu — i piszą teraz kobiety polskie listy do Stalina. I piszą robotnicy starzy, pamiętający czasy kapitalistyczne, czasy faszyzmu i sanacji — i wspominający swoje więzienia i swoje walki — rozumiejący jak niełatwo rodzi się ten nowy, lepszy świat i ile to walki i trudności i ofiar kosztuje — własnymi rękami go budować, **ale także rozumiejący o ile łatwiej go dziś budować dlatego, że w Związku Radzieckim zbudował go już Stalin.**

I piszą młodzi robotnicy, widząc i odczuwając ile pomocy mieliśmy i mamy ze strony Związku Radzieckiego w odbudowie naszego kraju.

I piszą, i ze wzruszeniem myślą o Stalinie ludzie partii — o Jego przyjacielskiej pomocy, o radach, o Jego ogromnym dorobku teoretycznym i praktycznym, który stanowi dziś wspaniały kapitał wiedzy i doświadczeń całego międzynarodowego ruchu robotniczego, w walce z przeciwnościami, z oportunizmem, z trockizmem, z bucharinizmem, w stałej walce o jedność partii, tej siły — która pcha naprzód historię.

Ze wzruszeniem myśli klasa robotnicza o człowieku, który wykuwał wraz z Leninem partię bolszewicką, prowadził ją wraz z Leninem do władzy, obronił władzę proletariatu przeciw wszystkim siłom, które się sprzysięgły na jej zagładę, który budował socjalizm, który zwycięsko zakończył wojnę ojczyźnianą, który obecnie buduje komunizm i cementuje siły pokoju na całym świecie.

Ze wzruszeniem piszą do Stalina pracujący chłopi, widząc wyzwolenie wsi w przebudowie społecznej.

Ze wzruszeniem piszą o Stalinie uczeni, którzy w Nim widzą największego Człowieka nauki, który rozświetlił naukowo w ścisłym zespoleniu z praktyką — co jest sprawdzianem naukowości — drogi rozwojowe ludzkości, rozświetlił je jako naukowiec, i poprowadził nimi klasę robotniczą, jako Wódz i Nauczyciel i wprowadzą ludzkość w epokę socjalizmu, otwierając równocześnie i wskazując nauce nowe perspektywy i nowe kierunki walki z przyrodą — zmienianą i przetwarzaną przyrodą.

Pisze młodzież, dla której Stalin jest Wodzem młodej epoki, która nadchodzi.

Piszą poeci, wyrażający myśli i uczucia wszystkich, tak pięknie umiejący wyrazić patos walki — patos Stalina, który daje imię wiekowi XX, Człowieka, który — jak mówi pisarz francuski — „NIE JEST HASŁEM TYLKO, CZY SYMBOLEM, ALE ŻYWYM CZŁOWIEKIEM".

Myśląc o historii tych lat Stalina, które zmieniły los ludzi na ziemi, skupiają się dziś szeregi wokół zwycięskiej idei marksizmu-leninizmu, rosną wokół klasy robotniczej szeregi obrońców pokoju — którego Wodzem jest Stalin, rośnie siła obozu postępu i pokoju.

W tym obozie postępu i pokoju stoi przy boku Związku Radzieckiego Polska, która przetrwać musiała tyle wojen i śmiertelny terror hitlerowski.

Polska, której Stalinowska polityka Związku Radzieckiego zapewniła pokój i przyjaźń na Wschodzie — pokój i przyjaźń na południu — szerokie morze na północy pokój i nienaruszalność granicy Odry i Nysy i przyjaźń z demokratycznymi Niemcami na zachodzie.

Niech żyje Wielki Przyjaciel Polski Towarzysz Stalin!

W dniach szczególnej manifestacji narodu polskiego na cześć przywódcy narodów radzieckich, Wodza klasy robotniczej i mas pracujących świata, Chorążego obozu pokoju, demokracji, niepodległości narodów i socjalizmu — rząd Polski Ludowej oświadcza, że realizując wolę polskiej klasy robotniczej, chłopów pracujących, inteligencji i całego narodu — będzie w polityce międzynarodowej strzegł jedności obozu pokoju, a nade wszystko jedności ze Związkiem Radzieckim, że czynić będzie wszystko, aby rosły siły Polski jako ogniwa obozu pokoju zbudowanego pracą Józefa Stalina, że czynić będzie wszystko, aby wysiłek zbudowania socjalizmu, ustroju sprawiedliwości społecznej, rozkwitu dobrobytu i kultury w naszym kraju, podjęty przez klasę robotniczą na czele ludu pracującego i wszystkich sił twórczych narodu, doprowadził jak najprędzej do zwycięstwa.

Niech w tym dniu z sali Sejmu Polski Ludowej, z kraju budującego się socjalizmu — popłyną, najserdeczniejsze życzenia i pozdrowienia dla Człowieka, który przewodząc najdumniejszej idei ludzkości — przywraca narodom i ludziom godność świadomych twórców swoich losów i swojej przyszłości, dla obrońcy niepodległości narodów przed zaborczym imperializmem, dla Wielkiego Przyjaciela narodu polskiego — dla Człowieka, którego imię jest dziś wyrazem solidarności międzynarodowej i ukochania własnej ojczyzny — symbolem pokoju i postępu, sztandarem niezłomnej wiary w przyszłość ludzkości

NIECH ŻYJE WIELKI PRZYJACIEL NARODU POLSKIEGO — WÓDZ POSTĘPOWEJ LUDZKOŚCI— JÓZEF STALIN!

(Wszyscy wstają. Huczne i długotrwałe oklaski).

Dumne meldunki

o wykonaniu Zobowiązań Stalinowskich

WARSZAWA (PAP) — Z całego kraju napływają niezliczone meldunki o wykonaniu zobowiązań, podjętych dla uczczenia 70 rocznicy urodzin **Generalissimusa Józefa Stalina.**

O znacznym przekroczeniu dotychczasowych norm pracy i wyprodukowaniu dóbr miliardowych wartości donoszą GÓRNICY, HUTNICY, WŁÓKNIARZE, STOCZNIOWCY i ROBOTNICY wszelkich innych gałęzi przemysłu. O czynach swoich meldują z dumą młodzieżowe brygady robotnicze. Wpływają meldunki o przekroczeniu zobowiązań przez **robotników rolnych i chłopów.**

Otwarcie wystawy Stalinowskiej

w Muzeum Wojska Polskiego

WARSZAWA, (PAP) 21 grudnia, w 70 rocznicę urodzin Generalissimusa Józefa Stalina, Muzeum Wojska Polskiego otwiera szereg sal poświęconych Jego życiu i działalności.

ODPOWIEDŹ rządu bułgarskiego

na dziwne propozycje USA

SOFIA (PAP). — Bułgarskie Ministerstwo Spraw Zagranicznych ogłosiło komunikat, w którym podało treść oświadczenia wiceministra Kamenowa, złożonego charge d'affaires poselstwa amerykańskiego w Sofii.

Kamenow stwierdził, iż rząd bułgarski nie podziela stanowiska rządu USA, którego przedstawiciele usiłowali wpłynąć na prokuraturę bułgarską za pośrednictwem rządu w kierunku pominięcia w akcie oskarżenia przeciw Kostowowi ustępu, mówiącego o jego kontaktach z posłem amerykańskim w Sofii. Kamenow podkreślił, że — zgodnie z obowiązującą ustawą — rząd bułgarski nie może w żadnym stopniu wpływać na działalność prokuratury.

Równocześnie w prasie bułgarskiej zamieszczono „sprostowanie" posła USA — Heatha. W sprostowaniu tym Heath próbował zaprzeczyć swym spotkaniom z Kostowem.

Jak wiadomo jednak, **do spotkań tych doszło kilkakrotnie, co potwierdzili w czasie procesu zarówno sam Kostow, jak i liczni świadkowie.**

Wspaniała Akademia w Moskwie ku czci Generalissimusa Stalina

Delegacje partii komunistycznych i robotniczych z całego świata wzięły udział w uroczystości

MOSKWA. (PAP) — Narody Związku Radzieckiego, przedstawiciele krajów demokracji ludowej, reprezentanci mas pracujących całego świata złożyli w środę na uroczystej akademii wyrazy czci i głębokiej miłości Generalissimusowi Józefowi Stalinowi z okazji 70 rocznicy Jego urodzin.

W pięknie udekorowanej sztandarami i girlandami zieleni sali Teatru Wielkiego zebrali się członkowie Komitetu Centralnego WKP(b), Prezydium Rady Najwyższej ZSRR, Rady Ministrów ZSRR, Prezydium Wszechzwiązkowej Rady Związków Zawodowych, Komitetu Centralnego Komsomołu, Prezydium Rady Najwyższej RSFRR, Rady Ministrów RSFRR, Moskiewskiego Obwodowego i Miejskiego Komitetu WKP(b), Moskiewskiej Obwodowej i Miejskiej Rady Delegatów oraz Moskiewskiego Obwodowego i Miejskiego Komitetu Komsomołu z udziałem przedstawicieli organizacji partyjnych i społecznych, Armii Radzieckiej, delegatów wszystkich Republik Radzieckich oraz delegacji zagranicznych.

Na sali panował podniosły nastrój. Ze słów przemawiających przebijała głęboka miłość do Wielkiego Wodza mas pracujących całego świata, do Wodza obozu pokoju. Przemówienia były raz po raz przerywane burzliwymi, długotrwałymi owacjami na cześć Wielkiego Jubilata.

Po przemówieniach przedstawicieli poszczególnych republik związkowych oraz Moskwy i Leningradu, którzy w pełnych miłości słowach podkreślali rolę Józefa Stalina w budowie państwa socjalistycznego, w wszechstronnym rozwoju zacofanych dawniej narodów uciskanych przez carską Rosję, w rozgromieniu Niemiec faszystowskich i militarystycznej Japonii — zabierali kolejno głos przedstawiciele zagranicznych partii komunistycznych i robotniczych.

Listę mówców zagranicznych rozpoczął, witany burzliwymi oklaskami, przewodniczący rządu centralnego Chin Ludowych, Mao-Tse-Tung. Mówca, który wygłosił przemówienie w języku chińskim, zakończył je okrzykiem w języku rosyjskim na cześć Stalina i przyjaźni chińsko-radzieckiej.

Z kolei zabrał głos szef delegacji polskiej, członek Biura Politycznego KC PZPR, gen. JÓZWIAK-WITOLD. Po nim z kolei przemawiali przedstawiciele Komunistycznej Partii Czechosłowacji — Siroky, sekretarz generalny Bułgarskiej Partii Komunistycznej — Czerwenkow, sekretarz generalny KC Węgierskiej Partii Pracujących — Rakosi, sekretarz generalny Rumuńskiej Partii Robotniczej — Gheorghiu Dej, przedstawiciel Mongolskiej Republiki Ludowej — Cedenbal, delegat Koreańskiej Republiki Ludowej — Kim-Du Bon, sekretarz generalny Komunistycznej Partii Włoch — Palmiro Togliatti, przedstawiciel Komunistycznej Partii Francji — Marty, sekretarz generalny Komunistycznej Partii Hiszpanii — Dolores Ibarruri, członek Biura Politycznego SED — Ulbricht, członek KC Komunistycznej Partii Finlandii — Pessi oraz sekretarz generalny KC Komunistycznej Partii Austrii — Koeplenig.

Mówcy z krajów demokracji ludowej podkreślali wdzięczność swych narodów za wyzwolenie oraz za bezinteresowną pomoc, jakiej Związek Radziecki i osobiście Stalin udzielali i udzielają w odbudowie ich zniszczonych przez wojnę krajów, za obronę przed próbami ingerencji w wewnętrzne ich sprawy ze strony imperialistów. Wskazywali oni jak wiele kraje demokracji ludowej zawdzięczają Stalinowi, Jego nauce i Jego radom w budowaniu socjalizmu.

Przedstawiciele partii komunistycznych w krajach kapitalistycznych mówili o walce mas pracujących przeciw kołom kapitalistycznym, podkreślając doniosły wpływ nauki Lenina i Stalina na kształtowanie się ich polityki i światopoglądu. Mówili oni o roli Stalina jako głównego rzecznika i obrońcy pokoju na świecie, stwierdzając raz jeszcze uroczyście, że ich narody nigdy nie dadzą się wciągnąć do wojny przeciw Związkowi Radzieckiemu, że jeszcze bardziej spotęgują swą walkę przeciwko podżegaczom wojennym.

Przybycie pod koniec uroczystości delegacji Armii Radzieckiej z marszałkiem Wasilewskim na czele dało powód do spontanicznej manifestacji zebranych na cześć radzieckich sił zbrojnych i ich twórcy — Józefa Stalina.

Marszałek Wasilewski, wyrażając w imieniu armii, lotnictwa i marynarki głęboką miłość i przywiązanie do Stalina, podkreślił Jego olbrzymi wkład w zbudowanie sił zbrojnych ZSRR i w rozgromienie wroga w czasie drugiej wojny światowej.

Przed zamknięciem posiedzenia przewodniczący zakomunikował, że ze wszystkich zakątków Związku Radzieckiego i całego świata w dalszym ciągu napływa ogromna ilość depesz i pism z życzeniami i wyrazami miłości dla Generalissimusa Stalina. Odegraniem Międzynarodówki zamknięto uroczyste posiedzenie.

Odsłonięcie historycznych tablic w Krakowie

KRAKÓW (PAP).—W dniu 21 bm. w godzinach popołudniowych odsłonięte zostały przez przedstawiciela rządu RP min. Świątkowskiego 2 historyczne tablice marmurowe na domu przy ul. Lubomirskiego nr 49, gdzie przez kilka miesięcy w roku 1912 — 13 mieszkał Lenin i gdzie w styczniu 1913 roku pod kierownictwem Lenina i Stalina odbyła się konspiracyjna narada Socjaldemokratycznej Partii Robotniczej Rosji (bolszewików)

Przedstawiciele społeczeństwa łódzkiego manifestują swą gorącą miłość do Towarzysza JÓZEFA STALINA

Bogaty plon Czynu Stalinowskiego robotniczej Łodzi

Sala Filharmonii Łódzkiej tonęła wczoraj w czerwieni i powodzi świateł. Na tle wspaniałej draperii i sztandarów — olbrzymi portret Stalina ozdobiony wieńcem laurowych liści. Dokoła kwiaty i zieleń.

Najlepsi przedstawiciele łódzkiego świata pracy, nauki i sztuki wypełnili salę do ostatniego miejsca. Większość towarzyszy przystrojona czerwonymi kokardkami — znak że pełnili honorowe Warty Stalinowskie. Na wszystkich twarzach radość i podniecenie. Uroczysty dzień! Wielkie święto! 70 rocznica urodzin Ukochanego Wodza mas pracujących całego świata Towarzysza Stalina!

Stalin — genialny kontynuator Marksa, Engelsa i Lenina

Uroczystą akademię zorganizowaną przez KŁ PZPR zagaił prezydent miasta tow. MINOR. W krótkich słowach przypomniał tow. prezydent ogromne zasługi Stalina, genialnego kontynuatora Marksa, Engelsa i Lenina.

Ilekroć tow. Minor wymieniał imię — Stalina, na sali zrywała się burza oklasków. Wszyscy skandowali STA-LIN, STA-LIN. Potężne okrzyki wstrząsały murami sali. Słowa tow. Minora ginęły wśród okrzyków i oklasków:

— „Miliony ludzi noszą w sercu i na ustach imię Stalina, Strajkujący górnicy francuscy, gnębieni chłopi włoscy, żołnierze chińscy, wszyscy wyciągają dłonie na wschód i wołają: Stalin"

— Niech żyje Towarzysz Stalin. Niech żyje wielki przyjaciel Polski! Niech żyje obrońca pokoju światowego!

Z ogromną siłą i mocą brzmią okrzyki wznoszone przez zgromadzone na sali setki ludzi.

Wśród oklasków, zasiadają w prezydium: Członek KC, pierwszy sekretarz KŁ i KW PZPR tow. Władysław Dworakowski, przewodniczący Wojewódzkiego Zarządu Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego ob. Wincenty Chabura, przewodniczący KW Stronnictwa Demokratycznego — ob. Ryszard Świątkowski, przewodniczący Wojewódzkiego Zarządu Stronnictwa Pracy — ob. Kazimierz Groszyński, sekretarz KW PZPR — tow. Sienkiewicz, sekretarze KŁ PZPR tow. tow. Grudziński, Duniak, Uzdański i Żebrowski, wojewoda łódzki — ob. Szymanek, przewodniczący ORZZ — tow. Krzywański, przewodniczący Zarządu Głównego Zw. Zaw. Włókniarzy — tow. Kubiak, prorektor UŁ—prof. Jakubowski, rektor Politechniki Łódzkiej — prof. Achmatowicz, przedstawiciel Wojska Polskiego — tow. płk. Friedman, przewodniczący MRN — tow. Andrzejak, prezes Sądu Najwyższego — ob. Bzowski, robotnicy, którzy pełniąc Warty Stalinowskie osiągnęli najwyższy procent wykonania planu: ob. Pokora z Ośrodka Konfekcyjnego Nr 4 tow. Terpilakowa z PZPW Nr 1, tow. Jóźwiak z PZPW Nr 2, tow Skórka z PZPB imienia Stalina tow. Kapewicz z PZPB Nr 3, tow. Kazimierski z PZPB Nr 3, tow. Balcerzak z PZPB Nr 7, tow. Lisowska z PZPB Nr 16, ob. Janicz z PZPB Nr 5, tow. Piątkowska z PZPB Nr 2, tow. Goździńska z Wytwórni Gumowej Nr 6 ob. Czekalski z PZPW Nr 2, oraz ob. Kowzan z PZPB Nr 7, — tow. płk. Mróz, dyrektor Centralnej Szkoły PZPR — tow. Budzyńska, przewodnicząca Zarządu Miejskiego ZMP tow. Koperski, kierowniczka Wydziału Kobiecego KŁ PZPR — tow. Kędrak, przewodnicząca Zarządu Miejskiego Ligi Kobiet — ob. Bartnicka, dyrektor Głównego Instytutu Włókienniczego — —tow. Wende, szef Komendy Miejskiej MO — tow. płk. Strzelczyk, redaktor naczelny „Głosu" — tow. Lemiesz, sekretarz komitetu fabrycznego PZPR przy PZPB Nr 3 — tow. Toma, przewodnicząca Wojewódzkiego Komitetu Żydowskiego ob. Fajngoldowa, dyrektor naczelny PZPB — imienia Stalina — tow. Jóźwiak, przewodnicząca DRN Śródmieście, tow. Patorowa, sekretarz dzielnicy PZPR Śródmieście-Lewa tow. Malinowski, przewodniczący Zarządu Grodzkiego TPPR, prezes Sądu Apelacyjnego — tow. Dobromęski oraz sekretarz Komitetu Fabrycznego przy Zakładach Konfekcyjnych Nr 4 tow. Pawlakowa.

Przemawia Tow. Dworakowski

Gorącymi oklaskami powitała sala tow. Dworakowskiego, który wygłosił dłuższy referat, obrazujący ogromne osiągnięcia Związku Radzieckiego oraz światowego obozu pokoju, któremu przewodzi Tow. Stalin. I znów ilekroć mówca wymienił imię Wielkiego Wodza, przerywał mu grzmot oklasków i długotrwałe okrzyki, oraz skandowanie drogiego wszystkim imienia.

Zebrani podrywali się ze swych miejsc, żywiołowo manifestując swe uczucia. Sala trzęsła się od entuzjastycznych okrzyków, gdy tow. Dworakowski mówił o tym, jak łódzki świat pracy obchodził uroczyście 70 rocznicę urodzin Tow. Stalina.

Na licznych zebraniach, akademiach, masówkach, wiecach, w zebraniach kółek samokształceniowych wzięło udział według wstępnych danych około 255 TYSIĘCY ludzi pracy — mężczyzn i kobiet, młodzieży robotniczej, akademickiej i szkolnej. Listy zbiorowe, skierowane do Towarzysza Stalina podpisało według niepełnych danych ponad 160 TYSIĘCY OSÓB. Listów i kart pocztowych indywidualnych z życzeniami dla Towarzysza Stalina wysłano z Łodzi ponad 102 TYSIĄCE. W setkach zakładów pracy liczących wiele tysięcy robotników, przyjęte zostały dla uczczenia 70 rocznicy urodzin Towarzysza Stalina specjalne zobowiązania czy to natury produkcyjnej, czy też socjalnej lub kulturalnej. Zobowiązania te zostały wykonane, a w niektórych wypadkach i przekroczone.

Mimo krótkiego okresu, jaki obejmowały zobowiązania, realizacja ich przez łódzkie zakłady pracy według daleko niepełnych tymczasowych danych dała Polsce Ludowej ponad plan na ten okres przewidziany, ponad 250 tysięcy kg przędzy bawełnianej i wełnianej, ponad 1.350,000 mtr. tkanin bawełnianych, wełnianych i jedwabnych, ponad 180 tysięcy kompletów konfekcji, 2 obrabiarki, 11 transformatorów, 10 motorów, 130 tysięcy kilogramów wyrobów kutych i cały szereg innych artykułów o OGÓLNEJ WARTOŚCI PONAD 1 MILIARD ZŁOTYCH.

We wszystkich zakładach, które przyjęły na siebie zobowiązania w związku z 70 rocznicą urodzin Tow. Stalina wzrosła poważnie wydajność pracy.

Około 35 tysięcy robotników, robotnic, młodzieży robotniczej i uczącej się, przeważnie ludzi bezpartyjnych, stanęło w dniu wczorajszym na honorowe Warty Stalinowskie przy swoich warsztatach pracy, ustanawiając nowe rekordy produkcyjne. Tak na przykład na tkalni w PZPB nr 2 tow. Sabina Zawadzka dotychczas wykonywująca normę w 103 proc., w czasie pełnienia warty stalinowskiej osiągnęła 110 proc. bazy. W tychże zakładach w oddziale drukarni zespół tow. Spodenkiewicza, który wykonywał swój plan produkcyjny w 110 proc., w czasie pełnienia Warty Stalinowskiej wykonał 150 proc. planu.

W Zakładach Mechanicznych imienia Strzelczyka, tow. Jan Kowalczyk, tokarz — bezpartyjny, który wykonywał swoją normę w 250 proc., zobowiązał się wykonywać ją w 275 proc., zaś faktycznie wykonywał w dniach 19, 20, 21 grudnia po 300 procent normy.

Cyfry przytoczone przez tow. Dworakowskiego wywołały na sali olbrzymią radość i zrozumiałe uczucie dumy.

Po referacie, tekst adresu do Tow. Stalina odczytał sekretarz KW PZPR tow. Sienkiewicz. Treść adresu zebrani przyjęli długo niemilknącymi oklaskami.

Część artystyczna Akademii

Część artystyczna akademii była niemniej uroczysta i podniosła. Wzięły w niej udział: orkiestra Filharmonii Łódzkiej i chór imienia Moniuszki pod dyrekcją Romana Mackiewicza, orkiestra i chór Rozgłośni Polskiego Radia pod dyrekcją Aleksandra Tarskiego, oraz Igor Sikirycki i Bohdan Majde, którzy recytowali wiersze o Stalinie.

I popłynęły przepiękne pieśni, wysławiające wielkość, dobroć, męstwo i mądrość Stalina — pieśni rosyjskie, polskie, ukraińskie, białoruskie i żydowskie. Zasłuchali się zebrani na sali towarzysze. Wsłuchali się głęboko w twarde rymy wierszy, sławiących Tow. Stalina.

Muzyka, śpiew i poezja, poświęcone Generalissimusowi, stanowiły piękne zakończenie akademii.

Imię Stalina — to symbol zwycięstwa Komunizmu

(Dokończenie ze str. 1)

Leninowskie - stalinowskie idee o współzawodnictwie socjalistycznym są dla radzieckich patriotów natchnieniem do nowych wspaniałych osiągnięć na froncie pracy. Rozbudziły one wielką energię w sercach milionów ludzi radzieckich w imię realizacji wielkiego celu—zwycięstwa komunizmu.

Z największą stanowczością i przenikliwością nadajesz, Towarzyszu Stalin, kierunek polityce zagranicznej Związku Radzieckiego, walcząc o pokój i bezpieczeństwo dużych i małych narodów. Wzrósł niepomiernie autorytet międzynarodowy ZSRR jako ostoi pokoju i demokracji.

Wierny i nieugięty rzecznik pokoju

Ludzie pracy krajów kapitalistycznych i kolonialnych widzą w Tobie wiernego i nieugiętego rzecznika pokoju i obrońcę żywotnych interesów narodów wszystkich krajów. Wznieciłeś w sercach wszystkich prostych ludzi na całej kuli ziemskiej niezachwianą wiarę w słuszną sprawę walki o pokój na świecie, o niezależność narodową ludów, o przyjaźń między narodami.

Związek Radziecki odegrał pod Twoim kierownictwem, Towarzyszu Stalin, decydującą rolę w wyzwoleniu mas pracujących krajów demokracji ludowej od ciemięzców faszystowskich, spod jarzma kapitalistów i obszarników. Narody tych krajów ożywione są uczuciem wdzięczności do Ciebie za bezinteresowną braterską pomoc, jakiej udziela im Związek Radziecki w ich rozwoju gospodarczym i kulturalnym.

Wielki Koryfeuszu Nauki! Twe klasyczne dzieła, rozwijające teorię marksistowsko - leninowską w odniesieniu do nowej epoki, epoki imperializmu i rewolucji proletariackich, epoki zwycięstwa socjalizmu w naszym kraju, są największym skarbem ludzkości, encyklopedią rewolucyjnego marksizmu.

Z dzieł tych ludzie radzieccy i czołowi przedstawiciele mas pracujących wszystkich krajów czerpią wiedzę, pewność i nowe siły w walce o zwycięstwo sprawy klasy robotniczej, znajdują odpowiedzi na najbardziej palące zagadnienia współczesnej walki o komunizm. Twe prace w kwestii narodowo - kolonialnej oświetlają jasnym płomieniem drogę narodowo - wyzwoleńczego ruchu ludów w krajach kolonialnych i zależnych. Olbrzymie sukcesy sił pokoju, demokracji i socjalizmu opromienione są leninowsko - stalinowską myślą rewolucyjną.

Wielki Budowniczy Komunizmu! Uczysz wszystkich bolszewików, aby stawiali sobie i innym wysokie wymagania, uczysz śmiałej krytyki niedociągnięć i uprzedzasz, że nie wolno poprzestawać na tym, co osiągnięto i upajać się sukcesami. Uczysz, że KRYTYKA I SAMOKRYTYKA TO SKUTECZNA BROŃ W WALCE O KOMUNIZM, że nieodzownymi cechami kadr partyjnych i radzieckich powinna być bolszewicka skromność, troskliwe i pełne uwagi ustosunkowanie się do potrzeb ludu, wysoka ideowość i wierność zasadom w walce przeciwko wszystkim przejawom ideologii burżuazyjnej.

Drogi Towarzyszu Stalin! Zawsze uczyłeś i uczysz nas, bolszewików, byśmy byli takimi, jakim był WIELKI LENIN, byśmy, nie szczędząc sił, służyli swemu narodowi, byśmy przyczyniali się wszechstronnie do dalszego rozkwitu naszej ukochanej Ojczyzny i byśmy czynili wszystko dla zwycięstwa komunizmu.

Partia bolszewicka, naród radziecki i cała postępowa ludzkość widzą w Tobie Nauczyciela i Wodza, genialnego kontynuatora nieśmiertelnego dzieła Lenina.

Imię Stalina jest najdroższym imieniem dla naszego narodu, dla prostych ludzi na całym świecie. **Imię Stalina — to symbol przyszłego zwycięstwa komunizmu.**

Serca ludzi radzieckich i milionów ludzi pracy na całej kuli ziemskiej przepełnione są gorącą miłością do Ciebie — Wielki Stalinie!

Wielkie to szczęście żyć i tworzyć w naszym radzieckim kraju, należeć do Partii Lenina - Stalina, do bohaterskiego pokolenia ludzi radzieckich, którzy w epoce stalinowskiej walczą pod kierownictwem Stalina o triumf Komunizmu!

Przyjmij Nauczycielu nasz i Wodzu, nasz najlepszy Przyjacielu i Towarzyszu broni serdeczne życzenia długich lat zdrowia i owocnej pracy dla dobra Partii Bolszewickiej, narodu radzieckiego, dla szczęścia mas pracujących całego świata.

NIECH ŻYJE NASZ UKOCHANY STALIN!

Komitet Centralny Wszechzwiązkowej Komunistycznej Partii bolszewików.
Rada Ministrów ZSRR.

Pozdrawiamy Wielkiego Stalina

Adres przedstawicieli łódzkiego świata pracy i nauki z okazji 70 rocznicy urodzin Wodza mas pracujących

Zebrani na uroczystej Akademii w sali Filharmonii Łódzkiej przedstawiciele łódzkiej klasy robotniczej, świata nauki i inteligencji, przedstawiciele Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego, Stronnictwa Demokratycznego i Stronnictwa Pracy, przedstawiciele władz Czerwonej Łodzi i Wojska Polskiego pozdrawiamy Cię w 70 Rocznicę Twych urodzin.

Pozdrawiamy STALINA, wiernego Druha LENINA i niezłomnego Kontynuatora Jego dzieła, Bohatera i Przywódcę Wielkiej Rewolucji Październikowej, która ludziom wyzyskiwanym i uciskanym wskazuje drogi wyzwolenia, która naszej Ojczyźnie dwukrotnie przywróciła Niepodległość, polskiej klasie robotniczej dała przykład, wiarę i siłę w walce o lepsze socjalistyczne jutro mas pracujących i narodu.

Pozdrawiamy STALINA, Sternika i pierwszego Przodownika budownictwa socjalizmu i komunizmu w Związku Radzieckim.

Epokowe dzieło narodów radzieckich, dokonane pod wodzą Partii Lenina-Stalina otworzyło nowy, wspaniały okres rozwoju ludzkości i toruje dziś drogi postępu i wolności człowieka.

To dzieło było nam i jest pomocą i przebogatą skarbnicą nauk i doświadczeń dla klasy robotniczej i całego ludu pracującego Polski, w niepowstrzymanym pochodzie ku przekształceniu naszej ojczyzny z kraju, wczoraj jeszcze dławionego przez wyzysk kapitalistyczny, pełnego ruin i zgliszcz, dziś— wrącego życiem i twórczą pracą — na kraj pełnej sprawiedliwości społecznej, nieograniczonego rozkwitu, dobrobytu i kultury, na kraj socjalizmu.

Pozdrawiamy STALINA Wodza i organizatora zwycięstwa nad faszyzmem, które uratowało ludzkość, człowieczeństwo i istnienie milionom Polaków, które przyniosło naszej ojczyźnie wyzwolenie, ludowi pracującemu władzę.

Pozdrawiamy STALINA, inicjatora i twórcę historycznego przełomu, który naród polski zespolił wieczystą przyjaźnią z narodami Związku Radzieckiego.

Pozdrawiamy STALINA, Wodza i Chorążego światowego frontu pokoju wszystkich ludzi i narodów, walczących przeciw imperializmowi i jego sprzedajnym sługom, o pokój i suwerenność.

Sprawa pokoju, postępu i socjalizmu, związana nierozłącznie z imieniem Stalina — wielka sprawa ludzkości jest dla każdego z nas sprawą naczelną i najbliższą, sprawą przyszłości naszego narodu, przyszłości naszej kultury, sprawą przyszłości naszych miast i wsi przyszłości naszych rodzin i dzieci. Tej sprawie oddamy wszystkie nasze siły i każdy dzień pracy.

Uzbrojeni w naukę Lenina i Stalina, wzbogaceni doświadczeniami narodów radzieckich wykonamy 6 letni plan budowy fundamentów socjalizmu, tak jak wykonaliśmy zwycięsko trzyletni plan odbudowy.

Będziemy ze wszech sił wzmacniać władzę ludową i przewodnictwo klasy robotniczej, bronić będziemy jej przed wszelakimi knowaniami wrogów ludu i zdrajców narodu.

Będziemy strzec czujnie jedności obozu pokoju i demokracji, wokół jego straży przedniej i siły głównej, — wokół kraju socjalizmu.

Pozdrawiamy STALINA, Wodza i Sztandar wszystkich prostych ludzi na kuli ziemskiej, Przewodnika wszystkich uciśnionych i wyzyskiwanych, wszystkich wolnych ludzi i narodów ,walczących o lepszy, sprawiedliwy i pokojowy świat.

W dniu Twoich Urodzin, gorąco pozdrawiamy Cię — nasz Niezłomny Przyjacielu. Wraz z całą ludnością Łodzi życzymy Ci z całego serca, wielu lat życia i pracy dla dobra całej pracującej ludzkości.

PRZEWODNICZĄCY ZGROMADZENIA

Zapowiedź nowego strajku włoskich urzędników państwowych

RZYM (PAP). — Zapowiada się nowy strajk włoskich urzędników państwowych. Na zebraniu związku zawodowego pracowników państwowych, należącego do Włoskiej Konfederacji Pracy, **powzięto decyzję, wezwania urzędników do przygotowania się do strajku, którego data zostanie później zakomunikowana.**

Jak wiadomo, większość rządowa w senacie uchwaliła ustawę, przyznającą podwyżki płac tylko pewnym kategoriom wyższych urzędników. **Związek zawodowy domaga się natomiast przyznania odpowiednich podwyżek wszystkim urzędnikom i dlatego zamierza proklamować strajk.**

Ze sportu

Bokserzy polscy zwyciężają w Paryżu 8:0

Grzywocz, Chychła, Nowara i Grzelak bohaterami spotkania Warszawa — Paryż

PARYŻ (PAP). — W ramach międzynarodowych zawodów sportowych zorganizowanych z okazji 15 rocznicy FSGT, bokserzy polscy rozegrali w Ivry pod Paryżem propagandowe zawody pod nazwą WARSZAWA - PARYŻ. Spotkanie zakończyło się zwycięstwem Polaków 8:0 (walczyły 4 pary).

Na meczu obecny był ambasador R. P. Putrament, któremu licznie zgromadzona publiczność zgotowała owacyjne przyjęcie.

Wyniki walk: w wadze koguciej GRZYWOCZ wygrał na punkty z Boiteleten. Polak był dużo lepszy technicznie. W półciężkiej CHYCHŁA wypunktował Huriva, mając zdecydowaną przewagę we wszystkich rundach, w średniej NOWARA wygrał wysoko na punkty z Malorasem, w półciężkiej GRZELAK po ładnej walce zwyciężył wysoko na punkty Greniera.

MARSZAŁEK POLSKI
KONSTANTY ROKOSSOWSKI
MINISTER OBRONY NARODOWEJ

JÓZEF STALIN

Największy strateg naszych czasów

W siedemdziesiątą rocznicę urodzin Generalissimusa Związku Radzieckiego, **Józefa Stalina,** oczy całej postępowej ludzkości zwracają się ku Niemu, jako największemu działaczowi politycznemu i państwowemu, Wodzowi pierwszego na świecie Państwa Socjalistycznego, Wielkiemu Wodzowi mas pracujących, będącemu natchnieniem sił demokratycznych, walczących o sprawę Pokoju, Organizatorowi zwycięstwa nad faszyzmem i największemu strategowi dziejów współczesnych. Narody całego świata widzą w Osobie Stalina swego Wodza i Nauczyciela, Przyjaciela i Ojca wiodącego ludzkość do jej wielkiego celu — komunizmu.

Józef Stalin — wypróbowany przyjaciel Polski Ludowej

Dzień urodzin **Józefa Stalina** ma szczególne znaczenie dla naszego narodu. **Stalin** jest dla naszego narodu wypróbowanym przyjacielem, wyzwolicielem z faszystowskiego jarzma, nauczycielem i wielkim wodzem, torującym drogę narodowi polskiemu wraz z innymi narodami, wyzwolonymi spod jarzma kapitalizmu ku jasnej przyszłości. Naród polski z uczuciem najgłębszej wdzięczności zachowuje w swym sercu pamięć o tym, że w najcięższych dla Polski latach Związek Radziecki z **Wielkim Stalinem** na czele przyszedł nam z pomocą, wyzwolił naród Polski spod jarzma okupacji faszystowskiej, umożliwił nam budowanie naszego życia państwowego i społecznego na zasadach demokracji ludowej, na zasadach budowy socjalizmu, że Związek Radziecki stoi na straży całości i niepodległości naszych ziem. **Józefowi Stalinowi naród polski zawdzięcza olbrzymią pomoc, którą kraj nasz otrzymuje w dziele odbudowy i rozwoju swej gospodarki.**

Historyczne doświadczenia partii Lenina-Stalina, działalność Józefa Stalina jest dla nas wytyczną, natchnieniem i wzorem we wszystkich dziedzinach budownictwa nowej Polski. Całe życie Józefa Stalina jest przykładem niezłomnej walki o sprawę mas pracujących, o komunizm.

Jako wierny i konsekwentny uczeń Marksa — Engelsa — Lenina, Józef Stalin rozwinął naukę marksistowsko-leninowską w zastosowaniu do nowych warunków, które powstały w okresie ogólnego kryzysu kapitalizmu, po zwycięstwie Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

Wraz z Leninem stworzył **Józef Stalin** pierwsze na świecie Państwo Socjalistyczne — Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich, który pod jego kierownictwem przekształcił się w potężną ostoję sił pokoju i demokracji.

Stworzone przez **Generalissimusa Stalina** siły zbrojne Związku Radzieckiego w śmiertelnych zmaganiach z faszyzmem odniosły pod jego przewodem największe ze wszystkich zwycięstw i nie tylko obroniły honor, wolność i niepodległość swej ojczyzny, lecz **przyniosły też wyzwolenie z faszystowskiego jarzma narodom Europy, wśród nich również i naszemu narodowi.** Zwycięstwo Związku Radzieckiego, odniesione pod genialnym kierownictwem **Stalina,** stworzyło decydujące warunki, aby **narody krajów Europy środkowej i południowo-wschodniej, Chin, Północnej Korei** mogły ująć swój los we własne dłonie, ustanowić władzę mas pracujących, pod kierownictwem klasy robotniczej, realizującej sojusz z masami pracującymi miasta i wsi, aby mogły wkroczyć na drogę socjalizmu.

Twórca najbardziej przodującej nauki wojennej

Generalissimus Stalin, największy działacz państwowy, wódz ludu, wódz wielkiej Partii Komunistycznej, koryfeusz nauki marksistowsko-leninowskiej, jest wcieleniem wszystkich cech największego stratega dziejów współczesnych, twórcą najbardziej przodującej, współczesnej nauki wojennej. Z imieniem **Stalina,** z jego niezmordowaną działalnością związana jest cała historia sił zbrojnych Związku Radzieckiego. Wraz z Leninem Józef Stalin stworzył Armię Pierwszego na świecie Państwa Socjalistycznego.

Stalin opracował zasady struktury organizacyjnej Armii Radzieckiej, jako Armii nowego typu — Armii Państwa Socjalistycznego. **Stalin** opracował zasady jej wychowania i szkolenia, **Stalin** opracował plany decydujących operacji Armii Radzieckiej w okresie wojny przeciwko obcym interwentom i białogwardzistom, i kierował ich realizacją. Jednocześnie **Stalin** opracował zasady nowej radzieckiej sztuki wojennej, uzbrajał w nie kadry dowódcze i masy żołnierskie Armii Radzieckiej, badał wnikliwie doświadczenia wojny, wykorzystując je wszechstronnie dla tworzenia i rozwoju młodej radzieckiej nauki wojennej.

Józef Stalin był najbliższym współpracownikiem Lenina w dziele organizacji i kierowania obroną Kraju Rad w latach wojny przeciwko obcym interwentom i białogwardzistom. **Ilekroć powstawało śmiertelne niebezpieczeństwo dla Państwa Radzieckiego, partia bolszewicka i Włodzimierz Lenin posyłali wypróbowanego stratega-Stalina na najbardziej odpowiedzialne, najbardziej decydujące odcinki walki zbrojnej. I Stalin** zawsze z żelazną konsekwencją osiągał w najkrótszym czasie decydujące zwycięstwa, które otwierały drogę do ostatecznego pogromu interwentów i białogwardzistów i zwycięskiego zakończenia wojny domowej.

W najtrudniejszych i najbardziej skomplikowanych warunkach żelazna wola i geniusz strategiczny Józefa Stalina gwarantowały zwycięstwo Rewolucji.

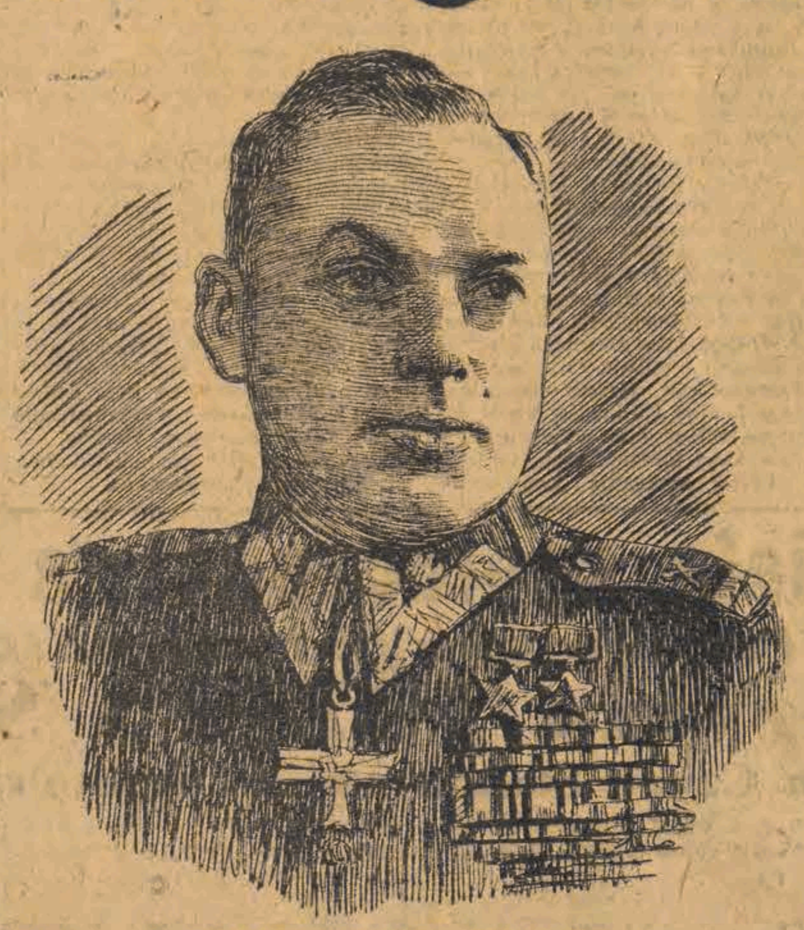
W latach wojny domowej przejawiła się w pełni wyższość stalinowskiej sztuki wojennej nad sztuką wojenną armii imperialistycznych. Stalinowska sztuka wojenna była jednym z czynników, które zadecydowały o zwycięstwie młodego Państwa Radzieckiego.

Zwycięstwo pod Stalingradem — dziełem Stalinowskiego geniuszu strategicznego

Władcy Anglii i USA nie wykonywali przyjętych uroczyście zobowiązań w sprawie otwarcia drugiego frontu w Europie. Pozwalało to dowództwu niemieckiemu bez wszelkiego ryzyka skoncentrować przeciwko Związkowi Radzieckiemu wszystkie swe odwody strategiczne i rzucić przeciwko Niemu wielkie siły satelitów. Liczba dywizji niemieckich i dywizji satelitów faszystowskich Niemiec latem 1942 roku zwiększyła się prawie półtorakrotnie w stosunku do początkowego okresu wojny. Po[...]awiło to wojska radzieckie w nie[...]zystnej sytuacji i umożliwiło [...]mcom rozwinięcie ofensywy na [...]dniowo-zachodnim odcinku [...] radzieckiego.

Rozpoczęła się gigantyczna bitwa pod Stalingradem. Niemcy znowu liczyli, że zadadzą klęskę Armii Radzieckiej, że uda im się odciąć stolicę Państwa Radzieckiego od nadwołżańskiego i uralskiego zaplecza, pozbawić ją nafty, przedostać się na tyły Moskwy i wziąć ją uderzeniem ze wschodu.

Stalin i tym razem przejrzał zamysły wroga. Organizuje **czynną obronę** pod Stalingradem, gdzie skierowane było główne uderzenie przeciwnika oraz na północnym Kaukazie, dokąd nieprzyjaciel skierował uderzenie pomocnicze. W ciągu kilku miesięcy toczyła się bitwa obronna, w toku której udaremnione zostały strategiczne zamysły nieprzyjaciela.



MARSZAŁEK POLSKI
KONSTANTY ROKOSSOWSKI

Następnie, w myśl stalinowskiego planu i pod bezpośrednim kierownictwem Stalina, Wojska Radzieckie przeszły do zdecydowanej kontrofensywy, przełamały obronę nieprzyjaciela na skrzydłach głównego zgrupowania pod Stalingradem i błyskawicznym uderzeniem wielkich sił czołgów otoczyły główną grupę szturmową, dowodzoną przez feldmarszałka Paulusa w składzie dwóch armii, w sile 330 tysięcy ludzi.

Bitwa pod Stalingradem, która w ciągu całego lata i jesieni 1942 roku przykuwała oczy całego świata, zakończyła się wspaniałym zwycięstwem Wojsk Radzieckich. Stanowiła ona ukoronowanie stalinowskiej sztuki wojennej.

W bitwie pod Stalingradem przeprowadzono wypracowaną przez **Stalina** z niebywałym mistrzostwem, klasyczną pod względem swej formy **operację,** która miała na celu okrążenie głównego zgrupowania nieprzyjaciela z zastosowaniem nowoczesnych środków właściwych dla motomechanicznego okresu wojen.

Zwycięstwo w bitwie pod Stalingradem jest wspaniałym dziełem stalinowskiego geniuszu strategicznego, stanowiącego wcielenie doskonałości przodującej radzieckiej sztuki wojennej. Zwycięstwo pod Stalingradem stało się radykalnym punktem zwrotnym w biegu wielkiej wojny narodowej Związku Radzieckiego i drugiej wojny światowej, której decydujące wydarzenia rozgrywały się na radziecko - niemieckim froncie.

Radzieckie siły zbrojne rozwinęły potężną ofensywę na ogromnym froncie, zadając cios za ciosem wojskom niemieckim. Inicjatywa strategiczna przeszła w ręce Dowództwa Radzieckiego. Osłabione wojska niemieckie zmuszone były nie tylko bronić się, lecz i cofać, szukając często ratunku jedynie w ucieczce. Zwycięstwo pod Stalingradem miało ogromne znaczenie dla uaktywnienia walki, prowadzonej przez siły oporu narodów europejskich, które znalazły się w jarzmie okupacji faszystowskiej. Narody krajów okupowanych zdawały sobie sprawę z zasadniczego przełomu w przebiegu wojny, dokonanego na korzyść Związku Radzieckiego.

Zwycięstwa Armii Radzieckiej pod Moskwą i Stalingradem, odniesione pod genialnym kierownictwem Józefa Stalina, stały się dla patriotów naszego kraju natchnieniem i bodźcem do walki. Rosły i krzepły partyzanckie oddziały Gwardii Ludowej, utworzone przez Polską Partię Robotniczą, czerpiące natchnienie ze zwycięskiej walki radzieckich sił zbrojnych.

Polsko - radzieckie braterstwo broni

W działaniach wojennych 1943 roku brała udział w składzie wojsk radzieckich I Dywizja Wojska Polskiego, utworzona na terytorium ZSRR przy pomocy Rządu Radzieckiego. **Ze wspólnej walki oddziałów polskich i oddziałów Armii Radzieckiej powstała więź braterstwa, która na wieki połączyła siły zbrojne nowej Polski z siłami zbrojnymi Związku Radzieckiego.**

Rosła coraz bardziej potęga radzieckich sił zbrojnych, znikała ilościowa przewaga technicznych środków walki, którą miały w pierwszym okresie wojny wojska niemiecko - faszystowskie. Pod względem liczebności sprzętu bojowego i jego jakości, Armia Radziecka górowała znacznie nad armią niemiecko - faszystowską. Coraz bardziej oczywista stawała się bezsilność okrzyczanej niemieckiej sztuki wojennej, wobec stalinowskiego geniuszu wojennego.

Ten głęboki przełom w przebiegu działań wojennych osiągnięty został dzięki bezspornej przewadze radzieckiego ustroju społecznego i państwowego, dzięki kierującej i organizującej działalności Partii Bolszewickiej, dzięki genialnemu kierownictwu strategicznemu Stalina.

Zwycięstwa Związku Radzieckiego przyczyniły się do dalszego rozwoju wyzwoleńczej walki naszego narodu

31 grudnia 1943 roku powstał najwyższy organ podziemnej Władzy Ludowej Polski — Krajowa Rada Narodowa, która skupiła siły narodu polskiego, walczące w sojuszu z wielkim Państwem Radzieckim przeciw okupantowi o wyzwolenie narodowe i społeczne.

Z najgłębszą wdzięcznością naród nasz powitał orędzie Wielkiego Stalina do Związku Patriotów Polskich latem 1943 roku

„MOŻECIE BYĆ PRZEKONANI — pisał Stalin — ŻE ZWIĄZEK RADZIECKI ZROBI WSZYSTKO CO W JEGO MOCY, ABY PRZYŚPIESZYĆ ROZGROMIENIE NASZEGO WSPÓLNEGO WROGA, NIEMIEC HITLEROWSKICH, UMOCNIĆ PRZYJAŹŃ POLSKO - RADZIECKĄ I ZE WSZECH MIAR POMAGAĆ SPRAWIE ODRODZENIA WOLNEJ, NIEPODLEGŁEJ POLSKI".

Wyzwoleńcza rola Armii Radzieckiej

Rok 1944 zapisał się w historii drugiej wojny światowej, jako rok decydujących zwycięstw radzieckich sił zbrojnych. W ciągu 1944 roku na całym olbrzymim froncie od północy do południa, radzieckie siły zbrojne zgodnie z planem Stalina i pod jego bezpośrednim kierownictwem zadały nieprzyjacielowi kolejno **dziesięć druzgocących ciosów.** Uderzenia te wstrząsnęły całym frontem strategicznym nieprzyjaciela i rozgromiły go. Wojska radzieckie znosząc z oblicza ziemi linie obrony nieprzyjaciela, przeszły w bojach na zachód od 500 do 1100 kilometrów. W ten sposób wyzwoliły one całe terytorium Związku Radzieckiego, chwilowo okupowanego przez najeźdźców niemiecko - faszystowskich. Przywrócone zostały na całej swej długości granice Związku Radzieckiego i Armia Radziecka przystąpiła do spełnienia swej kolejnej historycznej misji wyzwolenia narodów słowiańskich i innych krajów Europy, ujarzmionych przez faszyzm. W ofensywie radzieckich sił zbrojnych w 1944 roku uczestniczyło również Wojsko Polskie.

Dzięki bezinteresownej pomocy Rządu ZSRR, siły Wojsk Polskich w Związku Radzieckim nieustannie wzrastały. W roku 1944 stanowiły one już całą armię, wspaniale wyposażoną i uzbrojoną w doskonały radziecki sprzęt techniczny. Walcząc ramię przy ramieniu z armiami radzieckimi nasze wojska uczyły się stalinowskiej sztuki wojennej i przyswajały sobie wartości bojowe swych walecznych sojuszników.

Zwycięstwa radzieckich sił zbrojnych w 1944 roku były triumfem, odniesionym przez radziecką sztukę wojenną nad sztuką wojenną nieprzyjaciela. Genialny stalinowski plan wymierzania nieprzyjacielowi **druzgocących ciosów** na różne kierunki w myśl jednolitego planu strategicznego, zdecydowany charakter operacji, opartych na wybitnie mistrzowskim wykorzystaniu wszystkich sił i środków współczesnej wojny, w ich kombinowanym współdziałaniu, wszystko to jest szczytem sztuki strategicznej w warunkach zmechanizowanej wojny.

Sytuacja wojskowo-polityczna, która wytworzyła się w połowie 1944 roku, przesądzała dalszy przebieg i wynik wojny.

Było już absolutnie wiadome, że Związek Radziecki zdolny jest sam jeden, o własnych jedynie siłach, rozgromić ostatecznie armię faszystowską i wyzwolić całą Europę z jarzma faszyzmu. Fakt ten zmusił rząd angielski i amerykański do przeprowadzenia latem 1944 roku operacji desantowej w Europie.

Sens tego desantu był jasny! Miał on na celu uratowanie panowania sił reakcyjnych w Europie i zapewnienie imperialistom Anglii i Stanów Zjednoczonych realizacji ich własnych egoistycznych interesów. **Otwarcie drugiego frontu w Europie zachodniej nie zmieniło układu sił na froncie radziecko-niemieckim.** Front radziecko-niemiecki pozostawał nadal decydującym frontem drugiej wojny światowej. **Cały ciężar walki przeciwko faszystowskim Niemcom dźwigały nadal na swych barkach radzieckie siły zbrojne.**

Ale chwila ostatecznego zwycięstwa była już bliska. Rok 1945 rozpoczął się pod znakiem bardziej jeszcze druzgocących ciosów radzieckich sił zbrojnych. Wojska Radzieckie wykonywały rozkaz swego Wielkiego Wodza: — **„dobić bestię faszystowską w jej własnym legowisku i zatknąć na murach Berlina sztandar Zwycięstwa".**

Przewaga Stalinowskiej nauki wojennej

Zwycięstwo Związku Radzieckiego w drugiej wojnie światowej było przede wszystkim zwycięstwem Radzieckiego Socjalistycznego ustroju społecznego i państwowego nad kapitalistycznym ustrojem faszystowskim. Podstawę zwycięstwa Związku Radzieckiego i jego sił zbrojnych stanowi **olbrzymia przewaga świata socjalizmu nad światem umierającego kapitalizmu.** Państwo Radzieckie ze swoją potężną gospodarką planową, z niezłomną jednością moralno-polityczną i braterstwem narodów, z wysoką kulturą socjalistyczną i wspaniałymi siłami zbrojnymi, okazało się bez porównania silniejsze od najsilniejszego państwa faszystowskiego Europy, w dodatku wspomaganego przez szereg satelitów.

Źródłem zwycięstwa Związku Radzieckiego była przewaga nowej, stalinowskiej nauki wojennej, geniusz stalinowskiego kierownictwa państwowego i strategicznego. Stalin, który genialnie przewidział charakter współczesnej wojny, umożliwił przygotowanie Państwa Radzieckiego, narodu radzieckiego i jego sił zbrojnych do aktywnej obrony, której ukoronowaniem było całkowite rozgromienie napastnika.

Geniusz Józefa Stalina zorganizował do walki z faszystowskimi Niemcami wszystkie siły Armii Radzieckiej, lotnictwa i marynarki. **Geniusz Stalina wypracował strategiczne plany wojny, stworzył nowe formy walki zbrojnej, które wzbogaciły radziecką sztukę wojenną i uwarunkowały zwycięstwo radzieckich sił zbrojnych.**

Rozwijając w toku wielkiej wojny narodowej radziecką naukę wojenną, Józef Stalin podniósł ją na niebywale wysoki szczebel rozwoju. Uczynił z niej naukę najbardziej przodującą, która odzwierciedla całą przewagę ustroju radzieckiego, naukę, która wyróżnia się nowatorskim i twórczym charakterem.

Stalinowska nauka wojenna posiada nieocenione znaczenie dla sił zbrojnych nowej Demokratycznej Polski i dla sił zbrojnych wszystkich Krajów Demokracji Ludowej. Założenia stalinowskiej nauki wojennej są teoretyczną podstawą budownictwa naszej Armii, Lotnictwa i Marynarki oraz umocnienia obronności naszego Państwa, są podstawą szkolenia i wychowania naszych kadr dowódczych i żołnierzy, są niewyczerpanym źródłem rozwoju naszej sztuki wojennej.

Nasi generałowie i oficerowie winni nieustannie głęboko studiować stalinowską naukę wojenną, najdoskonalszą naukę wojenną naszych czasów, badać doświadczenia bojowe Armii Radzieckiej — najwspanialszej Armii naszych czasów. Powinniśmy studiować bojowe doświadczenia naszych oddziałów, nabyte w walkach na froncie radziecko-niemieckim w ścisłym współdziałaniu z wojskami radzieckimi, pod kierownictwem największego Wodza naszej epoki — Generalissimusa Stalina.

Męstwo i dzielność polskiego żołnierza, oparte na wieczystym braterstwie z żołnierzem radzieckim, męstwo i dzielność polskiego żołnierza, przyswajającego sobie niezwyciężoną strategię stalinowską, wielokrotnie wzmaga obronność i bezpieczeństwo Polski.

W DNIU 70 ROCZNICY URODZIN NARÓD POLSKI ŚLE SWEMU WIELKIEMU PRZYJACIELOWI, WYZWOLICIELOWI I GENIALNEMU WODZOWI, KTÓRY WSKAZUJE NAM DROGĘ DO SOCJALIZMU — JÓZEFOWI STALINOWI UCZUCIA GORĄCEJ MIŁOŚCI, ODDANIA I WDZIĘCZNOŚCI.

ŻOŁNIERZE POLSCY Z CAŁEGO SERCA WZNOSZĄ OKRZYK NA CZEŚĆ NAJWIĘKSZEGO WODZA NASZEJ EPOKI — GENERALISSIMUSA STALINA.

MASY PRACUJĄCE CAŁEGO ŚWIATA obchodzą z radością Dzień Urodzin Generalissimusa Stalina

Ze wszystkich krańców świata napływają depesze o uroczystościach ku czci 70-lecia urodzin Generalissimusa Józefa Stalina.

Cała ludzkość złożyła hołd Wielkiemu Wodzowi obozu pokoju, Nauczycielowi mas pracujących.

Obchody i uroczystości ku czci Dostojnego Jubilata przekształciły się w żywiołowe manifestacje setek milionów ludzi na rzecz przyjaźni z bohaterskim Związkiem Radzieckim, przekształciły się w manifestacje głębokich uczuć miłości i uwielbienia dla Józefa Stalina — Wielkiego Bojownika o pokój i socjalizm.

„Imię Stalina wyraża wielkość zwycięskiego Związku Radzieckiego i prowadzi ludy całego świata do walki o lepszą przyszłość, o szczęście ludzkości we wszystkich zakątkach świata. We wszystkich językach rozbrzmiewają dziś słowa: „NIECH ŻYJE DŁUGIE LATA KU RADOŚCI CAŁEJ PRACUJĄCEJ LUDZKOŚCI WIELKI WÓDZ, NAUCZYCIEL I PRZYJACIEL JÓZEF STALIN!

POD MĄDRYM KIEROWNICTWEM WIELKIEGO STALINA — NAPRZÓD DO KOMUNIZMU!"

Mongolska Republika Ludowa

ULAN-BATOR: Prezydium Zgromadzenia Narodowego Mongolskiej Republiki Ludowej postanowiło nadać Józefowi Stalinowi tytuł Bohatera Mongolskiej Republiki Ludowej, z wręczeniem orderu Suhe-Batora, Złotej Gwiazdy — Orderu Bohatera.

Zgromadzenie Narodowe MRL postanowiło również nadać miano Stalina Ulan-Batorskiej Magistrali kolejowej, Państwowej Bibliotece Centralnej i 12 jednostce wojsk pogranicznych.

Związek Radziecki

UROCZYSTE POSIEDZENIE MINISTERSTWA SIŁ ZBROJNYCH ZSRR

MOSKWA: W Centralnym Teatrze Armii Radzieckiej odbyło się uroczyste posiedzenie Ministerstwa Sił Zbrojnych ZSRR, poświęcone 70-leciu urodzin Generalissimusa Stalina.

W prezydium oraz na sali zajęli miejsca marszałkowie Związku Radzieckiego, generałowie, admirałowie i oficerowie Armii Radzieckiej.

Posiedzenie zagaił minister Sił Zbrojnych ZSRR marszałek Związku Radzieckiego Wasilewski.

Gorące życzenia dla Wielkiego Solenizanta, w imieniu poszczególnych broni, złożyli: w imieniu generałów, admirałów i oficerów Sztabu Generalnego Sił Zbrojnych ZSRR — generał Armii Sztemienko, w imieniu Sztabu Głównego i dowództwa wojsk lądowych — generał-pułkownik Malinin, w imieniu Sztabu Głównego i dowództwa wojsk lotniczych — generał-pułkownik lotnictwa Zigariew, w imieniu Sztabu Głównego marynarki wojennej — admirał Oktiabrski, w imieniu dowództwa artylerii — marszałek artylerii Czistiakow, w imieniu dowództwa wojsk pancernych i zmotoryzowanych marszałek Bogdanow, w imieniu Głównego Zarządu Politycznego — generał-pułkownik Kuźniecow.

Wśród ogromnego entuzjazmu przyjęto tekst depeszy powitalnej do Józefa Stalina.

WYKONANIE ZOBOWIĄZAŃ NAJPIĘKNIEJSZY PODARUNEK NARODU RADZIECKIEGO DLA JÓZEFA STALINA

MOSKWA: W dzień urodzin Józefa Stalina masy pracujące Związku Radzieckiego podsumowały wyniki współzawodnictwa socjalistycznego, podjętego ku czci tej historycznej daty.

O WYKONANIU ZOBOWIĄZAŃ DONOSZĄ:

Moskiewskie Zakłady Metalurgiczne „Sierp i Młot", robotnicy przedsiębiorstw metalurgicznych i hutniczych południowego Uralu, robotnicy Czelabińskich Zakładów Traktorowych im. Stalina górnicy zjednoczenia „Czelabinskugol", górnicy Zagłębia Donieckiego i przedsiębiorstwa przemysłowe Kijowa.

O wspaniałych sukcesach — przedterminowym wykonaniu planów produkcyjnych donoszą z Mińska i Tbilisi, meldują tkacze Zakładów Iwanowskich, robotnicy Leningradu, Litwy, Łotwy i Estonii, oraz zakłady przemysłowe republik środkowoazjatyckich.

Ze wszystkich krańców Związku Radzieckiego nadchodzą meldunki o wykonaniu zobowiązań podjętych przez kołchoźników i pracowników rolnictwa.

Bohaterski naród radziecki w darze swojemu Wodzowi i Nauczycielowi złożył najpiękniejszy podarunek — przedterminowe wykonanie zobowiązań produkcyjnych, wzmocnienie potencjału gospodarczego kraju radzieckiego.

Czechosłowacja

UROCZYSTA AKADEMIA W PRADZE

PRAGA: W Pradze odbyło się uroczyste posiedzenie Zgromadzenia Narodowego Republiki, na którym obecny był prezydent Republiki Gottwald, członkowie rządu z premierem Zapotocky'm, przedstawiciele korpusu dyplomatycznego na czele z ambasadorem ZSRR w Czechosłowacji Silinem, generalicja, przodownicy pracy oraz przedstawiciele organizacji społecznych i młodzieżowych.

Przemówienie, poświęcone 70 rocznicy urodzin Józefa Stalina, wygłosił przewodniczący Zgromadzenia Narodowego — dr John.

Wśród olbrzymiego entuzjazmu uchwalono tekst depeszy powitalnej do Józefa Stalina.

Bułgaria

WARNA — MIASTEM IMIENIA STALINA

Po manifestacji ludności miasta odbył się wielki wiec, na którym przemawiał członek Biura Politycznego Komitetu Centralnego Bułgarskiej Partii Komunistycznej — W. Poptomow. Wśród olbrzymiego entuzjazmu zgromadzonych wystosowano depeszę powitalną do Józefa Stalina.

Węgry

WĘGIERSKIE MASY PRACUJĄCE KU CZCI STALINA

BUDAPESZT: Robotnicy budapeszteńskich zakładów elektrotechnicznych „Ganz", wykonali zobowiązania podjęte ku czci Wielkiego Jubileuszu.

Z całego kraju napływają meldunki o licznych uroczystościach, akademiach i wiecach z okazji wielkiego święta — dnia urodzin Józefa Stalina.

Włochy

LUD WŁOSKI W HOŁDZIE STALINOWI

RZYM: Ambasada radziecka w Rzymie otrzymuje setki depesz i listów, w których masy pracujące Włoch przekazują serdeczne życzenia i pozdrowienia Józefowi Stalinowi z okazji 70-lecia Jego urodzin.

Depesze i listy nadsyłają organizacje partii komunistycznej, robotnicy zakładów przemysłowych, młodzież i demokratyczne organizacje kobiece.

Chiny

WIELKI WIEC W SZANGHAJU

SZANGHAJ: W Szanghaju odbył się wielki wiec członków Chińskiej Partii Komunistycznej, z okazji 70-lecia urodzin Józefa Stalina.

Liczni mówcy podkreślili, że zwycięstwo rewolucji chińskiej jest nierozerwalnie związane z nauką Stalinowską.

Delegacje zagraniczne w Moskwie

MOSKWA: Na uroczystości 70-lecia urodzin Józefa Stalina przybyły do stolicy Związku Radzieckiego liczne delegacje mas pracujących całego świata.

Poza znajdującymi się już delegacjami do Moskwy przybyła delegacja węgierskich mas pracujących na czele z M. Rakosi, delegacja pracujących Rumuńskiej Republiki Ludowej na czele z Georgiu Dej i Anną Pauker, delegacja Komunistycznej Partii Szwecji, delegacja Komunistycznej Partii Finlandii oraz delegacja włoska, w składzie Palmiro Togliatti i P. Seccia.

Generał Korczyc mianowany wiceministrem Obrony Narodowej

WARSZAWA (PAP). — Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej mianował wiceministrem Obrony Narodowej szefa sztabu generalnego gen. broni Władysława Korczyca.

Sejm Ustawodawczy Polski Ludowej łączy się z całym narodem w hołdzie dla Wielkiego Jubilata Generalissimusa STALINA

Uroczyste posiedzenie Sejmu w dniu 70 rocznicy urodzin

W nastroju podniosłej powagi Sejm Rzeczypospolitej w obecności Prezydenta Bolesława Bieruta uczcił 70 rocznicę urodzin Generalissimusa Józefa Stalina. Wielkie popiersie Stalina na tle czerwieni przykuwa wzrok przedstawicieli narodu polskiego. Zdawało się jak gdyby sam Józef Stalin był między nami, patrzył na nasze dzieło, na nasze osiągnięcia, które są zasługą Jego nauki, Jego przykładu. Jego serdecznej pomocy.

I w istocie Stalin był w sercach i myślach przedstawicieli ludu polskiego podczas uroczystego posiedzenia Sejmu Rzeczypospolitej. Jego to nauką przepojone były słowa i myśli, zawarte w przemówieniach marszałka Sejmu i prezesa Rady Ministrów. Naukom i przykładowi człowieka którego imieniem nazwą wiek XX serdeczną zgotował owację naród polski przez swych przedstawicieli. Jemu ślubował naród polski przez swych przedstawicieli wiernie iść drogą wskazaną przez Stalina, drogą wiodącą do trwałego pokoju, do nieskrępowanego rozkwitu, do rzeczywistej siły państwa, dobrobytu i szczęścia ludzi pracy.

Tylko jeden był punkt porządku dziennego Sejmu: uczczenie 70 rocznicy urodzin Wielkiego Stalina. Ale ten punkt wypełniony był skondensowaną treścią naszych dążeń i naszej pracy. Naród polski uczcił człowieka, którego nauki są siłą napędową naszych osiągnięć.

* * *

„SEJM USTAWODAWCZY POLSKI LUDOWEJ, JAKO PRZEDSTAWICIELSTWO NARODU POLSKIEGO, ŁĄCZĄC SIĘ WRAZ Z CAŁYM NARODEM W HOŁDZIE I CZCI DLA JÓZEFA STALINA W DNIU SIEDEMDZIESIĘCIOLECIA JEGO URODZIN, ZAPEWNIA GO UROCZYŚCIE, ŻE NARÓD POLSKI STOI I STAC BĘDZIE WIERNIE W WALCE O POKÓJ, O DALSZE POGŁĘBIENIE PRZYJAŹNI POLSKO - RADZIECKIEJ, O PEŁNE ZWYCIĘSTWO SPRAWIEDLIWOŚCI SPOŁECZNEJ, O SOCJALIZM" — powiedział przy burzliwych owacjach całej izby marszałek Władysław Kowalski na uroczystym posiedzeniu Sejmu Ustawodawczego w dniu 70 rocznicy urodzin Generalissimusa Stalina.

Sala posiedzeń Sejmu Ustawodawczego wypełniona jest po brzegi. Ławy poselskie, loże dla prasy krajowej i korespondentów zagranicznych, jak i galeria dla publiczności — zajęte są do ostatniego miejsca.

Ponad fotelem marszałkowskim, na tle olbrzymich, szkarłatnych szarf, wielkie białe popiersie genialnego Wodza międzynarodowego proletariatu — **JÓZEFA STALINA.** Pod sklepieniem **Biały Orzeł.**

Na uroczyste posiedzenie przybył rząd in corpore z premierem Józefem Cyrankiewiczem, wicepremierami Hilarym Mincem i Antonim Korzyckim oraz marszałkiem Polski — Ministrem Obrony Narodowej Konstantym Rokossowskim na czele.

W lożach pierwszego piętra, udekorowanych kwiatami, zajęli miejsca członkowie korpusu dyplomatycznego, akredytowanego w Warszawie.

W chwili gdy marszałek Kowalski otwiera posiedzenie Sejmu Ustawodawczego na salę wchodzi, witany długo niemilknącymi oklaskami Prezydent Rzeczypospolitej — BOLESŁAW BIERUT i zajmuje miejsce w pięknie udekorowanej loży.

Uroczyste posiedzenie otworzył marszałek Sejmu Władysław Kowalski, wygłaszając gorące i serdeczne przemówienie, poświęcone 70 rocznicy urodzin dostojnego Jubilata — Przywódcy i Nauczyciela całej postępowej ludzkości — Józefa Stalina.

W czasie przemówienia marszałka Sejmu Władysława Kowalskiego — Izba co chwilę manifestowała swoje gorące uczucia przywiązania i czci dla Twórcy, pierwszego państwa socjalistycznego — Józefa Stalina.

Na trybunę sejmową wchodzi premier **JÓZEF CYRANKIEWICZ,** poświęcający obszerne przemówienie historycznemu znaczeniu dzieła Józefa Stalina.

Posłowie ze wszystkich partii i stronnictw politycznych, reprezentanci mas pracujących miast i wsi Polski Ludowej wysłuchali przemówienia premiera Cyrankiewicza w nastroju uroczystej powagi i radosnego uniesienia, dając wielokrotnie wyraz serdecznym uczuciom, myślom i życzeniom, jakie cały naród polski śle —, w hołdzie swemu Wielkiemu Przyjacielowi.

Sejm manifestował gorąco przy słowach premiera o szczególnej dumie, jaką odczuwa naród polski, należąc do świata tworzącego epokę socjalizmu — pod wodzą Józefa Stalina.

Długotrwała owacja była wyrazem uznania Sejmu dla Rządu, który — zgodnie z zapewnieniem premiera czynić będzie wszystko, aby rosły siły Polski, jako ogniwa światowego obozu pokoju, zbudowanego przez Józefa Stalina.

Zeznania świadków i ekspertów potwierdzają w całej rozciągłości akt oskarżenia przeciwko dyplomatom francuskim w Polsce

Wrocław (PAP). W piątym dniu procesu agentów wywiadu francuskiego przed Wojskowym Sądem Rejonowym we Wrocławiu, ekspert ustalił niezbicie, że ujawnione w toku rozprawy dokumenty, których autorstwa wypiera się Yvonne Bassaler, są przez nią własnoręcznie sporządzone.

Świadkowie przedstawili szczegóły „nieoficjalnej" działalności francuskiej misji poszukiwań, która wykorzystywała gościnność Polski dla prowadzenia akcji szpiegowskiej na wielką skalę. Świadkowie stwierdzili, że akcją tą kierowali czołowi dyplomaci francuscy w Warszawie.

Obywatel francuski **EDWARD WALCZYK,** zeznał, iż w roku 1946 został przyjęty do pracy we Francuskiej Misji Poszukiwań i Repatriacji. Przed zaangażowaniem na tłumacza, szef misji, kapitan Pallandre, kazał mu podpisać zobowiązanie, stwierdzające: **„Ja, niżej podpisany, wierny państwu francuskiemu, obowiązuję się przekazywać wszelkie uzyskane informacje wojskowe, polityczne i gospodarcze".**

Pod płaszczykiem ekshumacji zwłok

Świadek znajdował się pod bezpośrednimi rozkazami zastępcy szefa misji, kapitana Massonet, który polecił mu zbierać wszelkie informacje o obiektach wojskowych, szlakach kolejowych i idących przez nie transportach. Członkowie Misji korzystali z zupełnej swobody poruszania się po Polsce, gdyż **oficjalnym celem ich prac było odnajdywanie grobów poległych obywateli francuskich oraz repatriacja jeńców — Francuzów,** którzy znajdowali się jeszcze na terenie Polski.

W istocie jednak — mówi świadek Walczyk — głównym zadaniem „nieoficjalnym" Misji było wypełnianie specjalnych map, które nadchodziły z Paryża, informacjami natury szpiegowskiej. Odpowiednie wskazówki dawano personelowi Misji na odprawach u jej szefa kpt. Pallandre. W odprawach tych uczestniczyli m. in. attache wojskowy, gen. Tessier, pierwszy sekretarz ambasady francuskiej Raymond Laporte, wicekonsul Boite, oraz porucznicy Faudry i Lecrivain. Świadek nadmienia, że zdobyte informacje szpiegowskie, kpt. Pallandre przekazywał p. Laporte, który — jak stwierdza Walczyk — zajmował się przygotowaniem poczty dyplomatycznej do wysyłki do Francji.

Dyplomaci werbowali płatnych szpiegów

Świadek **JAN SALAMON** zatrudniony był jako tłumacz na lotnisku Okęcie w Warszawie, gdzie zetknął się z francuskim personelem lotniczym i przez mechanika Vallois skontaktowany został z mjr. Humm. Na prośbę Humma, **świadek udzielał mu informacji o lotnictwie polskim, za co otrzymał dwadzieścia dolarów oraz dwadzieścia tysięcy złotych.**

We Wrocławiu świadek otrzymał od oskarżonej Yvonne Bassaler konkretne polecenia szpiegowskie, które wykonał, przekazując jej następnie zdobyte materiały.

Innym agentem wywiadu francuskiego był świadek Bernard **Klabiszewski,** który uprzednio w randze kaprala hitlerowskich sił zbrojnych, brał udział w kampanii przeciw ZSRR, dochodząc — jak zeznał — aż do Kaukazu. Po wojnie **zwerbował go do pracy w wywiadzie sekretarz konsulatu francuskiego we Wrocławiu, Jaloszyński.**

Świadek dostarczył informacji o ruchach wojsk w rejonie Świdnicy i o samolotach, a także notował numery samochodów wojskowych.

Numerami samochodów wojskowych interesowała się również na polecenie wywiadu francuskiego, Maria Małkowska — Kubisiak, żona oskarżonego Jana Kubisiaka. Dostarczyła ona swym mocodawcom wiele informacji szpiegowskich z różnych dziedzin, składając je na ręce Bassaler.

Pracując w Centrali Rybnej, świadek zbierała dane o zgłaszających się po odbiór towaru przedstawicielach jednostek wojskowych, w celu ustalenia ich miejsca postoju i określenia — na podstawie zapotrzebowań — przypuszczalnych składów osobowych. Stwierdziła ona, że **konsul Monge wiedział o szpiegowskiej działalności Bassaler.**

Brat oskarżonego Kubisiaka — **Jacek Kubisiak,** oświadczył Sądowi, że dostarczył wywiadowi francuskiemu kilku informacji.

Do Wrocławia wezwał go jego brat, który wiedział o zapotrzebowaniu na agentów, a który — jak mówi Jacek Kubisiak, — ku wesołości publiczności — „nie chciał, aby kto inny zarobił".

Świadek **Maria Kubisiak** — siostra oskarżonego — nie mogła wskutek choroby stanąć przed sądem, wobec czego odczytano jej zeznania. Maria Kubisiak, która była pracownicą konsulatu francuskiego we Wrocławiu, potwierdziła szczegóły „nieoficjalnej" pracy placówki konsularnej, w której była zatrudniona, **obciążając swymi zeznaniami oskarżonych Ivonne Bassaler i Feldeisena.**

Ostatni świadek, Leszek Mańkowski, zeznał, że spotkał się pewnego dnia w Wałbrzychu z oskarżonym Bukisowem. Bukisow wypytywał świadka oraz obecnego przy tej rozmowie wspólnego ich znajomego nazwiskiem Hełmecki o **obiekty wojskowe,** znajdujące się w tych okolicach. Zarówno świadek jak i Hełmecki poinformowali Bukisowa w miarę możliwości oraz zgodzili się na jego propozycję dostarczenia dalszych wiadomości szpiegowskich.

Przewodniczący odczytał następnie nadesłaną przez biegłego Nowickiego ekspertyzę dotyczącą pisma oskarżonej Bassaler.

Biegły oświadcza, że porównał pismo sporządzone przez oskarżoną na rozprawie z pismem znajdującym się na dokumentach, do których autorstwa oskarżona nie przyznała się. Biegły stwierdza, że dokumenty te są, ponad wszelką wątpliwość, pisane ręką oskarżonej.

Dalszy ciąg rozprawy odbędzie się w dniu 20 bm.

Symbol przyjaźni polsko-radzieckiej i symbol miłości oraz wdzięczności dla Towarzysza STALINA

„Zebraliśmy się tutaj, by dając wyraz woli całego Narodu Polskiego dokonać aktu położenia kamienia węgielnego pod Pomnik Przyjaźni Polsko - Radzieckiej", tak rozpoczął swe przemówienie na uroczystości położenia kamienia węgielnego pod Pomnik Przyjaźni Polsko - Radzieckiej przewodniczący CRZZ tow. Aleksander Zawadzki.

Tu, u wylotu Ogrodu Saskiego, gdzie stanąć ma w przyszłości pomnik przyjaźni zebrali się na uroczystości położenia kamienia węgielnego przedstawiciele najwyższych władz państwowych z Prezydentem RP Towarzyszem Bierutem na czele. Na uroczystość przybyli przedstawiciele klasy robotniczej Warszawy — delegacje organizacji partyjnych poszczególnych zakładów pracy, młodzież robotnicza i szkolna. W rozbrzmiewających co chwila potężnych okrzykach na cześć przyjaźni polsko - radzieckiej, na cześć Wodza narodów radzieckich i mas pracujących całego świata, brzmiała serdeczna miłość do Wodza sił pokoju i postępu — Towarzysza Stalina.

* * *

„Pomnik, który wzniesiemy w Warszawie ku czci przyjaźni polsko - radzieckiej będzie symbolem miłości i wdzięczności milionów serc robotników i chłopów polskich dla Wielkiego Stalina — Wodza i Nauczyciela mas pracujących świata" — powiedział w swym przemówieniu tow. Aleksander Zawadzki.

* * *

Na odsłoniętym przez Towarzysza Bieruta kamieniu węgielnym widnieją słowa — „W TYM MIEJSCU BĘDZIE WZNIESIONY POMNIK PRZYJAŹNI POLSKO - RADZIECKIEJ". Pomnik wzniesiony będzie tu, gdzie przez Ogród Saski biegnie wspaniała szeroka aleja, łącząca szpalerem wysokich drzew dwa rozległe place Warszawy — Plac Zwycięstwa i Plac Żelaznej Bramy. Widoczny z daleka, z dwóch krańców schodzącej ku Wiśle „Osi Saskiej" — pomnik będzie wspaniałym symbolem przyjaźni polsko - radzieckiej. Będzie symbolem uczuć, które wyraził robotnik — uczestnik uroczystości, gdy wzniósł okrzyk: — „NIECH ŻYJE PRZYJAŹŃ POLSKO - RADZIECKA — NA WIEKI".

Będzie symbolem uczuć mas pracujących całej Polski.

Staną ludzie i spojrzą: Nowe widzą nadzieje.
Przyszłość widzą, jak prawo, które sobie nadali,
I mówią: Póki są ludzie, własne tworzymy dzieje
Z NAMI JEST STALIN.

(Strofy o Stalinie — Stanisław Wygodzki).

Samoloty francuskie z Vietnamu naruszyły terytorium Chin Ludowych

PEKIN (PAP) Agencja Nowych Chin podaje oświadczenie ministra spraw zagranicznych rządu Chin Ludowych Czu-En-Lai, które stwierdza, że 14 grudnia 5 samolotów francuskich nadleciało z Vietnamu nad prowincję Kwangsi, pozostając przez kilka godzin nad terytorium Chin.

Ten niesłychany akt jest dowodem jawnej interwencji władz francuskich w chińskiej wojnie wyzwoleńczej.

W imieniu Centralnego rządu Chin Ludowych minister Czu-En-Lai złożył energiczny protest, ostrzegając rząd francuski przed konsekwencjami, wynikającymi z tej wrogiej wobec Chin Ludowych akcji lotnictwa francuskiego.

Dni Stalinowskiej Pracy
łódzkich robotników

„To dla Towarzysza Stalina"
— mówią z dumą robotnicy PZPW Nr 5

Czy załoga PZPW Nr 5 wykonała zobowiązania, podjęte z okazji 70-lecia urodzin Towarzysza Stalina?

Nie trzeba nawet żadnej odpowiedzi na to pytanie. Najlepszą odpowiedzią — jest **dyplom, przyznany PZPW Nr 5 przez Centralny Zarząd Przemysłu Wełnianego, za wykonanie zobowiązań produkcyjnych dla uczczenia Towarzysza Stalina.** Dyplomem tym szczyci się cała załoga.

— Wykonaliśmy wszystko, nawet z nadwyżką. Nasze trudne zobowiązania dodawały nam jeszcze większego bodźca do pracy. Gotowi byliśmy pokonać wszystkie przeszkody, żeby tylko dowieść **jak bardzo kochamy i czcimy naszego Wodza.**

* * *

W niewielkim kantorku farbiarni stoi czterech towarzyszy: Pietrzykowski, Mikuła, Krysztofiak i podmajstrzy Nowak. Ręce ciemne od farb, twarze błyszczące od potu. Są to przedstawiciele farbiarni czesanki, której załoga 6 grudnia postanowiła do dnia rocznicy urodzin Towarzysza Stalina **ufarbować ponad plan 5.000 kg. czesanki.** Zaraz następnego dnia rozgorzała gorączkowa praca. Większość pracowała normalnie po 8 godzin, tylko tow. Krysztofiak i ob. Mikuła, brygadier i farbiarz przędzy, zdecydowali przedłużyć swój dzień pracy.

Mijały dni, a farbiarze co dzień dowiadywali się u kierownika, ile to już kilogramów mają ponad plan. Przedostatniego dnia zdarzyło się nieszczęście: popsuły się dwa aparaty do farbowania. Ale i to nie uniemożliwiło wykonania zobowiązań. Tego dnia robotnicy zostali dłużej i farbowali na pozostałych aparatach.

21 grudnia wieczorem kierownik zanotował w brulionie, że farbiarze ufarbowali ponad plan 5.328 kg. czesanki.

* * *

Ob. Stanisław Jaworski, farbiarz przędzy, nie należy do Partii. Kiedy jednak cały oddział podejmował zobowiązania, ob. Jaworski nie zastanawiał się długo. **Postanowił też wziąć udział w wielkim święcie, jakie 21 grudnia obchodzili wszyscy robotnicy, wszyscy ludzie pracy całego świata.** Popatrzył na swe aparaty farbiarskie, zsunął na tył głowy beret i z pewną nieśmiałością powiedział do podmajstrzego tow. Nowaka:

— Do 21 b. m. mogę wraz z całą obsługą ufarbować dodatkowo 2.000 kg. przędzy. **Niech to będzie nasz dar dla Towarzysza Stalina.** Syn mój jest oficerem i w wojsku pracuje dla ojczyzny. Niech wie, że jego ojciec też czci święto Tego, dzięki któremu Polska odzyskała wolność.

I pracował ob. Jaworski, a wraz z nim **tow. tow. Mikuła i Lewandowski.** Buchały kłęby pary z aparatów farbiarskich.

Dnia 21 grudnia o godz. 16 ufarbowali ponad plan 2.000 kg przędzy.

* * *

Maszynę **tow. Barabąsa** widać już z daleka. Udekorowana chorągiewkami lśni gładko wypolerowanymi częściami. Tow. Barabąs, monter oddziałowy, jest szczupły i ma chłopięcą postać. Ale drzemie w nim jakaś niespożyta siła. Wesoło śmieją się niebieskie oczy.

Przewijarka, którą zmontował ze złomu ze swym pomocnikiem **tow. Zubrzyckim i uczniem Zbroszkiem,** została wykonana na czas. Ba, nawet przed terminem. Zamiast 21 grudnia już 19 rano włączono do niej motor. Szeroki uśmiech opromienia twarz młodego montera.

— To dla Towarzysza Stalina. To dla Niego zmontowaliśmy tę maszynę. Niech wie, że w dalekiej Łodzi bije dla Niego serce każdego robotnika.

* * *

Oddział czesalni PZPW Nr 5 zobowiązał się wyprodukować ponad plan poważną ilość białej czesanki. 21 b. m. wieczorem załoga zobowiązanie swoje wypełniła Z NADWYŻKĄ.

Z uznaniem spoglądamy na dyplom. W tym jednym zdaniu „Za najwyższe wykonanie zobowiązań z okazji 70 rocznicy urodzin Towarzysza Stalina" zamknęło się wiele pracy i wiele uczucia robotników „Wełnianej Piątki".

Podobne dyplomy otrzymały również załogi PZPW Nr 1 i 2.

(Sam.)

Wzmożone wysiłki w PZPB Nr 3
Robotnicy dają wyraz swej miłości i przywiązaniu do Wielkiego Chorążego w walce o Postęp i Pokój

Na wspaniale przyozdobionym frontonie **budynku fabrycznego PZPB Nr 3** widnieje napis. **„Tylko entuzjazm i zapał do pracy wielomilionowych mas może zapewnić wzrost wydajności pracy, bez którego nie ma ostatecznego zwycięstwa socjalizmu nad kapitalizmem".**

We wszystkich salach produkcyjnych, przy maszynach i warsztatach robotnicy uroczyście, w skupieniu i uwadze biorą udział w **Stalinowskich Dniach Pracy.** Na warsztatach zatknięto chorągiewki, a przy nowych fartuchach robotnic barwią się czerwone kokokardki. Niektórzy przodownicy prócz tego noszą symboliczny znaczek: **sierp i młot.**

— Ten znaczek przypomina nam — mówi tkaczka **Maria Szefler** — o naszych obowiązkach, jakie podjęliśmy **dla uczczenia 70-ej rocznicy urodzin Towarzysza Stalina.**

Tow. **Józefa Matusiak** pracuje dziś ze Srebrnym Krzyżem Zasługi, przypiętym do fartucha.

Naprawdę ważne to muszą być **Dni Stalinowskiej Pracy,** kiedy każdy wypełnia je tak solennie i uroczyście.

Wielu tkaczy podpisało zobowiązania produkcyjne. Oczywiście wszystkie muszą być wykonane. Ob. **Janina Jakubowicz, która dotychczas** nie mogła nigdy wyrobić **całkowicie swej bazy, postanowiła** sobie, że musi wreszcie wykonać swą normę. Pierwszego dnia Stalinowskiej Pracy, baza produkcyjna ob. Jakubowicz wykonana została już w 104,2 proc.

Znana przodownica pracy, **tow. Bronisława** Deka wykonuje przeciętnie 119,7 procent. Dla uczczenia rocznicy urodzin Towarzysza Stalina zobowiązała się zwiększyć wydajność pracy o 3 proc. Osiągnęła 125 procent.

Jak sugestywną moc ma czerwona kokardka, przypięta do boku, świadczy o tym następujący fakt: Majster **tow. Wojtczak,** choć przykładnie i wzorcowo pracuje w swej partii i pilnuje produkcji, uważa, że jeszcze powinien dokonać czegoś dla uczczenia Towarzysza Stalina. Zgłasza się więc do kierownika z prośbą:

— Towarzyszu, zostanę dziś o 4 godziny dłużej i przeprowadzę porządki na mej partii.

Rzeczywiście, zostaje po pracy i porządkuje krosna, które zostały niedawno przestawione. A oto inny przykład: tow. Rogowski jest czasowym zastępcą majstra salowego. Chociaż ma w związku z tym wiele zajęcia, znajduje czas, aby przejść do swojej dawnej partii i tam poprawiać krosna. Oto przykłady nowego **socjalistycznego stosunku do pracy.**

We wszystkich oddziałach wre praca, którą pobudza uczucie miłości do Towarzysza Stalina. W przędzalni następuje właśnie popołudniowa zmiana. Maszyny oczyszczone, przystrojone chorągiewkami. Tam, gdzie najwięcej chorągiewek, pracuje zespół tow. **Heleny Okrój.** Tow. Okrój jest przecież mężem zaufania — zawsze utrzymuje wszystko u siebie w najlepszym porządku. Ale dziś czuwa, by taki sam wzorowy ład panował na całej sali. Oto zauważyła, że od jednej z maszyn odeszła prządka, nie wyczyściwszy jej uprzednio. Na dolne wałki nawinęła się bawełna. A tymczasem na maszynie widnieje chorągiewka i podobizna Towarzysza Stalina. Tak przecież nie może być! Tow. Okrój natychmiast zawiadamia majstra. Maszynę szybko doprowadzono do porządku i popołudniowa zmiana mogła już godnie pełnić swą Stalinowską Pracę.

* * *

Zobowiązania, podjęte dla uczczenia **70-ej rocznicy urodzin Towarzysza Stalina** zostały wypełnione **z nadwyżką.** Przędzalnia średnioprzędna o 4 dni wcześniej wyprodukowała więcej kilogramów przędzy, niż zobowiązała się. Podobnie i przędzalnia odpadkowa. Uruchomiono przewijarkę i snowadło szybkobieżne. Tkalnia wykonała zobowiązania produkcyjne z nadwyżką prawie 3-ch tysięcy metrów.

W myśl zobowiązań dokonano również otwarcia gabinetu dentystycznego, z którego korzystać będzie **cała załoga.**

Dni Stalinowskiej Pracy w PZPB Nr 3 wykazały, jak wielkim przywiązaniem i miłością darzą robotnicy „Trójki" Wodza mas pracujących świata. **(M. S.)**

Zobowiązania ku czci Towarzysza Stalina
wypełnione przed terminem i z nadwyżką!

Jeszcze nie przeminął 21 bm. a już załogi fabryk nadsyłały nam meldunki o wypełnieniu zobowiązań, podejmowanych dla uczczenia 70 rocznicy urodzin Towarzysza Józefa Stalina. Na kilka dni przed terminem, a zarazem często ze znaczną nadwyżką dotrzymali robotnicy swych przyrzeczeń, mających stanowić widomy wyraz ich najgorętszych uczuć dla Wodza proletariatu świata.

Załoga Łódzkich Zakładów Wytwórczych Aparatów Niskiego Napięcia Zakład A 24 zawiadamia, że w dniu 19 bm. o godzinie 22 zakończyła produkcję artykułów gotowych, przekraczając plan roczny o 13 procent.

W PZPW Nr 1 w Dniach Stalinowskiej Pracy wzięło udział 29 zespołów (569 osób) oraz indywidualnie 8 osób.

Plan zobowiązania na dzień 21 bm. został przekroczony w dniu 19 bm. W ciągu 2 dni, 20 i 21 bm. zostanie wykonanych dodatkowo 15.000 metrów. Zrealizowano także zobowiązania socjalne. Wczoraj nastąpiło otwarcie wyremontowanego i powiększonego o 70 miejsc przedszkola. Wszystkie dzieci zostały obdarowane paczkami.

W Łódzkiej Fabryce Zegarów wielu robotników podczas Dni Stalinowskiej Pracy podniosło znacznie swą wydajność. W dziale automatów grupa tow. Marciniaka zwiększyła wydajność o 8 procent, tow. Grzegorskiego o 5 procent, ob. Zejlera o 6 procent i ob. Filipiaka o 5 procent. W dziale ślusarskim grupa ob. Szajnogowskiego 19 bm. wykonała bazę w 125 proc., 20 — w 158. Grupa ob. Jasińskiego — w 121 proc i 171 proc. Na wyoblarkach grupowych grupa ob. Szczepanika pierwszego dnia przekroczyła bazę o 42 proc., drugiego o 50 proc. Przy obsłudze wiertarek ob. Baruch przekroczył bazę pierwszego dnia o 40 proc., drugiego o 66 proc., ob. Kopytowski o 33 proc. i 60 proc., ob. Kołodziejczyk o 146 proc. i 63 proc., ob. Nawrocki o 40 proc. i 53 proc. Na frezarkach ob. Szczepaniak pierwszego dnia przekroczył bazę o 20 proc., drugiego o 60 proc., ob. Jackowski — o 28 proc. i 67 proc., ob. Nowakowa o 75 proc. i 100 proc.

Korespondent fabryczny „Głosu" z PZPW Nr 36 tow. Łukaszewicz powiadamia nas, że w zakładach jego w myśl zobowiązań zorganizowano 8 zespołów najwyższej jakości, a w dniu 18 bm. załoga uporządkowała wszystkie oddziały produkcyjne.

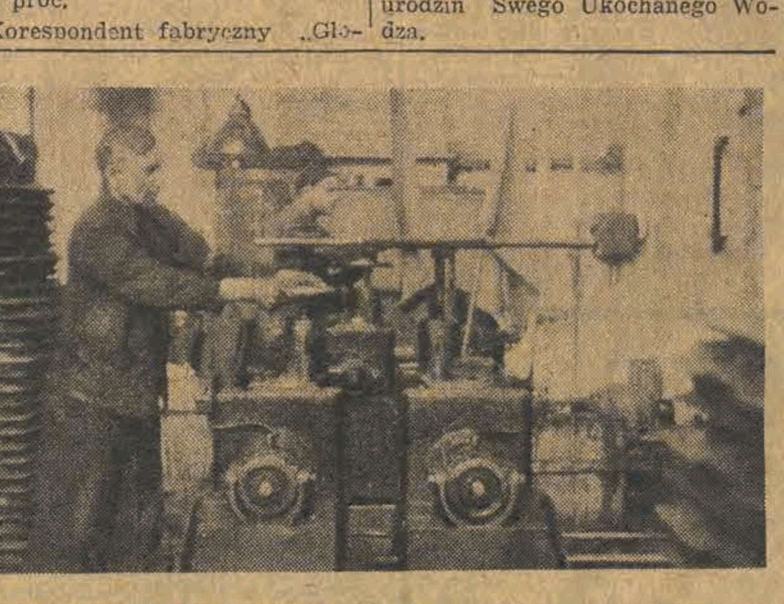
Korespondent „Głosu" z PZPB Nr 21 tow. Kaczmarek pisze nam o uroczystości, jaka odbyła się w zakładach w celu uczczenia 70 rocznicy urodzin Tow. Stalina. Podczas dni Stalinowskiej Pracy pełniło wartę wiele zespołów i pojedyńczych robotników. Zobowiązania tkalni podniesienia jakości o 5 procent oraz przędzalni, dotyczące dwuprocentowej zwyżki jakości produkcji, zostały w pełni urzeczywistnione.

Podobne wiadomości dochodzą nas z wielu innych zakładów pracy w Łodzi i województwa.

W meldunkach robotników dźwięczy głęboka radość i duma, że potrafili godnie uczcić rocznicę urodzin Swego Ukochanego Wodza.



Kocioł centralnego ogrzewania wykonany ku uczczeniu 70 rocznicy urodzin Towarzysza Stalina przez załogę Zakładów d. Weigta.



Zygmunt Maciszewski i Bolesław Jordan w Zakładach d. Weigta przy Stalinowskiej Pracy

Nasi korespondenci fabryczni piszą
Załogi dotrzymują swych przyrzeczeń

We wszystkich łódzkich zakładach pracy zostały w pełni wykonane podjęte przez załogi zobowiązania dla uczczenia **rocznicy urodzin Wielkiego Wodza międzynarodowego proletariatu.**

Nasz korespondent fabryczny z **ŁZPO** donosi, że załoga, która zobowiązała się do dnia 21 grudnia wykonać miesięczny plan produkcyjny, ukończyła go **już w dniu 20 grudnia.** Przyrzeczenia poszczególnych oddziałów i taśm, jak podniesienie jakości towaru o 5 procent, założenie klubu racjonalizatorów, odsłonięcie sztandaru Ligi Kobiet również zostały do dnia 21 wykonane.

Tow. Wojciechowski, korespondent fabryczny **z Rudy Pabianickiej** pisze nam, że wszystkie podjęte przez załogę zobowiązania **całkowicie wykonano.** Pakarnia urzeczywistnia powzięte zobowiązania, wytwarzając dziennie 118 proc. normy.

Komitet współzawodnictwa podniósł odsetek współzawodniczących z 41 do 60 proc. Transport przeprowadził reorganizację planowania, wyłączając całkowicie posługiwanie się prywatnym transportem.

Personel przedszkola, zgodnie z powziętymi zobowiązaniami, przepracował 5 godzin przy czyszczeniu cewek w przędzalni.

Zobowiązania indywidualne — pisze nam dalej tow. Wojciechowski — które zostały podjęte masowo przez naszych pracowników, **wykonane zostały już do dnia 20 grudnia.** Między innymi tow. Strzebiecka zorganizowała w przędzalni 25 zespołów najwyższej jakości. Tow. Krawczyk z wydz. ruchu naprawił ponad plan wraz ze swym zespołem 4 tokarnie i 3 wiertarki. ZMP-owiec Jagodziński, który zobowiązał się do dnia 21 zorganizować 19 zespołów współzawodniczących, już do dnia 12 grudnia zorganizował 24 a do dnia 21 grudnia liczbę tę podwoił.

Zobowiązania ku czci Wielkiego Wodza Obozu Pokoju i Przyjaciela Polski podjęte i realizowane przez wszystkie załogi fabryczne oraz instytucje, nie pozostały bez echa **wśród młodzieży szkolnej.**

Młodzież łódzkich szkół zawodowych, średnich i podstawowych podjęła również zobowiązania, pragnąc złożyć w ten sposób wyrazy swego gorącego przywiązania młodzieży dla Towarzysza Stalina.

Dyrekcja Gimnazjum i Liceum Przem. Gum. w Łodzi wraz z kołem ZMP przesłały nam meldunek, w którym z radością donoszą, że powzięte przez nich wraz z robotnikami przemysłu gumowego zobowiązania wybudowania nowym sposobem szybkościowym internatu i sali gimnastycznej, zostały w całej pełni wykonane. Internat w dniu 21 przekazano młodzieży.

Uczniowie 1 Miejskiego Gimnazjum i Liceum Ogólnokształcącego, którzy zobowiązali się pogłębić wiadomości szkolne i społeczne oraz zmniejszyć ilość opuszczonych dni i godzin, przyrzeczenia swoje skrupulatnie wypełniają.

Również młodzież szkoły dla dorosłych w Zgierzu przysłała nam meldunek, w którym donosi o zrealizowaniu swych zobowiązań, dzięki którym powstało przy tej szkole koło ZMP, zebrano pokaźną kwotę na C.D.M. oraz zaprenumerowano wiele czasopism młodzieżowych i wydano gazetkę ścienną.

W PZPB Nr 7 wre ożywiona praca

„Niech żyje wielki przyjaciel Polski, Józef Stalin" — pod tym hasłem czciła załoga Państwowych Zakładów Przemysłu Bawełnianego Nr 7 w Łodzi przy ul. Kilińskiego 228, **70-rocznicę urodzin Generalissimusa Stalina.**

Już na kilka dni przed przystąpieniem do **Dni Pracy Stalinowskiej** poczyniono wszelkie przygotowania. Trzeba przecież było i maszyny przystroić odświętnie i salę przyozdobić uroczyście, aby godnie i w solennym nastroju pracować w ciągu tych wielkich dni.

Do Pracy Stalinowskiej miało przystąpić tylko sto osób — tak przewidziała Rada Zakładowa — jednak tymczasem wpłynęło kilkaset indywidualnych zgłoszeń. Toteż robotnicy na „własną rękę" zabiegali o potrzebne do dekoracji materiały.

— Trzy procent „ekstry" więcej, pół godziny dziennie na naukę słabszych w miesiącu grudniu — oto wytknięte cele Dni Pracy Stalinowskiej.

Zobowiązania te podjęło 13 zespołów najlepszej jakości.

Wypełniają swe zobowiązania ob. Teresa Kowzan i kol. Janina Ciżycka, których zespoły zostały nagrodzone w konkursie. Codziennie po pracy pouczają słabszych, a „ekstrę" podniosą na pewno.

Ponadto w ciągu trzech Dni Pracy Stalinowskiej w PZPB Nr 7 powstało siedem nowych zespołów najlepszej jakości. Udział załogi we współzawodnictwie podniósł się o pięć procent.

Wypełnione zobowiązania załogi PZPB Nr 16
Ofiarne trudy przyniosły nowe sukcesy produkcyjne

W „Szesnastce Bawełnianej" w dniach 19 i 20 grudnia, w Dniach Pracy Stalinowskiej, niektóre kobiety prześcignęły same siebie, pobiły swoje własne, dotychczasowe rekordy.

Przychodzimy do jednej z nich. Jest to prządka tow. Ewa Zontag — „Jestem bezpartyjna — mówi — ale wiem, o co walczył Towarzysz Stalin przez całe swe życie. Nie jest mi obca jego idea. Pamiętam 1905 rok i lata poniewierania robotnikami".

Tow. Zontag jest wzruszona. Wspomnienia same przychodzą i wiążą się z osobą Towarzysza Stalina. — On to nas wybawił z niewoli faszystowskiej, On podniósł człowieka pracy do należnej mu godności, dzięki Niemu władza znajduje się w rękach ludu już w wielu państwach. Dlatego jesteśmy wszyscy wdzięczni Towarzyszowi Stalinowi i Wielkie Jego Imię czcimy tym, co On uważał za najszlachetniejsze, a więc pracą.

Tow. Zontag wykonuje przeciętnie 107,2 proc. normy. A w dniu 20 grudnia wykonała 108,8 proc.

Tow. Maria Lisowska — prządka, która wykonywała przeciętnie 108 procent normy, w dniu 20 wykonała 109,5 procent normy.

— Ja się tak staram — mówi tow. Lisowska, — aby Dni Pracy Stalinowskiej wypadły jak najlepiej.

Tow. Władysława Wdowczak, pracująca na szpularni, mówi: postanowiłam sobie, że w Dniach Pracy Stalinowskiej nie powstydzę się.

I dotrzymała słowa. Przeciętnie i do tej pory wykonywała bazy w 125 proc. w dniu 19 wykonała ją na cześć Towarzysza Stalina w 140 proc., a w dniu 20 w 156 proc.

Tow. Krzemińska — etykietarka — przekroczyła swoją zwykłą normę 138 proc., wykonując w dniu 20 grudnia 141 procent.

Załoga PZPB Nr 16 swoje zobowiązania Stalinowskie wykonała. Jakość na szpularni wzrosła do 90 procent pierwszego gatunku. Odsetek braków zmniejszył się o 3 proc. Jakość na przędzalni i skręcalni wzrosła do 96 procent I gatunku. Maszyny zrzeblarskie zostały ustawione. Szoferzy wyremontowali auto. Kwaszarka na farbiarni jest wyremontowana i uruchomiona. Dyrekcja, organizacja podstawowa i Rada Zakładowa zobowiązały się przyśpieszyć urządzenie łaźni dla robotników o 2 miesiące. Świetlica według zobowiązań urządziła wystawę dorobku i osiągnięć Związku Radzieckiego. W Dniach Pracy Stalinowskiej wzięły udział 362 osoby. Została również wydana specjalna gazetka ścienna.

Już dziś można stwierdzić, że załoga „Szesnastki Bawełnianej" podjęte zobowiązania wykonała z honorem i w terminie.

Przebieg Dni Pracy Stalinowskiej w PZPB Nr 16 stanowi jeszcze jedno wspaniałe świadectwo ideologicznej postawy załogi. M. S.

Trwałe osiągnięcia komunalno-bytowe upamiętnią w sercach mieszkańców Łodzi

wielką i radosną Rocznicę

Dekoracje zdobią miasto

Wspaniale wczoraj wyglądało nasze miasto. Na szarych zwykle murach budynków wykwitły portrety Towarzysza Stalina, płomienne sztandary, hasła i transparenty, świadczy to o **uczuciach, jakie tego dnia przepełniały serca wszystkich mieszkańców Łodzi, o miłości dla Wielkiego Bojownika o Wolność.**

Tramwaje łódzkie kursowały wczoraj, jakby sprawniej, ozdobione chorągiewkami biało-czerwonymi, w sklepach obsługiwano kupujących z uśmiechem i uprzejmie, w zakładach i instytucjach ogarnął wszystkich entuzjazm pracy. **Czerwone wstążeczki wyróżniały tych, którzy pełnią Dni Pracy Stalinowskiej.**

Nie było zakładu pracy, który by nie ozdobił swego budynku pięknymi i estetycznymi dekoracjami.

Zobowiązania w fabrykach łódzkich wypełnione zostały całkowicie. Łódzka klasa robotnicza z zapałem oddaje hołd Towarzyszowi Stalinowi i jego czynom. Również robotnicy miejscy wczoraj położyli przysłowiowe ostatnie cegiełki, by jeszcze w godzinach przedpołudniowych zrealizować zadania, jakie sobie postawili dla uczczenia Wielkiej Rocznicy.

Pasaż przy ul. Piotrkowskiej i przejazd na Chojnach — ukończono!

Robotnicy Wydziału Komunikacji, Elektrowni, Wydziału Kanalizacji — nie zawiedli. Tak, jak zapowiadali nam onegdaj, w pasażu z ul. Piotrkowskiej na Sienkiewicza i Kilińskiego płoną już lampy. Chodnik, równiutko wyłożony płytami, w środku przygotowane miejsca na trawniki. O godz. 13 wszystko już było gotowe i mieszkańcy Łodzi z zadowoleniem przechodzili przez pasaż, unikając w ten sposób tłoku na głównej arterii naszego miasta.

Przejazd na Chojnach zmienił się wprost nie do poznania: szerokie rogatki, poszerzona jezdnia o kilkanaście metrów, — zmniejsza niebezpieczeństwo wypadków, jakie zawsze groziło w tym punkcie naszego miasta.

Park Leonarda uporządkowany

Przez piękny Park Leonarda na Chojnach przebiega teraz długi, prowadzący aż na ul. Sanocką chodnik, ułatwiający przejście z ulicy Pabianickiej i znacznie skracający drogę. Robotnicy, pracujący w pobliskich fabrykach, będą mieli krótszą drogę do swych zakładów.

Nowe przedszkole miejskie

W parku im. Poniatowskiego w pałacu, który stanowił rezydencję prezydentów naszego miasta w okresie rządów sanacyjnych —Wydział Oświaty Zarządu Miejskiego postanowił stworzyć wzorowe przedszkole dla dzieci robotniczych, by w ten sposób uczcić rocznicę urodzin Towarzysza Stalina.

W pięknym i zdrowym otoczeniu natychmiast po feriach zimowych zabrzmią głosiki dziecięce. Trzy oddziały przedszkola znajdować się będą w klasach, pomalowanych na różne kolory, zaopatrzonych we wszelki sprzęt do nauki i do zabawy. Miniaturowe mebelki — stoliki i krzesełka, wykonane przez Miejskie Przedsiębiorstwo Budowlane, nakryte są ślicznymi serwetkami. W jasnych dużych oknach — doniczki z kwiatami, a za oknem widok na wspaniały park. Na ścianach — obrazki. W salach przedszkola jest już ciepło, palį się w piecach, by dzieci zaczęły naukę i zabawę w odpowiednich warunkach zdrowotnych. Dobrze tu będzie dzieciom robotniczym z tej dzielnicy.

VI Dom Kąpielowy gotów

Za parę dni będzie oddany do użytku VI Dom Kąpielowy przy ul. Żeromskiego. Do dnia wczorajszego wykonane były wszystkie zobowiązania dla upamiętnienia Wielkiej Rocznicy Urodzin Towarzysza Stalina: wykończone zostały urządzenia wewnętrzne, przeprowadzone instalacje. Obecnie osusza się budynek i doprowadza do porządku po długotrwałych robotach remontowych. W najbliższym czasie mieszkańcy tej dzielnicy będą mogli korzystać z nowoczesnych natrysków i kąpieli w wygodnych pomieszczeniach.

Samorząd łódzki, podejmując i wykonując zobowiązania, podjęte dla uczczenia Dnia Urodzin Towarzysza Stalina, podkreślił raz jeszcze że jest samorządem robotniczym, związanym nierozerwalnie z klasą robotniczą, pracującym wyłącznie dla jej dobra. Data rocznicy urodzin Towarzysza Stalina upamiętni się w sercach mieszkańców Łodzi nowymi trwałymi osiągnięciami i nowymi zdobyczami w dziedzinie poprawy warunków komunalnych.

M. Zal.



Personel obsługuje kupujących szybko i uprzejmie. — Czerwone kokardki na fartuchach wskazują, że pracownicy świętują wraz z całą robotniczą Łodzią 21 grudnia, w Dniu Pracy Stalinowskiej.

Szpital Dziecięcy zradiofonizowany!

Wykonane zobowiązanie ku uczczeniu Wielkiej Rocznicy

Towarzystwo Przyjaciół Szpitala Dziecięcego w Łodzi już od pewnego czasu pragnęło zradiofonizować ten szpital, chcąc dać rozrywkę chorym dzieciom. Pomogła w tym Liga Kobiet, której członkinie opodatkowały się dobrowolnie i z niewielkich składek uzbierały potrzebną sumę na radiofonizację.

W przeciągu czterech tygodni założono głośniki radiowe na wszystkich salach szpitalnych. Przed kilku dniami przeprowadzono instalacje i w dniu wczorajszym nastąpiło uroczyste przekazanie do użytku założonych głośników.

Towarzystwo Przyjaciół Szpitala Dziecięcego uczciło w ten sposób 70 rocznicę urodzin Generalissimusa Stalina, Wielkiego Przyjaciela dzieci.

Uroczystość przekazania instalacji radiowych zbiegła się z akademią ku czci Towarzysza Stalina. Przybyli na nią wiceprezydent tow. Bugajski, przedstawiciele KŁ PZPR i Dzielnicy Widzew PZPR.

Szpital Dziecięcy posiada teraz własną stację nadawczą, co pozwoli na nadawanie specjalnego programu dla dzieci, pogadanek, muzyki rozrywkowej itp. (sw)

Młodzież szkolna manifestuje swą miłość dla Generalissimusa Stalina

We wszystkich szkołach odbyły się wczoraj uroczyste akademie dla uczczenia 70 rocznicy urodzin Towarzysza Stalina.

W szkole podstawowej Nr 16 przy ul. Abramowskiego 3, na akademię przybyli rodzice i dziatwa szkolna odświętnie ubrana. Pięknie przybrana sala była wypełniona po brzegi, nastrój panował podniosły, na twarzach zebranych widać było wzruszenie i radość.

Po referacie o życiu Wielkiego Stalina, odbyły się pod kier. ob. Szymańskiej występy artystyczne, przygotowane przez dzieci. Szczególnie spodobały się tańce i śpiewy radzieckie.

* * *

W szkole podstawowej Nr 80 przy ul. Tuszyńskiej 31, dzieci zgromadzone na akademii odśpiewały hymn radziecki, „Międzynarodówkę" i hymn młodzieży, a po wysłuchaniu referatu wystąpiły na scenie z bogatym repertuarem

Podobne akademie odbyły się we wszystkich szkołach podstawowych, ogólnokształcących i zawodowych. (Cz)

Nowa siedziba

„W związku z połączeniem Oddziału IV, V, i VI Zw. Zaw. Prac. Samorz. Teryt. i Inst. Użyt. Publicznej R.P. w Łodzi w jeden Oddział III niniejszym zawiadamia się członków dozorców, fryzjerów, że siedziba Związku z ul. Traugutta została przeniesiona do lokalu mieszczącego się przy ul. Piotrkowskiej 90, lewa oficyna, parter w podwórzu."

Wyrazy wdzięczności dla Towarzysza Stalina wyraża DRN Łódź-Północ

Onegdajsze plenarne posiedzenie DRN Łódź-Północ odbywało się w atmosferze wdzięczności dla Generalissimusa Stalina. O życiu i działalności mówił tow. Baranowski, podnosząc zasługi, położone przez Niego w dziele budowy Polski Ludowej.

Po referacie, klub radnych SD zgłosił projekt rezolucji, uchwalonej wśród ogólnego aplauzu. DRN Łódź-Północ wyraża Generalissimusowi Stalinowi wdzięczność za przewodniczenie światowemu obozowi postępu i pokoju i życzy Mu dalszych sukcesów w Jego pracy dla dobra całej ludzkości.

W dalszej części obrad radni zapoznali się planem prac na r. 1950. Działalność DRN Łódź-Północ będzie się odbywać za pośrednictwem odpowiednich komisji i będzie zmierzać do wcielenia w życie wytycznych Planu Sześcioletniego.



Gazetka koła Ligi Kobiet przy C. T.

Kolejarze Widzewa nie zawiedli!

Zobowiązania na cześć Towarzysza Stalina — wypełnione

— Żadne przedsiębiorstwo budowlane nie chciało podjąć się ukończenia tego budynku w stanie surowym w tym roku. A myśmy zobowiązanie podjęli i wykonamy — mówią kolejarze Odcinka Drogowego Widzew i Warsztatów.

Myśl o podjęciu zobowiązania rzucił tow Raczyński na zebraniu, na którym kolejarze radzili, jak by tu dać wyraz swej miłości do Wodza klasy robotniczej — Towarzysza Stalina. I uradzili: kolejarze z odcinka drogowego wybudują w stanie surowym nowoczesną szatnię i łaźnię z natryskami, a kolejarze ze służby ruchu na Widzewie w Dniach Pracy Stalinowskiej przekroczą dzienny plan przetaczania wagonów o 10 proc.

* * *

Lokomotywy na stacji Widzew — pięknie udekorowane portretami Towarzysza Stalina, zielenią i czerwonymi chorągiewkami.

— Obywatel Sobieszek — słychać przez megafony — przetoczyć końcówkę z toru 18 na tor 16!

Ob. Sobieszek, to ustawiacz, kierujący grupą 14 ludzi z wydziału ruchu. Jego to właśnie grupa podjęła zobowiązanie przetaczania dziennie o 10 procent więcej wagonów, niż dotychczas.

— Chcieliśmy uczcić rocznicę urodzin Wielkiego Stalina — mówi ob. Sobieszek. — Pracowaliśmy tak sumiennie i wytrwale, że udało się nam zobowiązanie nasze przekroczyć: przetoczyliśmy w ciągu ostatniego dnia o 20 procent więcej wagonów, więc rozstawiamy je i sortujemy szybko i sprawnie.

Ob. Sobieszek kończy rozmowę, bo znów wzywają go megafony.

* * *

Warsztaty przybrane pięknie czerwonymi chorągiewkami. Portret Towarzysza Stalina u wejścia do warsztatów oświetlony jest kolorowymi lampkami. Kolejarze udekorowani czerwonymi wstążeczkami na znak, że biorą udział w Dniach Stalinowskiej Pracy, witają nas serdecznie i z miejsca prowadzą na budowę, której wykonania żadne przedsiębiorstwo budowlane nie chciało się podjąć. Spodziewaliśmy się, że zastaniemy zwykły parterowy budynek, jaki zwykle przeznacza się na szatnie i umywalnie. A tymczasem wyrasta przed nami budynek jednopiętrowy, o wielu obszernych salach, przeznaczonych na przechowalnię ubrań, przebieralnie, kabiny natryskowe itp.

Grupa 15 ludzi z odcinka drogowego i kilku kolejarzy pracuje z zapałem.

Ob. Wł. Najder z odcinka drogowego objaśnia: — wielu z nas dotychczas nie korzystało z żadnych podobnych urządzeń na naszej stacji. Nie było gdzie się przebrać, ani umyć porządnie. Więc postanowiliśmy im pomóc. Wykończymy budynek w stanie surowym. Jeszcze dziś stanie pod dachem, tak że już teraz będzie można przeprowadzać instalacje wewnętrzne, by jak najprędzej budynek oddać do użytku. W ten sposób godnie czcimy rocznicę urodzin Towarzysza Stalina.

Ob. Tomczak mówi: „Chętnie pomagamy kolegom z odcinka — bo i my chcemy oddać hołd Wielkiemu Stalinowi".

* * *

Trudna i odpowiedzialna jest praca kolejarzy na jednej z najważniejszych stacji łódzkiego węzła, na Widzewie. I tym razem kolejarze z robotniczego Widzewa nie zawiedli: wraz z całą klasą robotniczą Łodzi uczcili Wielką Rocznicę konkretnymi zobowiązaniami produkcyjnymi, które w całości wypełnili.

Na przykładach pracy i walki Towarzysza Stalina będą się uczyć studenci Szkoły Głównej Planowania i Statystyki

Akademię w Szkole Głównej Planowania i Statystyki cechował uroczysty nastrój. Referat prof. Konopki, który omówił rolę Generalissimusa Stalina w dziele budowy socjalizmu na świecie, wywołał żywy oddźwięk wśród studentów.

Meldunki składane przez organizację partyjną, ZAMP, TPPR, grono asystentów i AZS mówiły dobitnie o przywiązaniu słuchaczy SGPS do osoby Towarzysza Stalina. Powzięte zobowiązania, jak utworzenie chóru, przeprowadzenie kolportażu tygodnika „Po prostu", powołanie do życia kółek, studiujących życiorys Towarzysza Stalina i historię polskiego ruchu robotniczego — zostały wykonane w terminie.

Ponadto podjęto nowe zobowiązania. Koło TPPR zorganizuje kursy języka rosyjskiego dla tych słuchaczy, którzy go jeszcze nie znają, grono asystentów postanowiło pomóc studentom w ramach Kół Samopomocy, a koło AZS postanowiło w pierwszym kwartale podwoić liczbę swych członków.

Po wręczeniu pierwszych, symbolicznych legitymacji TPPR, studenci uchwalili wysłać list do Generalissimusa Stalina, w którym czytamy m. in:.

„Pełni podziwu dla Twej pracy i nauki chcemy korzystać z Twych doświadczeń i Twych wskazań przy budowaniu potęgi naszej ojczyzny, która swą wolność zawdzięcza Twojej pomocy.

Chcemy się uczyć od Ciebie, Towarzyszu Stalinie, jak należy służyć ludowi i jak budować socjalizm. Twoje życie i Twoje dzieła będą dla nas źródłem, z którego będziemy brać wzór i czerpać wiedzę, jak walczyć z wrogiem klasowym i wygrywać nie tylko poszczególne bitwy, ale całe kampanie."

Nauczyciele łódzcy czczą rocznicę urodzin Nauczyciela Ludów - Generalissimusa Stalina

Na uroczystej akademii ku czci urodzin Generalissimusa Stalina, zorganizowanej przez Zarząd Grodzki Z.N.P. w Państw. Szkole Techniczno-Przem., nauczyciele powzięli jednomyślnie rezolucję, w której postanawiają: pogłębić swą wiedzę w dziedzinie marksizmu-leninizmu, podnosić ciągle poziom wychowania i nauczania w duchu socjalistycznym, zaznajomić młodzież z życiem i działalnością Bohatera walki o wolność i socjalizm-Generalissimusa Stalina oraz umasowić i pogłębić pracę Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej.

Rejestracja wojskowa

Dziś, tj. dnia 22 grudnia br. stawią się do rejestracji mężczyźni z terenu RKU Łódź-Miasto I (komisariat MO 6, 7, 8, 9, 10, 15) rocznik 1907 przy ul. Ogrodowej 34 (litery Z, Ż); rocznik 1909 przy ul. Ciesielskiej 7-9 (litera B); rocznik 1908 przy ul. Skarbowej 28 (litery B, C, D); rocznik 1912 przy ul. Wólczańskiej 251 (litery T, U, W); rocznik 1910 przy ul. Kopernika 46 (litera R).

Z terenu RKU Łódź-Miasto II (komisariat MO 1, 2, 3, 4, 5, 11, 12, 13, 14) rocznik 1909 przy ul. Świętokrzyskiej 15 (litery B, C, D); rocznik 1911 przy ul. Armii Ludowej 28 (litera B); rocznik 1914 przy ul. Lokatorskiej 10 (litery Z, Ż); rocznik 1906 przy ul. Piotrkowskiej 104a (II p.) (litery D, E, F); rocznik 1907 przy ul. Piotrkowskiej 104a (III p.) (litera P).

Jutro, dnia 23 grudnia br. stawią się do rejestracji mężczyźni z terenu RKU Łódź-Miasto I (komisariat MO 6, 7, 8, 9, 10, 15) rocznik 1906 przy ul. Ogrodowej 34 (litery A, B); rocznik 1909 przy ul. Ciesielskiej 7-9 (litery B, C, D); rocznik 1908 przy ul. Skarbowej 28 (litery D, E, F); rocznik 1912 przy ul. Wólczańskiej 251 (litera W); rocznik 1910 przy ul. Kopernika 46 (litery Rz, S).

Z terenu RKU Łódź-Miasto II (komisariat MO 1, 2, 3, 4, 5, 11, 12, 13, 14) rocznik 1909 przy ul. Świętokrzyskiej 15 (litery D, E, F); rocznik 1911 przy ul. Armii Ludowej 28 (litery B, C); rocznik 1905 przy ul. Lokatorskiej 10 (litery A, B); rocznik 1906 przy ul. Piotrkowskiej 104a (II p.) (litera G); rocznik 1907 przy ul. Piotrkowskiej 104a (III p.) (litery P, R).



Co pisała prasa łódzka 22 grudnia 1929 r.

KATASTROFALNY PRZYROST LUDNOŚCI

„Kurier Łódzki" zamieszcza artykuł, którego autor zastanawia się poważnie, co zrobić z fatalnym przyrostem ludności w Polsce. Mimo, że 80 tysięcy osób wyrusza corocznie za chlebem w daleki świat — przyrost wynosi wciąż jeszcze około pół miliona ludzi rocznie, powiększając kadry bezrobocia i nędzy. Autor dochodzi do wniosku, że trzeba około 3 milionów obywateli usunąć po prostu z kraju i zmusić do wyemigrowania.

ZAMIAST NAZWISK — NUMERY

„Republika" ogłasza projekt niejakiego p. Krasnopiórko, zam. w Łodzi przy ul. Aleksandrowskiej 42. Pomysłowy obywatel radzi znieść imiona i nazwiska, a zamiast nich wprowadzić odpowiednie liczby. Projekt jest w obecnej chwili rozważany przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

WIELKIE POKŁADY ZŁOTA ODKRYTO NA SYBERII

„Głos Poranny" podaje wiadomość o odkryciu na Syberii olbrzymich pokładów złota. Na czele ekspedycji, która te pokłady odkryła stoi słynny geolog radziecki — prof. Obrazcew.

GIEŁDZIARZE ZAWSZE CI SAMI

Pisma podają, że firma bank amerykański Dillon Red and Co zamierza pożyczyć przemysłowcom niemieckim 400 milionów marek.

MILIONOWY DEFICYT PWK.

Powszechna Wystawa Krajowa — PWK — przyniosła pięć i pół miliona złotych deficytu. Rząd chce pokryć straty tylko do wysokości 1 miliona złotych. Poznań obiecuje również tylko milion. Pozostałe trzy i pół miliona złotych nie wiadomo kto zapłaci — pisze „Kurier Łódzki".

STRACENIE BESTIALSKIEGO MORDERCY

W Grudziądzu stracony został niejaki Leon Lewandowski, który zamordował matkę, ojca, babkę, dwóch braci i siostrę. Zaciekłość mordercy była tak wielka, że na rozprawie sądowej oświadczył — szkoda, że ich nie było więcej!

TEATR

PAŃSTWOWY TEATR IM. STEFANA JARACZA
(ul. Jaracza 27)
Dziś o godz. 19.15 sztuka Anatola Surowa pt. „Zielona ulica". Wszystkie bilety wyprzedane.

PAŃSTWOWY TEATR NOWY
(Daszyńskiego 34, tel. 123-02)
O godz. 19.15 „Brygada szlifierza Karhana". Zniżki dla studentów i członków Zw. Zaw. ważne.

PAŃSTWOWY TEATR POWSZECHNY
(ul. 11 Listopada 21, tel. 150-36)
Dziś Teatr nieczynny.

„LUTNIA"
Dziś i codziennie o godz. 19.15 — „Ptasznik z Tyrolu", operetka w 3 aktach K. Zellera.

TEATR LALEK TPD „PINOKIO"
Codziennie — oprócz poniedziałków — „Wilk, koza i koźlęta" Grabowskiego.

TEATR „OSA"
(Traugutta 1, tel. 272-70)
Codziennie o godzinie 19.30, w niedzielę o godzinie 15.30 i 19.30 „Romans z wodewilu" z gościnnym występem T. Wesołowskiego.

PAŃSTWOWY TEATR ŻYDOWSKI
(ul. Jaracza 2, tel. 217-49)
Ostatnie dni! W niedzielę, dnia 15 grudnia o godz. 19.30 „Mój syn".
W poniedziałek dnia 26 grudnia o godz. 19.30 „Mój syn".

KINA

ADRIA — dla młodzieży (Stalina 1) „Dżulbars" — godz. 16, 18, 20.
BAŁTYK (Narutowicza 20) — „Oddział Z-8" — godz. 17, 19, 21.
BAJKA (Franciszkańska 31) — „Admirał Nachimow". — godz. 18, 20.
GDYNIA (Daszyńskiego 1) — „Program aktualności krajowych i zagranicznych Nr 53" — godz. 11, 12, 13, 16, 17, 18, 19, 20, 21
HEL — dla młodz. (Legionów 2-4) „Na morskim szlaku" — godz. 16, 18. 20.
MUZA (Pabianicka 173) — „Arinka" — godz. 18, 20.
POLONIA (Piotrkowska 67) — „Bitwa o Stalingrad" — godz. 17, 19, 21.
PRZEDWIOŚNIE (Żeromskiego 76) Kino nieczynne z powodu remontu
ROBOTNIK (Kilińskiego 187) — Kino nieczynne z powodu remontu
ROMA (Rzgowska 84) — „Ulica Graniczna" — godz. 15.30, 18, 20.30.
REKORD (Rzgowska 2) — „Podrzutek" dla młodz. — godz. 16; „Cygański tabor" — godz. 18, 20.
STYLOWY (Kilińskiego 123) — „Cyrk" — godz. 18, 20.
ŚWIT (Bałucki Rynek 2) — „Opowieść o prawdziwym człowieku" — godz. 18, 20.
TĘCZA (Piotrkowska 108) — „Bitwa o Stalingrad" — godz. 16.30, 18.30 i 20.30.
TATRY (Sienkiewicza 40) „Wschodnie zaloty" — godz. 16, 18, 20,
WISŁA (Daszyńskiego 1) — „Oddział Z-8" — godz. 16.30, 18.30, 20.30.
WŁÓKNIARZ (Próchnika 16) — „Ali Baba i 40 Rozbójników" — godz. 16.30, 18.30, 20.30.
WOLNOŚĆ (Napiórkowskiego 16) — „Sumienie" — godz. 16, 18, 20.
ZACHĘTA (Zgierska 26) — „Życie dla nauki" — godz. 16, 18.30, 21.

RADIO

12.04 Dziennik południowy. 13.30 Muzyka rozrywkowa. 14.00 Kronika czechosłowacka. 14.20 Audycja dla kobiet. 14.30 Muzyka rozrywkowa. 14.50 „Sprawy naszego miasta". 14.55 Muzyka klasyczna. 15.30 Audycja dla świetlic dziecięcych. 15.50 Skrzynka Banku PKO. 16.00 Dziennik popołudniowy. 16.20 Aktualności łódzkie. 16.25 Nowe nagrania płyt. 16.45 Audycja dla młodzieży. 17.00 „Słuchamy muzyki". 17.35 „Śpiewamy pieśni młodzieżowe" — aud. słowno-muzycz. 18.00 „Z kraju i ze świata". 18.15 Koncert rozrywkowy. 19.00 Pogadanka z cyklu: „O Stalinie" (audycja problemowa). 19.15 „Ten lincz będzie czysty" — słuchowisko. 20.00 Dziennik wieczorny. 20.40 Muzyka rozrywkowa. 20.55 Audycja Biura Studiów. 21.00 „Wieczorną godziną" — koncert. 21.40 Audycja problemowa (O Stalinie). 22.00 Reportaż dźwiękowy z przebiegu uroczystości ku uczczeniu 70 rocznicy urodzin J. Stalina. 22.15 Koncert solistów i zespołu instrumentalnego. Transmisja do Czechosłowacji. 23.00. Ostatnie wiadomości. 23.15 Muzyka poważna.

WIĘKSZE WYGRANE 57 LOTERII

12-ty dzień ciągnienia IV-ej klasy

Wygrana 3.000.000 zł padła na Nr 53192.

Wygrane po 1.000.000 zł padły na NrNr: 5297 26887 27365 34658 97893.

Wygrana 500.000 zł padła na Nr: 35444.

Wygrane po 200.000 zł padły na NrNr: 69695 80353 87037.

Wygrane po 100.000 zł padły na NrNr: 15642 45885 46184 60312.

Wygrane po 40.000 zł padły na NrNr: 5130 14309 16432 19052 49882 50119 51105 75359 91284.

Wygrane po 16.000 zł padły na NrNr: 7978 10798 10852 18007 20496 21624 23360 25989 26141 26568 27461 27715 30199 33834 37266 37780 38485 44219 52497 55066 57739 70133 70669 74147 76130 76797 77950 91472 93971 95207.

„Pierwszy krok" w marcu

Pierwszy Krok Bokserski odbędzie się w końcu marca 1950 r. Zarządzenie Wydziału Wyszkoleniowego Polskiego Związku Bokserskiego mówi, że zawodnicy startujący w pierwszym Kroku Bokserskim powinni być zgłoszeni przynajmniej na trzy miesiące przed startem.

Ze sportu

Pływacy łódzcy

wnoszą poprawki do regulaminu zawodów o puchar P.Z.P.

Czy słuszne uwagi łodzian zostaną uwzględnione w Warszawie?

POLSKI Związek Pływacki opracował regulamin Zawodów o puchar P.Z.P., regulamin ten jednak nie wszędzie spotkał się z jednakowym przyjęciem. Łódzki Okręgowy Związek Pływacki co do regulaminu P.Z.P. ma trzy zasadnicze zastrzeżenia. Po pierwsze jeśli chodzi o udział w zawodach dziewcząt i chłopców, po drugie skoków z trampoliny chłopców i po trzecie rozgrywek piłki wodnej.

SPRAWA MŁODZIEŻY

— Wyjazd do Gdańska czy Gdyni — mówi nam prezes ŁOZP. mgr. Leśniewski, połączony jest z 15 godzinną podróżą (pociągu pośpiesznego nie ma), nikt spośród rodziców nie zezwoli więc córce czy synowi na tak długą i męczącą podróż, zwłaszcza w okresie zimowym. Ze swej strony uważamy, że okręg organizujący mecz o puchar P.Z.P. powinien przeprowadzić sam w swym okręgu cztery czy sześć konkurencji ale tylko dla swych młodzików. Wzamian za to program zawodów o puchar P.Z.P. można by uzupełnić sztafetami męskimi i żeńskimi.

— Nikt nie może nas posądzić o to — ciągnie dalej nasz rozmówca — że kierujemy się jakiemiś ubocznymi względami, gdyż chyba wszystkim jest wiadomo, że Okręg Łódzki może obsadzić nie tylko cztery konkurencje dla dziewcząt i chłopców, ale nawet sześć, czy osiem. Ostatnie zawody Związkowca i Włókniarza są najlepszym dowodem, że w Łodzi narybek pływacki jest liczny i wyników jego nie potrzebujemy się wstydzić.

ŁODŻ I WARSZAWA NIE POSIADAJĄ TRAMPOLIN

— Druga sprawa — mówi prezes Ł.O.Z.P. — to sprawa skoków z trampoliny, które wchodzą do programu zawodów o puchar P.Z.P. Bardzo ciekawi jesteśmy, czy Zarząd P.Z.P. wie jak przedstawia się sprawa trampolin w wielu naszych okręgach. U nas na przykład w Łodzi trampolina uległa zniszczeniu dwa lata temu, a my, jako okręg, nie mamy najmniejszego wpływu na gospodarzy pływalni i nie możemy na nich wymóc, aby wyposażyli ją w nową deskę. Interweniowaliśmy już w tej sprawie wielokrotnie, ale na próżno. P.Z.P. też nie poczynił do tej pory żadnych starań, aby wreszcie wszystkie pływalnie nasze wyposażyć w trampoliny jednometrowe. Jak wiemy, warszawska pływalnia „Ogniska" nie posiada również trampoliny, toteż wprowadzenie tej konkurencji do programu zawodów wydaje nam się na razie za przedwczesne, gdyż wiele okręgów zostałoby pokrzywdzonych.

— Przechodzimy teraz do trzeciej i ostatniej sprawy — piłki wodnej. Rozgrywki przy udziale trzech drużyn nie mogłyby być przeprowadzone w ciągu jednego dnia. Mecze rozgrywane przed zawodami wpłyną na obniżenie poziomu samych zawodów, gdyż jak bowiem wiemy większość zawodników, którzy grają w piłkę startuje również w konkurencjach biegowych.

KTO POKRYJE DEFICYT?

— Regulamin zawodów o puchar P.Z.P. ma jeszcze i inną złą stronę, natury już czysto finansowej. Mianowicie chodzi o... deficyt z imprez. Nam na przykład P.Z.P. przydzielił na imprezy w roku 1950 sto tysięcy złotych. Wpływy z dwóch spotkań o puchar P.Z.P. w najlepszym wypadku mogą nam przynieść sumę 120 tysięcy, z czego dochód netto wyniesie około 80 tysięcy, a więc razem Okręg na tę imprezy może wyasygnować 180 tysięcy złotych. A teraz obliczmy w przybliżeniu koszty. Sam wyjazd ekipy 30 osobowej (z tylu zawodników musi się ona składać) do Gdańska wyniesie około 150 tysięcy złotych, do Poznania ponad 100 tysięcy czyli razem wyniesie 250 tysięcy, kto więc pokryje nam niedobór 70 tysięcy złotych?

DO WARSZAWY POSZŁO PISMO

— Biorąc to wszystko pod uwagę — kończy nasz rozmówca — wysłaliśmy do Zarządu P.Z.P. pismo z prośbą o rewizję regulaminu i przeprowadzenia poprawek zwłaszcza tam gdzie chodzi o młodzików.

— Przyjęcie naszej koncepcji, kończy nasz rozmówca — aby konkurencje młodzików odbywały się lokalnie — zmniejszyłoby stan liczebny ekspedycji z 30 do 20 osób, a więc tym samym zmniejszyłyby się koszty przejazdów i zmniejszyły ewentualne deficyty z tych imprez.

POST SCRIPTUM

Sądzimy, że P.Z.P. weźmie pod uwagę głos naszych pływaków i uwzględni ich uwagi, dotyczące regulaminu tej niezmiernie ciekawej imprezy.

Co słychać u bokserów?

Nie wszyscy zapewne wiedzą że każdy bokser musi być badany przez lekarza w ciągu roku czterokrotnie. Kierownicy sekcji jak i sami zawodnicy muszą pamiętać, aby przerwy w badaniu pomiędzy pierwszym a drugim, drugim a trzecim nie wynosiły więcej jak trzy miesiące. Zawodnik, który tego nie dopilnuje, będzie pozbawiony prawa startu. Zaznaczyć należy że poradnia lekarska przyjmuje codziennie w grupach po 68 zawodników.

Kurs dla działaczy bokserskich z prowincji

Kurs dla działaczy organizacyjnych sekcji bokserskich z prowincji rozpocznie się 27 grudnia b.r. i trwać będzie do 31 bm. zakwaterowanie i wyżywienie będzie się odbywało w Ognisku. Kurs prowadzi Wydział Wyszkoleniowy ŁOZB wspólnie z Wojew. Urzędem Kultury Fizycznej.

U progu 1950 roku

Kolarzy naszych czeka

bogaty i urozmaicony sezon

WARSZAWA (obsł. wł.). Oprócz dorocznych wyścigów międzynarodowych, jak Warszawa—Praga, Dookoła Polski i o puchar gen. Konarzewskiego, terminarz PZKol na nadchodzący rok przewiduje w konkurencji międzynarodowej ciekawą imprezę na torze. Mają w niej uczestniczyć zawodnicy węgierscy, bułgarscy i czechosłowaccy. Planowany dwutygodniowy start kolarzy zagranicznych na wszystkich torach betonowych w Polsce rozpocznie występ dwudniowy w Krakowie w ostatnich dniach lipca.

Szczegółowy program imprez kolarskich w roku przyszłym przewiduje:

27. 3. — 27. 4. — obóz przygotowawczy przed wyścigiem Warszawa—Praga.
2. 4. — mistrzostwa Polski na przełaj (na terenie obozu).
30. 4. — 9. 5. — II WYŚCIG MIĘDZYNARODOWY WARSZAWA — PRAGA,
14. 5. — torowe mistrzostwa miast.
21. 5. — wyścig szosowy o puchar gen. Konarzewskiego,
28. 5. — szosowe mistrzostwa województw (seniorzy — 100 km. juniorzy — 50 km.),
4. 6. — torowe mistrzostwa Zw. Zaw. we Włocławku,
14. 6. — wyścig szosowy „Dziennika Łódzkiego" na dystansie 140 km.,
18. 6. — szosowe mistrzostwa Polski w Poznaniu (seniorzy 160 km., juniorzy 75 km.),
25. 6. — torowe mistrzostwa Polski w sprintach (Szczecin),
29. 6. — wyścig Warszawa — Radom — Warszawa o puchar prezesa PZKol.,
2. 7. — jubileuszowy wyścig szosowy WOZKol Wawer — Garwolin (100 km.),
9. 7. — indywidualne torowe mistrzostwa Polski na 4.000 m. (Włocławek),
11 — 28. 7. — obóz dla torowców w Krakowie,
16. 7. — szosowe mistrzostwa Zw. Zaw, na trasie Gdańsk — Gdynia,
22. 7. — doroczny wyścig na trasie Lublin — Chełm — Lublin w rocznicę manifestu PKWN,
29. — 30. 7. — międzynarodowe zawody torowe z udziałem Bułgarii, Węgier, Czechosłowacji i Polski w Krakowie,
2. — 24. 8. — obóz przygotowawczy przed wyścigiem dookoła Polski,
12. 8. — mistrzostwa świata w Brukseli,
20. 8. — górskie mistrzostwa Polski (Wałbrzych),
28. 8. — 10. 9 — IX Wyścig Dookoła Polski,
17. 9. — drużynowe mistrzostwa Polski na torze we Włocławku,
23. — 24. 9. — jubileuszowe zawody torowe o puchar PZKol w Łodzi,
1. 10. — długodystansowe mistrzostwa Polski na torze,
8. 10. — drużynowe szosowe mistrzostwa Polski.

Ponad milion uczestników w tegorocznych Marszach Jesiennych

Według oficjalnych danych GUKF w tegorocznych Marszach Jesiennych na terenie całego kraju wzięło udział 1.026.200 osób. W r. 1948 w Marszach Jesiennych startowało 530,325 uczestników.

Na pierwszym miejscu według ilości startujących do ilości wszystkich uczestników znalazło się województwo szczecińskie.

Liczba uczestników w poszczególnych województwach i stosunek procentowy ilości startujących do ilości mieszkań przedstawia się następująco: 1. Szczecin — 67.348 (7,75 proc.). 2. Gdańsk — 54853 (6,67 procent). 3. Bydgoszcz — 83620 (5,94 proc.) 4. Rzeszów — 82.691 (5,93 proc.). 5. Wrocław — 84.535 (4,83 proc.). 6. Lublin — 79.705 (4,80 proc.). 7. Katowice — 123.264 (4 proc.). 8. Poznań — 97.693 (3,97 proc.). 9. Białystok — 36.691 (3,92 proc.). 10. Olsztyn — 18.920 (3,62 proc.). 11. Łódź — 75.283 (3,45 proc.). 12. Kraków — 73.680 (3,42 proc.). 13. Warszawa — 95.989 (3,38 proc.). 14. Kielce — 51.928 (2,97 proc.).

Sport w ZSRR

Reprezentacja Moskwy mistrzem w zapaśnictwie

MOSKWA (obsł. wł.) — W Leningradzie zakończyły się drużynowe mistrzostwa ZSRR w walkach zapaśniczych. W decydującym spotkaniu reprezentacja Moskwy pokonała reprezentację Federacyjnej Republiki Rosyjskiej 8:4.

W zakończonych w Kujbyszewie drużynowych mistrzostwach Związku Radzieckiego w walkach zapaśniczych w stylu wolnym pierwsze miejsce zajęła reprezentacja Ukrainy.

Dalsze rozgrywki w lidze koszykowej

7.I.50 Warta (Poznań) — Gwardia (Kraków), Stal (Świętochł.) — Spójnia (Łódź), Kolejarz (Toruń) Cracowia.

8.I.50 r. Kolejarz (Poznań) — Gwardia (Kraków), AZS (Kraków) — Spójnia (Łódź), Spójnia (Gdańsk) — Cracovia, Kolejarz (Ostrów) — ŁKS Włókniarz.

14.I.50 r. Spójnia (Łódź) AZS (Warszawa), Spójnia (Gdańsk) — Stal (Świętochł.), Kolejarz (Ostrów) — Gwardia (Kraków), Cracovia — AZS (Kraków), Kolejarz (Poznań) — Warta Poznań (II runda).

21.I.50 r. AZS (Kraków) — ŁKS (Włókniarz), Kolejarz (Poznań) — Cracovia.

22.I.50 r. Gwardia (Kraków) — ŁKS Włókniarz, Warta (Poznań) — Cracovia, Kolejarz (Ostrów) — Spójnia — (Łódź), Kolejarz (Toruń) — Spójnia (Gdańsk), AZS (Warszawa) — Stal (Świętochł.).

Dwa ostatnie mecze z II rundy. Gospodarze wymienieni są na pierwszym miejscu.

Gwardia, Solidarność i Wełna źle się sprawują

Do ŁOZB wezwane zostały kierownictwa sekcji bokserskiej Gwardii, Solidarności i Wełny z Łodzi do wyjaśnienia dlaczego sekcje te nie wykazują żadnej działalności.

Akcja sportowo-wychowawcza

czeskich juniorów piłkarskich

OSTRAWA (obsł wł.) — Władze piłkarskie okręgu ostrawskiego dokonały bilansu dotychczasowej akcji sportowo-wychowawczej juniorów piłkarskich. Tegoroczne rozgrywki mistrzowskie, których klasyfikacja objęła także punktowanie za „piękną grę", przyniosły w drugiej grupie, zwycięstwo drużynie polskiej „Polonii" z Karwiny. Również w czwartej grupie pierwsze miejsce zdobyła drużyna polska z Suchej Górnej, S. „Lechia". Piękny sukces odniosła także jedna z najmłodszych drużyn polskich na czeskim Śląsku Cieszyńskim — „Naprzód" — Łąki, uzyskując na 90 drużyn kraju ostrawskiego 7 miejsce w punktacji indywidualnej „za piękną grę".

Na konferencjach, jakie odbyły się w Ostrawie i Opawie, ustalono obszerny program sportowo-wychowawczy dla juniorów piłkarskich w roku przyszłym. Jednocześnie postanowiono urządzić szereg kursów szkoleniowych wychowawczych.



Dziś ważą się losy miasta, losy, być może, całego kraju.

Wstrzymując oddech patrzą ludzie z miejskich murów.

Brama otwarta naoścież. Słychać entuzjastyczne okrzyki. Straż strzela w górę — na powitanie. Wartownicy rozstępują się i pierwsze szeregi konnicy wjeżdżają do miasta.

— Ha — la — a — Delhi!... Ha — la — a — Mirut...

Rozlega się strzał armatni. Jeszcze i jeszcze raz. Na wszystkich basztach strzelają w powietrze.

Armaty Delhi witają powstańców. Słychać radosne okrzyki na murach **„Ha — la — a!"** Tłum szaleje i wymachuje rękami:

— Pozdrawiamy was, bracia! Bchaj-band!

Za kawalerią maszeruje piechota, sznurem wbiegają na most, rozchodząc się i znów wyrównując szeregi. Są w czerwonych kurtkach mundurów, idą z biciem werbli, z rozwiniętymi sztandarami, jak na paradzie. Pozostali na brzegu sipaje skaczą do wody, przechodzą rzekę wbród, płyną wpław. Radosne wołanie wciąż potężnieje i oto druga brama od strony rzeki rozwiera się. Co się dzieje? Tak, to przecież brama pałacowa. Władca Delhi, Bahadur-Szach, jest razem z powstańcami!... **Ha — la — a!, Bahadur-Szach!...**

Teraz przez most idą chłopi. Rajoci Indii, w zakurzonej odzieży, w niebieskich samodziałowych turbanach. Kopie błyszczą w słońcu, kołyszą się długie lance, własnego wyrobu. Rajoci, jak bracia, ramię przy ramieniu, maszerują z piechotą.

— Salaam, rajoci Bchagputu! Pozdrawiamy was!...

W zaułku Trębaczy słychać miarowy tupot i krzyki. To pięćdziesiąty czwarty tubylczy pułk wyszedł ze swych koszar.

Sipaje z pięćdziesiątego czwartego gromadzą się na otwartej przestrzeni przy północnym murze.

— Kto wam pozwolił opuścić koszary? Zdrada!... Bunt!... — Pułkownik biegnie do nich, na ukos przez pole, w pędzie zapinając rzemyk hełmu.

Sipaje słyszą powitalne okrzyki i nawoływania tłumu, zgromadzonego po drugiej stronie muru. Właśnie ukazali się pierwsi sowarowie.

— Ognia do buntowników! — wydaje komendę major.

Sipaje szykują broń. Oficerowie zdążyli tylko jeden raz wydać rozkazy.

Rozległo się kilka wystrzałów i pułkownik zostaje zabity. Zabito również dwóch poruczników.

Major przeskoczywszy głęboki rów, ucieka, szukając ocalenia za murami miasta.

— Oficerowie uciekają! Nadszedł koniec panowania sahibów...

— Ha — la — a! — Skończyła się władza cudzoziemców! — tryumfuje tłum.

Pięćdziesiąty czwarty, pędzi, aby połączyć się z pułkami miruckimi. Sipaje z Delhi i sowarzy z Mirutu spotykają się jak przyjaciele i ściskają jak bracia.

— Delhi jest nasze!... Nadszedł koniec sahibów!... Bchaj-Band.

Wąska ulica po tej stronie miejskiej bramy nie mieści wszystkich w swych murach. Tłum napiera falami i przednia kolumna powstańców wypływa na główną ulicę miasta — na Srebrny Bazar.

W pałacu panuje zamęt. Bahadur-Szach jest rad i nierad powstańcom. Uciekają Anglicy — to dobrze, ale mogą jeszcze wrócić. Trzęsącymi się rękami wkłada swój złotolity strój. Wydaje rozkaz — otworzyć bramę, prowadzącą do rzeki i zamknąć bramę do miasta.

Stary szach sam nie wie, co ma zrobić.

Kilku Anglików z miasta szuka w pałacu ratunku. W dole pod schodami, prowadzącymi do komnat szacha stoi Fieser, gubernator miasta, morderca Muzułmanów i Hindusów, wielki sahib nad sahibami. Kapitan Douglas, dowódca straży pałacowej wchodzi po schodach na górę. Prosi Bahadur-Szacha o ukrycie Anglików w pałacu.

d. c. n.

GŁOS
Organ Łódzkiego Komitetu i Wojewódzkiego Komitetu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej
Redaguje: KOLEGIUM REDAKCYJNE.
Telefony:
Redaktor naczelny 218-14
Zastępca red. naczelnego 218-23
Sekretarz odpowiedzialny 219-05
Dział partyjny 254-25 wewn. 10
Dział korespondentów robotniczych i chłopskich oraz redaktorów gazetek ściennych 219-42
Dział mutacji 223-29
Dział miejski i sportowy 254-21 wewn. 8 i 11
Dział ekonomiczny 218-11
Dział fabryczny 216-19
Dział rolny 254-21 wewn. 9
Redakcja nocna 173-31
Kolportaż.
Łódź, Piotrkowska 70, tel. 222-32
Administracja 260-42
Dział ogłoszeń: Łódź, Piotrkowska 55, tel. 111-50 i 114-73
Wydawca RSW „Prasa"
Adr. Red. i Adm. Łódź, Piotrkowska 86, III-cie piętro.
Druk. Zakł. Graf. RSW „Prasa" Łódź, ul. Żwirki 17, tel. 200-42.
D-00432